

ประมวลกฎหมาย

การต่อต้านการใช้สารต้องห้ามโลก

2021

สารบัญ

วัตถุประสงค์ ขอบเขต และองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับโครงการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามโลกและประมวลกฎ.....	6
ประมวลกฎ.....	6
โครงการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามโลก.....	7
มาตรฐานสากล.....	7
เอกสารวิชาการ.....	8
ต้นแบบของแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดและแนวทางปฏิบัติ.....	9
หลักการพื้นฐานของประมวลกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามโลก.....	10
ส่วนที่ 1 การควบคุมการใช้สารต้องห้าม.....	11
บทนำ.....	12
ข้อ 1 นิยามศัพท์ของการใช้สารต้องห้าม.....	15
ข้อ 2 การละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม.....	15
2.1 พบสารต้องห้าม หรือสารตกค้างจากกระบวนการเมตาบอลิซึมของสารต้องห้าม (เมตาบอไลต์) หรือตัวบ่งชี้ของสารดังกล่าวในตัวอย่างที่เก็บจากนักกีฬา.....	15
2.2 นักกีฬาใช้ หรือการพยายามใช้สารต้องห้าม หรือวิธีการต้องห้าม.....	17
2.3 นักกีฬาหลบเลี่ยง ปฏิเสธ หรือการไม่ส่งตัวอย่าง.....	18
2.4 นักกีฬาไม่แจ้งข้อมูลถิ่นที่อยู่.....	18
2.5 นักกีฬาหรือบุคคลอื่นแทรกแซง หรือพยายามแทรกแซงการควบคุมการใช้สารต้องห้ามไม่ว่าในส่วนตัวใด ๆ.....	18
2.6 นักกีฬาหรือบุคคลซึ่งสนับสนุนนักกีฬารอบครองสารต้องห้ามหรือใช้วิธีการต้องห้าม.....	18
2.7 นักกีฬาหรือบุคคลซึ่งสนับสนุนนักกีฬาหรือบุคคลอื่นค้า หรือการพยายามค้าสารต้องห้าม หรือวิธีการต้องห้ามใด ๆ.....	19
2.8 นักกีฬาหรือบุคคลอื่นจัดการ หรือพยายามจัดการสารต้องห้าม หรือใช้วิธีการต้องห้ามแก่นักกีฬาที่อยู่ในการแข่งขันกีฬา หรือจัดการ หรือพยายามจัดการสารต้องห้าม หรือวิธีการต้องห้ามที่ถูกระงับใช้นอกการแข่งขันกีฬาให้แก่ นักกีฬาที่อยู่นอกการแข่งขันกีฬา.....	19
2.9 นักกีฬาหรือบุคคลอื่นร่วมกระทำผิดหรือพยายามร่วมกระทำผิด.....	19
2.10 นักกีฬาหรือบุคคลอื่นคบค้าสมาคมที่เป็นการต้องห้าม.....	20
2.11 นักกีฬาหรือบุคคลอื่นกระทำการเพื่อขัดขวางหรือตอบโต้การรายงานต่อเจ้าหน้าที่.....	21
ข้อ 3 การพิสูจน์การใช้สารต้องห้าม.....	22

3.1	ภาวะและมาตรฐานการพิสูจน์.....	22
3.2	วิธีการพิสูจน์ข้อเท็จจริงและข้อสันนิษฐาน	22
ข้อ 4 รายการต้องห้าม.....		25
4.1	การเผยแพร่และการปรับปรุงรายการต้องห้าม.....	25
4.2	สารต้องห้ามและวิธีการต้องห้ามที่กำหนดไว้ในรายการต้องห้าม.....	26
4.3	หลักเกณฑ์ในการกำหนดสารและวิธีการต่าง ๆ ไว้ในรายการต้องห้าม	27
4.4	ข้อยกเว้นการใช้สารต้องห้ามเพื่อการรักษา (“TUEs”).....	28
4.5	โครงการเฝ้าระวัง.....	32
ข้อ 5 การตรวจสอบและการสอบสวน		33
5.1	วัตถุประสงค์ของการตรวจสอบและการสอบสวน.....	33
5.2	อำนาจในการตรวจสอบ.....	33
5.3	การตรวจสอบในมหรรมกีฬา.....	34
5.4	ข้อกำหนดในการตรวจสอบ	36
5.5	ข้อมูลที่อยู่ของนักกีฬา.....	36
5.6	นักกีฬาที่ประกาศเลิกเล่นไปแล้วกลับมาเข้าร่วมแข่งขันกีฬา.....	37
5.7	การสอบสวน และการรวบรวมข้อมูลลับ	37
ข้อ 6 การวิเคราะห์ตัวอย่าง		38
6.1	การใช้ห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองและอนุญาต และห้องปฏิบัติการอื่น ๆ.....	38
6.2	วัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ตัวอย่างและข้อมูล	38
6.3	การวิจัยเกี่ยวกับตัวอย่างและข้อมูล.....	39
6.4	มาตรฐานในการวิเคราะห์ตัวอย่างและการรายงาน	39
6.5	การวิเคราะห์ตัวอย่างเพิ่มเติม ก่อนหรือระหว่าง การจัดการผลการตรวจสอบ.....	40
6.6	การวิเคราะห์ตัวอย่างเพิ่มเติมหลังจากรายงานว่าตัวอย่างมีผลเป็นลบ หรือโดยประการอื่นใดที่ไม่ได้ส่งผลให้เกิด ข้อหาการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม.....	40
6.7	การแยกตัวอย่าง เอ หรือ บี.....	40
6.8	สิทธิของ WADA ในการครอบครองตัวอย่างและข้อมูล	41
ข้อ 7 การจัดการผลการตรวจสอบ: ความรับผิดชอบ การพิจารณาบทลงโทษเบื้องต้น คำบอกกล่าวและการพักการแข่งขัน ชั่วคราว.....		42

7.1	ความรับผิดชอบในการดำเนินการจัดการผลการตรวจสอบ	42
7.2	การพิจารณาบททวนและการแจ้งการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่อาจเกิดขึ้น.....	45
7.3	การตรวจสอบว่ามีการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามมาก่อนหรือไม่.....	45
7.4	หลักการที่ใช้บังคับกับการพักการแข่งขันชั่วคราว.....	45
7.5	ผลการตัดสินการจัดการผลการตรวจสอบ	47
7.6	การแจ้งผลการตัดสินการจัดการผลการตรวจสอบ	48
7.7	การเลิกเล่นกีฬา	49
ข้อ 8 การจัดการผลการตรวจสอบ: สิทธิที่จะได้รับการพิจารณาอย่างเป็นธรรมและการแจ้งผลการพิจารณา		49
8.1	การพิจารณาอย่างเป็นธรรม	49
8.2	การพิจารณามหกรรมกีฬา.....	50
8.3	การสละสิทธิการพิจารณา	50
8.4	การแจ้งคำตัดสิน	50
8.5	การพิจารณาครั้งเดียวโดย CAS.....	50
ข้อ 9 การให้ผลการแข่งขันของนักกีฬาประเภทบุคคลเป็นโมฆะโดยอัตโนมัติ		51
ข้อ 10 การลงโทษเป็นรายบุคคล.....		51
10.1	การให้ผลการแข่งขันในมหกรรมกีฬาที่มีการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามเป็นโมฆะ	51
10.2	การตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันเนื่องจากการพบ การใช้ หรือการพยายามใช้ หรือการครอบครอง สารต้องห้าม หรือวิธีการต้องห้าม	52
10.3	การตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันเนื่องจากการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามกรณีอื่น ๆ.....	54
10.4	พฤติกรรมที่ทำให้รับโทษหนักขึ้นซึ่งอาจทำให้ระยะเวลาการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันเพิ่มขึ้น	56
10.5	การยกเลิกระยะเวลาการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันในกรณีที่ไม่มีคามผิดหรือความประมาทเลินเล่อ	56
10.6	การลดหย่อนระยะเวลาการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันในกรณีที่ไม่มีคามผิดหรือความประมาทเลินเล่อ	57
10.7	การยกเลิก การลดหย่อน หรือการพักระยะเวลาการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันหรือโทษอื่น ๆ เนื่องจากสาเหตุอื่น ๆ นอกเหนือจากการมีความผิด	59
10.8	ข้อตกลงว่าด้วยการจัดการผลการตรวจสอบ.....	62
10.9	การละเมิดหลายครั้ง.....	64
10.10	การให้ผลการแข่งขันของการแข่งขันกีฬาเป็นโมฆะหลังเก็บตัวอย่าง หรือหลังละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม	66

10.11	เงินรางวัลที่ถูกริบ	67
10.12	โทษปรับเงิน.....	67
10.13	การเริ่มต้นนับระยะเวลาการตัดสินเข้าร่วมการแข่งขัน	67
10.14	สถานะระหว่างการตัดสินเข้าร่วมการแข่งขันหรือการพักการแข่งขันชั่วคราว.....	69
10.15	การเผยแพร่การลงโทษโดยอัตโนมัติ	72
ข้อ 11	การลงโทษทีม.....	72
11.1	การตรวจสอบในกีฬาประเภททีม	72
11.2	โทษสำหรับกีฬาประเภททีม	72
11.3	หน่วยงานผู้ตัดสินในมหกรรมกีฬาหรือสหพันธ์กีฬานานาชาติอาจกำหนดโทษที่หนักขึ้น สำหรับกีฬาประเภททีม	73
ข้อ 12	การลงโทษหน่วยงานด้านกีฬาอื่น ๆ โดยภาคี	73
ข้อ 13	การจัดการผลการตรวจสอบ: การอุทธรณ์	74
13.1	คำตัดสินที่อุทธรณ์ได้	74
13.2	การอุทธรณ์คำตัดสินเกี่ยวกับการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม โทษ การพักการแข่งขันชั่วคราว การบังคับตามคำตัดสิน และอำนาจ	75
13.3	กรณีที่ต้องคัดค้านการใช้สารต้องห้ามไม่ได้มีคำตัดสินภายในระยะเวลาที่เหมาะสม	78
13.4	การอุทธรณ์เกี่ยวกับ TUEs	79
13.5	การแจ้งคำตัดสินอุทธรณ์	79
13.6	การอุทธรณ์คำตัดสินตามข้อ 24.1	79
13.7	การอุทธรณ์คำตัดสินที่ระงับหรือเพิกถอนการรับรองห้องปฏิบัติการ	79
ข้อ 14	การเก็บรักษาความลับและการรายงาน.....	79
14.1	ข้อมูลเกี่ยวกับผลการตรวจวิเคราะห์ที่พบสิ่งต้องห้าม ผลการตรวจที่พบความผิดปกติ และการละเมิดกฎการ ต่อต้านการใช้สารต้องห้ามอื่น ๆ ตามที่มีการกล่าวอ้าง	79
14.2	การแจ้งว่ามีผลการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม หรือการละเมิดการตัดสินเข้าร่วม การแข่งขัน หรือการพักการแข่งขันชั่วคราว และการขอเพิ่มสำนวน	81
14.3	การเปิดเผยต่อสาธารณะ	81
14.4	การรายงานด้านสถิติ	83
14.5	ฐานข้อมูลการควบคุมการใช้สารต้องห้าม และการติดตามการปฏิบัติตามกฎ	83

14.6	การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	84
ข้อ 15	การบังคับตามคำตัดสิน	85
15.1	ผลบังคับโดยอัตโนมัติของคำตัดสินโดยองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่เป็นภาคี.....	85
15.2	การบังคับตามคำตัดสินอื่น ๆ โดยองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้าม.....	86
15.3	การบังคับตามคำตัดสินโดยหน่วยงานที่ไม่ได้เป็นภาคี.....	87
ข้อ 16	การควบคุมการใช้สารต้องห้ามในสัตว์ที่ใช้ในการแข่งขันกีฬา.....	87
ข้อ 17	อายุความ.....	88

วัตถุประสงค์ ขอบเขต และองค์กรที่เกี่ยวข้องกับโครงการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามโลกและ ประมวลกฎ

ประมวลกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามโลก และโครงการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามโลกที่เกิดขึ้นจากประมวลกฎดังกล่าว มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- เพื่อคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโดยปราศจากสารต้องห้าม และส่งเสริมสุขภาพ ความเป็นธรรม และความเท่าเทียมของนักกีฬาทั่วโลก และ
- เพื่อให้โครงการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามระดับประเทศ และระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการใช้สารต้องห้ามมีความเป็นเอกภาพ มีความร่วมมือซึ่งกันและกัน และเกิดประสิทธิผล ซึ่งรวมถึง

การให้ความรู้ - เพื่อเพิ่มความตระหนักรู้ การรับรู้ข้อมูล การสื่อสาร ปลุกฝังค่านิยม พัฒนาทักษะในการใช้ชีวิต และความสามารถในการตัดสินใจที่จะไม่ละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามทั้งโดยเจตนาและไม่เจตนา

การป้องปราม - เพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติของผู้ที่มีแนวโน้มจะใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา ผ่านการบังคับใช้กฎและบทลงโทษที่เข้มงวดกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกราย

การตรวจหา - ระบบการตรวจสอบและสอบสวนที่มีประสิทธิภาพไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มระดับผลในการป้องปรามให้ดีขึ้นเท่านั้น แต่ยังช่วยคุ้มครองนักกีฬาที่ไม่ได้ใช้สารต้องห้าม พร้อมทั้งเพิ่มจิตวิญญาณแห่งกีฬา บุคคลที่ละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามต้องถูกจับกุม และเป็นการยับยั้งบุคคลที่มีพฤติกรรมการใช้สารต้องห้ามในคราวเดียวกันอีกด้วย

การบังคับใช้ - เพื่อพิจารณาตัดสินและลงโทษบุคคลที่ได้ละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม

หลักนิติธรรม - เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องทั้งหมดตกลงปฏิบัติตามประมวลกฎและมาตรฐานสากล และเพื่อให้มาตรการทั้งหมดที่ใช้ในโครงการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามสอดคล้องกับประมวลกฎ มาตรฐานสากล และหลักแห่งความได้สัดส่วนและสิทธิมนุษยชน

ประมวลกฎ

โครงการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามโลกอ้างอิงจาก ประมวลกฎที่เป็นเอกสารพื้นฐานและเป็นสากล ประมวลกฎมุ่งให้การต่อต้านการใช้สารต้องห้ามก้าวหน้า โดยให้องค์ประกอบหลักของการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามในระดับสากลสอดคล้องกัน และประมวลกฎมีลักษณะเฉพาะเจาะจงที่เพียงพอจนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ในประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่ต้องมีเอกภาพ ถึงกระนั้น ยังคงมีลักษณะที่ไม่เฉพาะเจาะจงในด้านอื่นอยู่เพื่อให้เกิด

ความยืดหยุ่นในการนำเอาหลักการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่ได้รับความเห็นชอบแล้วไปปฏิบัติ ประมวลกฎร่าง โดยพิจารณาถึงหลักแห่งความได้สัดส่วนและสิทธิมนุษยชน¹

โครงการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามโลก

โครงการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามโลกรวมทุกองค์ประกอบที่จำเป็นเพื่อให้โครงการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามในระดับสากล และระดับประเทศมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันมากที่สุด และมีแนวปฏิบัติที่เหมาะสมที่สุด โดยมีองค์ประกอบหลัก ได้แก่

ระดับ 1: ประมวลกฎ

ระดับ 2: มาตรฐานสากลและเอกสารวิชาการ

ระดับ 3: ตัวอย่างแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดและแนวทางปฏิบัติ

มาตรฐานสากล

มาตรฐานสากลด้านเทคนิคและด้านการปฏิบัติการต่าง ๆ ในโครงการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามได้ร่างและพัฒนาขึ้นโดยผ่านการหารือกับภาคีและรัฐบาลต่าง ๆ และได้รับความเห็นชอบจาก WADA มาตรฐานสากลมุ่งให้บรรดาคณะกรรมาธิการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่ทำหน้าที่ในด้านเทคนิคและด้านการปฏิบัติการต่าง ๆ ของโครงการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน การยึดประมวลกฎ ถือเป็น การปฏิบัติตามมาตรฐานสากล คณะกรรมการบริหารของ WADA อาจแก้ไขปรับปรุง มาตรฐานสากล เป็นครั้งคราวหลังจากได้ปรึกษาหารือกับภาคี รัฐบาล และผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องแล้วตามเหตุสมควร มาตรฐานสากลและฉบับแก้ไขปรับปรุงทุกฉบับจะเผยแพร่บนเว็บไซต์ของ WADA และมีผลใช้บังคับนับตั้งแต่วันที่ระบุไว้ในมาตรฐานสากล หรือฉบับแก้ไขปรับปรุงนั้น²

¹ [คำอธิบาย: กฎบัตรโอลิมปิก และอนุสัญญาระหว่างประเทศต่อต้านการใช้สารต้องห้ามในการกีฬา ค.ศ. 2005 ซึ่งผ่านการรับรอง ณ กรุงปารีส เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม พ.ศ. 2548 (“อนุสัญญาเวียนนา”) ต่างรับว่าคณะกรรมการโอลิมปิกสากลและยูเนสโก มีภารกิจสำคัญในการป้องกันและปราบปรามการใช้สารต้องห้ามในการกีฬา และประมวลกฎมีบทบาทสำคัญขั้นพื้นฐาน]

² [คำอธิบาย: มาตรฐานสากลมีรายละเอียดสำคัญทางเทคนิคจำนวนมากเพื่อบังคับใช้ให้เป็นไปตามประมวลกฎ ผู้เชี่ยวชาญจะปรึกษาหารือกับภาคี รัฐบาล และผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เพื่อพัฒนาและกำหนดมาตรฐานสากลแยกออกมา ทั้งนี้ คณะกรรมการบริหารของ WADA จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงมาตรฐานสากลในเวลาที่เหมาะสมได้โดยไม่ต้องแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎ]

เอกสารวิชาการ

เอกสารวิชาการใด ๆ ที่เกี่ยวกับข้อกำหนดด้านเทคนิคที่ต้องปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ต้องผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารของ WADA และเผยแพร่เป็นครั้งคราวไป การปฏิบัติตามเอกสารวิชาการต้องสอดคล้องกับประมวลกฎหมาย หากการดำเนินการตามเอกสารวิชาการฉบับใหม่หรือฉบับแก้ไขไม่มีความเร่งด่วน คณะกรรมการบริหารของ WADA จะจัดให้มีการปรึกษาหารือกับภาคี รัฐบาลและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องตามสมควรเสียก่อน เอกสารวิชาการจะมีผลใช้บังคับทันทีเมื่อได้เผยแพร่บนเว็บไซต์ของ WADA เว้นแต่จะกำหนดวันที่มีผลบังคับใช้เป็นการเฉพาะ³

³ [คำอธิบาย: ตัวอย่างเช่น ในกรณีที่ต้องผ่านขั้นตอนวิเคราะห์เพิ่มเติมก่อนรายงาน ว่าตัวอย่างที่เก็บมานั้นมีผลการตรวจวิเคราะห์ผิดปกติ และต้องระบุให้มีการปฏิบัติตามขั้นตอนดังกล่าวในเอกสารวิชาการที่คณะกรรมการบริหารของ WADA เป็นผู้ออกโดยทันที]

ต้นแบบของแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดและแนวทางปฏิบัติ

ต้นแบบของแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดและแนวทางปฏิบัติที่อ้างอิงตาม ประมวลกฎหมายและมาตรฐานสากลนั้นได้ร่างและพัฒนาขึ้นเพื่อแสวงหาทางออกในการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามในด้านต่างๆ โดย WADA จะเสนอแนะและจัดให้มีต้นแบบและแนวทางปฏิบัติดังกล่าวสำหรับภาคีและผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ถึงกระนั้น ต้นแบบของแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดและแนวทางปฏิบัติดังกล่าวไม่ถือเป็นบทบังคับ นอกจากการจัดหาต้นแบบเอกสารเกี่ยวกับการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแล้ว WADA ยังช่วยเหลือฝึกอบรมให้แก่ภาคีอีกด้วย⁴

⁴ [คำอธิบาย: เอกสารต้นแบบถือเป็นทางเลือกหนึ่งที่ผู้มีส่วนได้เสียสามารถเลือกใช้ได้ ผู้มีส่วนได้เสียบางรายอาจเลือกรับเอาต้นแบบของกฎและต้นแบบอื่น ๆ ของแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดมาใช้โดยไม่เปลี่ยนแปลงข้อความใด ๆ ผู้มีส่วนได้เสียรายอื่น อาจตัดสินใจเลือกใช้เอกสารต้นแบบโดยปรับเปลี่ยนก็ได้ อย่างไรก็ตาม ผู้มีส่วนได้เสียรายอื่นอาจเลือกพัฒนากฎของตนเองให้สอดคล้องกับหลักการทั่วไปและข้อกำหนดเฉพาะเรื่องที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายขึ้นมาก็ได้

เอกสารต้นแบบหรือแนวทางปฏิบัติสำหรับประเด็นการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามโดยเฉพาะได้พัฒนาขึ้นและจะพัฒนาต่อไปตามความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้เสียที่รับรู้ได้โดยทั่วไป

หลักการพื้นฐานของประมวลกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามโลก

โครงการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามก่อตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาคุณค่าอันแท้จริงของการกีฬา คุณค่าอันแท้จริงนี้เรียกว่า “จิตวิญญาณแห่งกีฬา” กล่าวคือ การแสวงหาความเป็นเลิศของมนุษย์อย่างถูกต้องตาม จริยธรรมผ่านการอุทิศตนเพื่อพัฒนาความสามารถตามธรรมชาติของนักกีฬาแต่ละคนให้สมบูรณ์แบบ

โครงการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามมุ่งปกป้องสุขภาพของนักกีฬา และมอบโอกาสแก่นักกีฬาเพื่อแสวงหาความเป็นเลิศของมนุษย์โดยไม่ใช้สารต้องห้ามและวิธีการต้องห้าม

โครงการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามมุ่งรักษาคุณธรรมของการกีฬาผ่านการเคารพกฎ เคารพผู้แข่งขันรายอื่น ๆ การแข่งขันอย่างเป็นธรรม โอกาสในการแข่งขันอย่างเท่าเทียมกัน และค่านิยมของการเล่นกีฬาโดยปราศจากการใช้สารต้องห้ามสู่สายตาชาวโลก

จิตวิญญาณแห่งกีฬา คือ การยกย่องจิตวิญญาณ ร่างกาย และจิตใจของมนุษย์ อันเป็นสาระสำคัญในอุดมการณ์ โอลิมปิก และสะท้อนให้เห็นผ่านคุณค่าที่เราพบในกีฬาและเมื่อเราเล่นกีฬา ซึ่งรวมถึง

- สุขภาพ
- จริยธรรม การแข่งขันตามกฎกติกา และความซื่อสัตย์
- สิทธิต่าง ๆ ของนักกีฬาตามที่ได้กำหนดไว้ในประมวลกฎ
- สมรรถนะที่เป็นเลิศ
- คุณลักษณะและการให้ความรู้
- ความสนุกสนานและเบิกบานใจ
- การเล่นเป็นทีม
- ความมุ่งมั่นทุ่มเท
- การเคารพกฎเกณฑ์และกฎหมาย
- การเคารพตนเองและผู้เข้าร่วมการแข่งขันอื่น
- ความกล้าหาญ
- ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันและความสามัคคี

จิตวิญญาณแห่งกีฬาสะท้อนออกมาให้เห็นผ่านการเล่นกีฬาอย่างถูกต้อง

การใช้สารต้องห้ามจึงขัดกับจิตวิญญาณแห่งการกีฬาอย่างแท้จริง

ส่วนที่ 1

การควบคุมการใช้สารต้องห้าม

บทนำ

กฎเกณฑ์และหลักการการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามเฉพาะ กำหนดไว้ใน ส่วนที่ 1 ในประมวลกฎ ซึ่งองค์กรที่มีหน้าที่รับรอง ดำเนินการตาม หรือบังคับใช้กฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของตน เช่น คณะกรรมการโอลิมปิกสากล คณะกรรมการพาราลิมปิกสากล สหพันธ์กีฬานานาชาติ คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งชาติ คณะกรรมการพาราลิมปิกแห่งชาติ องค์กรผู้จัดมหกรรมกีฬาสำคัญ และองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติ โดยเรียกองค์กรเหล่านี้โดยรวมว่า องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้าม มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตาม

ข้อกำหนดทั้งหมดในประมวลกฎเป็นข้อบังคับสำคัญที่องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามทุกแห่ง นักกีฬาทุกราย และบุคคลอื่นต้องปฏิบัติตามแล้วแต่กรณี อย่างไรก็ตาม ประมวลกฎไม่ได้บังคับใช้แทนที่หรือทำให้กฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามเดิมที่ออกโดยองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแต่ละแห่งสิ้นความจำเป็น ในขณะที่องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามต้องนำข้อกำหนดบางประการในประมวลกฎไปผนวกกับกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามของตนโดยไม่เปลี่ยนแปลงสาระสำคัญ โดยทำให้เกิดความยืดหยุ่นในการที่องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแต่ละแห่งจะนำหลักการดังกล่าวไปกำหนดกฎของตนเอง หรือออกข้อกำหนดที่องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแต่ละแห่งต้องปฏิบัติตามโดยไม่จำเป็นต้องนำข้อกำหนดดังกล่าวของประมวลกฎมาระบุไว้ในกฎของตนอีกครั้ง⁵

⁵ [คำอธิบาย: บทบัญญัติทั้งปวงในประมวลกฎที่ต้องนำไปผนวกไว้ในกฎขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแต่ละองค์กรโดยไม่เปลี่ยนแปลงสาระสำคัญกำหนดไว้ในข้อ 23.2.2 ตัวอย่างเช่น ทุกภาคีต้องจัดทำคำตัดสินของตนโดยใช้รายการการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม ภาระในการพิสูจน์และการลงโทษที่เหมือนกันสำหรับการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามกรณีเดียวกันเพื่อให้มีความสอดคล้องกัน กฎเหล่านี้ต้องเหมือนกันไม่ว่าการพิจารณาจากกระทำในระดับสหพันธ์กีฬานานาชาติ ในระดับชาติ หรือในศาลอนุญาโตตุลาการทางการกีฬา

องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามยังคงต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในประมวลกฎที่นอกเหนือจากที่ระบุไว้ในข้อ 23.2.2 แม้ไม่ต้องนำข้อกำหนดเหล่านี้ไปผนวกไว้ในกฎของตนที่คงเนื้อหาเดิมไว้ทั้งหมดก็ตาม ตามหลักทั่วไปแล้ว ข้อกำหนดของประมวลกฎเหล่านี้แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ประเภทแรก คือ ข้อกำหนดที่ระบุให้องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามต้องกระทำการบางอย่าง แต่ไม่จำเป็นต้องนำเอาข้อกำหนดนั้นไปผนวกไว้ในกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามในองค์กรของตน ตัวอย่างเช่น องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแต่ละแห่ง ต้องวางแผนและดำเนินการตรวจสอบตามที่กำหนดไว้ในข้อ 5 แต่ไม่ต้องนำข้อบังคับดังกล่าวมาระบุไว้ในกฎขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามอีกครั้ง ประเภทที่สอง คือ ข้อกำหนดบางประการมีสาระสำคัญที่เป็นข้อบังคับที่ต้องปฏิบัติตาม แต่ยังคงมีความยืดหยุ่นที่ให้องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแต่ละแห่งนำหลักการที่ระบุไว้ในข้อกำหนดไปปฏิบัติได้ ตัวอย่างเช่น ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องบังคับให้ภาคีทุกรายใช้ขั้นตอนการจัดการผลการตรวจสอบอย่างเดียวกันเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันอย่างมีประสิทธิภาพ トラบเท่าที่ขั้นตอนที่ใช้ดังกล่าวได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในประมวลกฎและมาตรฐานสากลสำหรับการจัดการผลการตรวจสอบ]

กฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามมีลักษณะเช่นเดียวกับกฎการแข่งขันกีฬา กล่าวคือ เป็นกฎที่กำหนดเงื่อนไขในการเล่นกีฬา และ ตัวนักกีฬา บุคคลซึ่งสนับสนุนนักกีฬา หรือบุคคลอื่น (ซึ่งรวมถึง สมาชิกคณะกรรมการ กรรมการ เจ้าหน้าที่ และลูกจ้างพิเศษ และบุคคลภายนอกที่ได้รับการแต่งตั้ง และลูกจ้างของบุคคลดังกล่าว) ต้องยอมรับกฎเหล่านี้ในฐานะเงื่อนไขเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา หรือมีส่วนร่วมในกีฬา และต้องถือปฏิบัติตามกฎเหล่านี้⁶ ภาคิแต่ละรายต้องแจ้งกฎเกณฑ์และกระบวนการให้ นักกีฬา บุคคลซึ่งสนับสนุนนักกีฬา หรือบุคคลอื่นในสังกัดและองค์กรสมาชิกของตน ได้รับทราบ และตกลงที่จะปฏิบัติตามกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่ใช้บังคับในองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่เกี่ยวข้อง

ภาคิแต่ละรายต้องกำหนดกฎเกณฑ์และกระบวนการเพื่อให้ นักกีฬา บุคคลซึ่งสนับสนุนนักกีฬา หรือบุคคลอื่น ในสังกัดและองค์กรสมาชิกของตนได้รับทราบถึงการเผยแพร่ข้อมูลส่วนบุคคลตามที่ประมวลกฎได้กำหนดหรือให้อำนาจไว้ และต้องผูกพันและปฏิบัติตามกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่อยู่ในประมวลกฎ ด้วยเช่นกัน นักกีฬาหรือบุคคลอื่นที่ละเมิดกฎดังกล่าวต้องถูกลงโทษอย่างสมเหตุสมผล กฎเกณฑ์และกระบวนการด้านการกีฬาดังกล่าวที่มุ่งบังคับใช้ให้สอดคล้องกับกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามทั่วโลก มีลักษณะเฉพาะตัว และแตกต่างจากกระบวนการวิธีพิจารณาทางอาญาและทางแพ่ง ข้อกำหนดและมาตรฐานทางกฎหมายระดับประเทศไม่ได้บังคับหรือจำกัดกฎและกระบวนการทางกีฬาดังกล่าวตามที่บังคับใช้ต่อกระบวนการวิธีพิจารณา แม้ว่ากฎและกระบวนการทางกีฬาเหล่านี้จะมีไว้บังคับใช้เพื่อเคารพต่อหลักแห่งความได้สัดส่วนและสิทธิมนุษยชนก็ตาม เมื่อพิจารณาตรวจสอบข้อเท็จจริงและกฎหมายที่ใช้บังคับในแต่ละคดี ศาล คณะอนุญาโตตุลาการที่พิจารณา และองค์กรที่พิจารณาตัดสินอื่น ๆ ควรตระหนักและเคารพลักษณะเฉพาะของกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามในประมวลกฎ และข้อเท็จจริงที่ว่า กฎเหล่านั้นสะท้อนให้เห็นถึงความเห็นชอบร่วมกันของผู้มีส่วนได้เสียจากทั่วโลกที่มีความหลากหลายซึ่งต่างก็มุ่งให้การแข่งขันกีฬาเป็นธรรม

องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแต่ละแห่งจะต้องควบคุมการใช้สารต้องห้ามในทุก ๆ ด้านตามที่กำหนดไว้ในประมวลกฎ ทั้งนี้ องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามยังสามารถมอบหมายงานด้านต่าง ๆ อันเกี่ยวข้องกับการควบคุมการใช้สารต้องห้ามหรือการให้ความรู้เกี่ยวกับการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามให้กับบุคคลภายนอกที่ได้รับการแต่งตั้งได้ อย่างไรก็ตาม องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้าม ที่เป็นผู้มอบหมายจะต้องกำหนดให้บุคคลภายนอก

⁶ [คำอธิบาย: ในกรณีที่ประมวลกฎกำหนดให้บุคคลอื่นที่ไม่ใช่ นักกีฬาหรือบุคคลซึ่งสนับสนุนนักกีฬาต้องผูกพันตามประมวลกฎ บุคคลดังกล่าวไม่ต้องเก็บตัวอย่างหรือเข้ารับการตรวจสอบ และจะไม่ถูกแจ้งข้อหาว่ากระทำการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามตามประมวลกฎสำหรับการใช้หรือการครอบครองสารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้าม แต่บุคคลดังกล่าวเพียงแค่อ ต้องได้รับการลงโทษทางวินัยจากการละเมิดข้อ 2.5 [การแทรกแซง] 2.7 [การคำ] 2.8 [การจัดการ] 2.9 [การร่วมกระทำผิด] 2.10 [การคบค้าสมาคมที่ห้าม] 2.11 [การตอบโต้] นอกจากนี้ บุคคลดังกล่าวต้องปฏิบัติตามบทบาบทและหน้าที่เพิ่มเติมตามข้อ 21.3 ทั้งนี้ ภาระผูกพันในการกำหนดให้ลูกจ้างต้องผูกพันตนตามประมวลกฎนั้นจะอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายที่ใช้บังคับอีกด้วย]

ที่ได้รับการแต่งตั้งปฏิบัติงานดังกล่าวให้สอดคล้องกับประมวลกฎหมายและมาตรฐานสากล และองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามยังคงมีหน้าที่รับผิดชอบตรวจสอบงานที่ได้มอบหมายใด ๆ ให้สอดคล้องกับประมวลกฎหมาย แต่เพียงผู้เดียว

ข้อ 1 นิยามศัพท์ของการใช้สารต้องห้าม

การใช้สารต้องห้าม หมายถึง การละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามครั้งเดียวหรือหลายครั้ง ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 2.1 ถึงข้อ 2.11 ในประมวลกฎ

ข้อ 2 การละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม

ข้อ 2 มีไว้เพื่อระบุพฤติกรรมและพฤติกรรมที่ถือว่าละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม การพิจารณากรณีการใช้สารต้องห้ามจะอ้างอิงตามการกล่าวอ้างว่าได้ละเมิดกฎดังกล่าวข้อเดียวหรือหลายข้อ

นักกีฬาหรือบุคคลอื่นใดจะต้องทราบว่าการกระทำใดถือเป็นการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม รวมทั้งสารและวิธีการที่ระบุไว้ในรายการต้องห้าม

การละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม มีดังต่อไปนี้

2.1 พบสารต้องห้าม หรือสารตกค้างจากกระบวนการเมตาบอลิซึมของสารต้องห้าม (เมตาบอไลต์) หรือตัวบ่งชี้ของสารดังกล่าวในตัวอย่างที่เก็บจากนักกีฬา

2.1.1 นักกีฬาต้องมั่นใจว่าไม่ได้นำสารต้องห้ามใดๆ เข้าสู่ร่างกาย หากตรวจพบสารต้องห้าม หรือสารตกค้างจากกระบวนการเมตาบอลิซึมของสารต้องห้าม (เมตาบอไลต์) หรือตัวบ่งชี้ของสารดังกล่าวในตัวอย่างที่เก็บจากนักกีฬา นักกีฬาจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบ ทั้งนี้ การพิสูจน์การละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม ตามข้อ 2.1 ไม่ต้องพิสูจน์ให้เห็นถึงเจตนา ความผิดพลาด หรือความประมาทเลินเล่อ หรือการจงใจใช้สารดังกล่าวของนักกีฬา⁷

⁷ [คำอธิบายท้าย ข้อ 2.1.1: การละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามตามข้อนี้ไม่ต้องคำนึงถึงความผิดของนักกีฬา คำตัดสินของ CAS หลายฉบับได้อ้างกฎข้อนี้ว่าเป็น “ความรับผิดชอบโดยเคร่งครัด” CAS ยึดหลักการพิจารณาโทษจากการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามตามข้อ 10 ตามความผิดของนักกีฬามาโดยตลอด]

- 2.1.2 การพิสูจน์ให้เห็นถึงการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม ตามข้อ 2.1 ต้องมีหลักฐานที่เพียงพอ ตามกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ คือ พบสารต้องห้าม หรือสารตกค้างจากกระบวนการเมตาบอลิซึมของสารต้องห้าม (เมตาบอไลต์) หรือตัวบ่งชี้ ในตัวอย่าง เอ ของนักกีฬา โดยนักกีฬาปฏิเสธที่จะให้วิเคราะห์ตัวอย่าง บี และไม่ได้วิเคราะห์ตัวอย่าง บี หรือในกรณีที่ได้วิเคราะห์ตัวอย่าง บี และผลการวิเคราะห์ตัวอย่าง บี ยืนยันสอดคล้องว่า พบสารต้องห้ามหรือสารตกค้างจากกระบวนการเมตาบอลิซึมของสารต้องห้าม (เมตาบอไลต์) หรือตัวบ่งชี้ของสารต้องห้ามเช่นเดียวกันกับที่พบในตัวอย่าง เอ หรือมีการแบ่งตัวอย่าง เอ หรือ บี ของนักกีฬาออกเป็นสองส่วน และผลการวิเคราะห์ในส่วนที่ถูกแบ่งไว้เพื่อการตรวจสอบนั้นยืนยันว่ามีสารต้องห้าม หรือสารตกค้างจากกระบวนการเมตาบอลิซึมของสารต้องห้าม หรือตัวบ่งชี้ของสารต้องห้ามซึ่งพบอยู่ในส่วนแรกของตัวอย่างที่ถูกแบ่งไว้ หรือนักกีฬาปฏิเสธที่จะให้วิเคราะห์ตัวอย่างในส่วนที่แบ่งไว้เพื่อยืนยันผล^๑
- 2.1.3 ยกเว้นในกรณีของสารต่าง ๆ ที่มีการกำหนดเกณฑ์การตัดสินผลการตรวจสอบของสารไว้ โดยเฉพาะในรายการต้องห้ามหรือเอกสารวิชาการ การพบสารต้องห้าม หรือสารตกค้างจากกระบวนการเมตาบอลิซึมของสารต้องห้าม (เมตาบอไลต์) หรือตัวบ่งชี้ของสารดังกล่าวในตัวอย่างที่เก็บจากนักกีฬา ไม่ว่าในปริมาณใด ๆ ตามที่มีการรายงาน จะถือเป็นการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม
- 2.1.4 ทั้งนี้ อาจมีการกำหนดหลักเกณฑ์ที่แตกต่างออกไปในการรายงานผลตรวจหรือการประเมินผลตรวจของสารต้องห้ามบางประเภทได้ในรายการต้องห้าม หรือตามหลักมาตรฐานสากล หรือเอกสารวิชาการ ซึ่งถือเป็นข้อยกเว้นหลักเกณฑ์ทั่วไปตามข้อ 2.1

^๑ [คำอธิบาย ข้อ 2.1.2: องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่มีหน้าที่จัดการผลการตรวจสอบอาจใช้ดุลยพินิจเลือกให้มีการวิเคราะห์ตัวอย่าง บี แม้ว่านักกีฬาจะไม่ได้ร้องขอให้วิเคราะห์ตัวอย่าง บี ก็ตาม]

2.2 นักกีฬาใช้ หรือการพยายามใช้สารต้องห้าม หรือวิธีการต้องห้าม⁹

2.2.1 นักกีฬาต้องมั่นใจว่าไม่ได้นำสารต้องห้ามใดๆ เข้าสู่ร่างกาย และไม่ได้ใช้วิธีการต้องห้ามใด ๆ ทั้งนี้ การพิสูจน์การละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามในกรณีการใช้สารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้าม ไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงเจตนา ความผิดพลาด หรือความประมาทเลินเล่อ หรือโดยจงใจ ในการใช้สารหรือวิธีการต้องห้ามดังกล่าว

2.2.2 การใช้ หรือการพยายามใช้สารต้องห้าม หรือวิธีการต้องห้าม จนบรรลุผลหรือไม่บรรลุผลไม่ถือเป็นสาระสำคัญ การใช้ หรือมีความพยายามที่จะใช้สารต้องห้าม หรือวิธีการต้องห้ามนั้นก็เพียงพอแล้วที่จะเป็นการการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม¹⁰

⁹ [คำอธิบาย ข้อ 2.2: สามารถพิสูจน์การใช้ หรือการพยายามใช้สารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้ามโดยวิธีการที่น่าเชื่อถือใด ๆ ตามที่ได้ระบุไว้ในคำอธิบายข้อ 3.2 ซึ่งเป็นกรณีที่ไม่เหมือนกับหลักฐานที่จำเป็นต้องมีเพื่อพิสูจน์ถึงการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามตามข้อ 2.1 การพิสูจน์การใช้หรือการพยายามใช้อาจใช้วิธีการอื่นที่เชื่อถือได้ เช่น คำรับสารภาพของนักกีฬา คำให้การของพยาน พยานเอกสาร ข้อสรุปจากข้อมูลประวัติเป็นเวลาหลายปี (longitudinal profiling) รวมทั้งข้อมูลที่เก็บรวบรวมไว้เป็นส่วนหนึ่งของพาสปอร์ตชีวภาพของนักกีฬาหรือข้อมูลการวิเคราะห์อื่น ๆ ซึ่งโดยประการอื่นใดที่ไม่ครบตามข้อกำหนดทั้งหมดเพื่อการพิสูจน์ถึง “การพบ” สารต้องห้ามตามข้อ 2.1

ตัวอย่างเช่น อาจพิสูจน์ว่ามีการใช้สารต้องห้าม โดยอ้างอิงผลการวิเคราะห์ที่เชื่อถือได้จากการวิเคราะห์ตัวอย่าง เอ (โดยไม่มี การยืนยันจากการตรวจวิเคราะห์ตัวอย่าง บี) หรือจากการวิเคราะห์ตัวอย่าง บี แต่เพียงอย่างเดียวในกรณีที่องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามสามารถอธิบายได้ว่าเหตุใดจึงไม่มีการตรวจยืนยันจากตัวอย่างอื่น]

¹⁰ [คำอธิบาย ข้อ 2.2.2: หลักฐานพิสูจน์เจตนาของนักกีฬาเป็นสิ่งสำคัญที่แสดงให้เห็นถึง “การพยายามใช้” สารต้องห้าม หรือวิธีการต้องห้าม ข้อเท็จจริงที่ส่อเจตนาอาจเป็นสิ่งจำเป็นในการพิสูจน์ว่าได้ละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม ในกรณีนี้ หลักความรับผิดชอบโดยเคร่งครัดที่กำหนดไว้สำหรับการละเมิดตามข้อ 2.1 และการละเมิดตามข้อ 2.2 ยังคงอยู่ การที่นักกีฬาใช้สารต้องห้ามถือเป็นการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม เว้นแต่สารนั้นไม่ได้ต้องห้ามนอกการแข่งขันกีฬา และนักกีฬาใช้สารนั้นนอกการแข่งขันกีฬา (อย่างไรก็ตาม การพบสารต้องห้าม หรือสารตกค้างจากกระบวนการเมตาบอลิซึมของสารต้องห้าม (เมตาบอลิซึม) หรือตัวบ่งชี้ของสารต้องห้ามในตัวอย่างที่เก็บในช่วงการแข่งขันกีฬาเป็นการละเมิดข้อ 2.1 โดยไม่สำคัญว่า ได้ใช้สารนั้นเมื่อใด)]

2.3 นักกีฬาหลบเลี่ยง ปฏิเสธ หรือการไม่ส่งตัวอย่าง

การหลบเลี่ยงการเก็บตัวอย่าง หรือปฏิเสธ หรือไม่ส่งตัวอย่างโดยไม่มีเหตุอันควรหลังจากที่ได้รับแจ้งจากบุคคลที่ได้รับมอบอำนาจโดยชอบ¹¹

2.4 นักกีฬาไม่แจ้งข้อมูลถิ่นที่อยู่

คือ การที่นักกีฬาที่อยู่ในกลุ่มนักกีฬาที่ขึ้นทะเบียนเพื่อเข้ารับการตรวจสอบไม่มาเข้ารับการตรวจสอบ และ/หรือไม่ให้ข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานสากลสำหรับการจัดการผลการตรวจสอบ ครบสามครั้ง ภายในกำหนดระยะเวลา 12 เดือน

2.5 นักกีฬาหรือบุคคลอื่นแทรกแซง หรือพยายามแทรกแซงการควบคุมการใช้สารต้องห้ามไม่ว่าในส่วนตัวใด ๆ

2.6 นักกีฬาหรือบุคคลซึ่งสนับสนุนนักกีฬารอบครองสารต้องห้ามหรือใช้วิธีการต้องห้าม

2.6.1 นักกีฬาที่อยู่ในการแข่งขันกีฬารอบครองสารต้องห้ามหรือใช้วิธีการต้องห้าม หรือนักกีฬาที่อยู่นอกการแข่งขันกีฬารอบครองสารต้องห้ามหรือใช้วิธีการต้องห้ามที่ถูกห้ามใช้ในการแข่งขันกีฬา เว้นเสียแต่ว่า นักกีฬาพิสูจน์ได้ว่า ได้ครอบครองตามข้อยกเว้นการใช้สารต้องห้ามเพื่อการรักษา (“TUE”) ที่ได้รับอนุญาตตามข้อ 4.4 หรือมีเหตุผลอื่นที่รับฟังได้¹²

¹¹ [คำอธิบาย ข้อ 2.3: ตัวอย่างเช่น กรณีที่ถือเป็นการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามในข้อ “การหลบเลี่ยงการเก็บตัวอย่าง” หากได้มีการพิสูจน์แล้วว่า นักกีฬาจงใจหลบเลี่ยงต่อเจ้าหน้าที่ควบคุมสารต้องห้ามเพื่อหลบเลี่ยงการรับแจ้งหรือการตรวจสอบ การละเมิดในกรณี “การไม่มาให้เก็บตัวอย่าง” อาจเป็นการกระทำโดยเจตนาหรือความประมาทเลินเล่อของนักกีฬา ในขณะที่ “การหลบเลี่ยง” หรือ “การปฏิเสธ” การเก็บตัวอย่างแสดงถึงการกระทำโดยเจตนาของนักกีฬา]

¹² [คำอธิบาย ข้อ 2.6.1 และข้อ 2.6.2: กรณีตัวอย่างดังต่อไปนี้เป็นเหตุรับฟังไม่ได้ เช่น ชื่อหรือครอบครองสารต้องห้ามเพื่อมอบให้เพื่อนหรือญาติ เว้นแต่ในกรณีทางการแพทย์ที่มีเหตุผลรับฟังได้ซึ่งบุคคลดังกล่าวมีใบสั่งยาจากแพทย์ เช่น การซื้ออินซูลินให้เด็กที่ป่วยเป็นโรคเบาหวาน]

- 2.6.2 บุคคลซึ่งสนับสนุนนักกีฬาที่อยู่ในการแข่งขันครอบครองสารต้องห้ามหรือใช้วิธีการต้องห้าม หรือ บุคคลซึ่งสนับสนุนนักกีฬาที่อยู่นอกการแข่งขันครอบครองสารต้องห้ามหรือใช้วิธีการต้องห้ามที่ถูก ห้ามใช้นอกการแข่งขันกีฬาโดยกีฬา ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับนักกีฬา การแข่งขันกีฬา หรือการฝึกซ้อม เว้นเสียแต่ว่าบุคคลซึ่งสนับสนุนนักกีฬาพิสูจน์ได้ว่า ได้ครอบครองตาม TUE ที่นักกีฬาได้รับ อนุญาตตามข้อ 4.4 หรือมีเหตุผลอื่นที่รับฟังได้¹³
- 2.7 นักกีฬาหรือบุคคลซึ่งสนับสนุนนักกีฬาหรือบุคคลอื่นค้า หรือการพยายามค้าสารต้องห้าม หรือวิธีการ ต้องห้ามใด ๆ
- 2.8 นักกีฬาหรือบุคคลอื่นจัดการ หรือพยายามจัดการสารต้องห้าม หรือใช้วิธีการต้องห้ามแก่นักกีฬาที่อยู่ ในการแข่งขันกีฬา หรือจัดการ หรือพยายามจัดการสารต้องห้าม หรือวิธีการต้องห้ามที่ถูกห้ามใช้นอกการ แข่งขันกีฬาให้แก่ักกีฬาที่อยู่นอกการแข่งขันกีฬา
- 2.9 นักกีฬาหรือบุคคลอื่นร่วมกระทำผิดหรือพยายามร่วมกระทำผิด บุคคลอื่นให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริม ช่วย การยุยง สมคบคิด ปกปิดหรือร่วมกระทำผิดในรูปแบบอื่นใด โดยเจตนา หรือพยายามร่วมกระทำผิดที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม การ พยายามละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามหรือการละเมิดข้อ 10.14.1¹⁴

¹³ [คำอธิบาย ข้อ 2.6.1 และข้อ 2.6.2: กรณีตัวอย่างดังต่อไปนี้มีเหตุให้รับฟังได้ (ก) นักกีฬาหรือแพทย์ประจำทีมมีสาร ต้องห้ามหรือใช้วิธีการต้องห้ามเพื่อรับมือกับเหตุฉุกเฉินและร้ายแรง (เช่น ยาอีพิเนฟรินในกระบอกฉีดอัตโนมัติ) หรือ (ข) นักกีฬาคครอบครองสารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้ามเพราะต้องรักษาตนเองไม่นานก่อนหน้าที่ยื่นขอและได้รับการยืนยัน เกี่ยวกับ TUE]

¹⁴ [คำอธิบาย ข้อ 2.9: การร่วมกระทำผิดหรือการพยายามร่วมกระทำผิดอาจรวมถึงการให้ความช่วยเหลือทางร่างกายหรือ ทางจิตใจ]

2.10 นักกีฬาหรือบุคคลอื่นคบค้าสมาคมที่เป็นการต้องห้าม

2.10.1 นักกีฬาหรือบุคคลอื่น ในสังกัดองค์กรต่อต้านการใช้ สารต้องห้าม กระทบการคบค้าสมาคมในเชิงวิชาชีพหรือกรณีที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา กับบุคคลซึ่งสนับสนุนนักกีฬาซึ่ง

2.10.1.1 ในกรณีที่อยู่ในสังกัดองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้าม เป็นผู้ที่อยู่ระหว่างตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขัน หรือ

2.10.1.2 ในกรณีที่ไม่อยู่ในสังกัดองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้าม (ในกรณีที่กระบวนการจัดการผลการตรวจสอบตามประมวลกฎหมายการตัดสิทธิไม่พิจารณาในการเข้าร่วมการแข่งขัน) เป็นบุคคลที่ถูกตัดสินว่ามีความผิดทางอาญา หรือเป็นบุคคลที่อยู่ระหว่างการพิจารณาความผิดทางวินัย หรือการพิจารณาความผิดทางวิชาชีพเนื่องจากได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับการกระทำที่อาจถือว่าการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม หากมีการบังคับใช้กฎที่สอดคล้องกับประมวลกฎหมายบุคคลดังกล่าวแล้ว ให้บุคคลดังกล่าวมีสถานะขาดคุณสมบัติเป็นระยะเวลาหก (6) ปี นับแต่มีคำตัดสินในคดีอาญา คำตัดสินทางวิชาชีพ หรือในทางวินัย หรือระยะเวลาของการลงโทษทางอาญา ทางวินัย หรือทางวิชาชีพ แล้วแต่ระยะเวลาใดจะนานกว่า หรือ

2.10.1.3 เป็นผู้กระทำการเป็นตัวแทนหรือตัวกลางของบุคคลตามที่ระบุไว้ในข้อ 2.10.1.1 หรือข้อ 2.10.1.2

2.10.2 องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามต้องพิสูจน์ว่า นักกีฬา หรือบุคคลอื่น ทราบถึงการขาดคุณสมบัติของบุคคลซึ่งสนับสนุนนักกีฬา เพื่อพิสูจน์ว่ามีการละเมิดข้อ 2.10

นักกีฬาหรือบุคคลอื่นมีภาระการพิสูจน์ว่า การคบค้าสมาคมกับบุคคลซึ่งสนับสนุนนักกีฬา ตามที่ระบุในข้อ 2.10.1.1 หรือข้อ 2.10.1.2 ไม่ได้เป็นไปในเชิงวิชาชีพหรือในทางที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา และ/หรือการคบค้าสมาคมดังกล่าวนั้นไม่อาจเลี่ยงได้โดยมีเหตุอันควร

องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่ทราบว่ามิบุคคลซึ่งสนับสนุนนักกีฬาซึ่งเข้าเกณฑ์ตามที่ระบุไว้ในข้อ 2.10.1.1 หรือ 2.10.1.2 หรือ 2.10.1.3 จะต้องส่งข้อมูลดังกล่าวให้แก่ WADA¹⁵

¹⁵ [คำอธิบาย ข้อ 2.10: นักกีฬาและบุคคลอื่นต้องไม่ร่วมงานกับผู้ฝึกซ้อม ผู้ฝึกสอน แพทย์หรือบุคคลซึ่งสนับสนุนนักกีฬาอื่น ๆ ที่ถูกตัดสิทธิเนื่องจากละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม หรือถูกตัดสิทธิว่ามีความผิดทางอาญา หรือถูกลงโทษทางวินัย เกี่ยวกับการใช้สารต้องห้าม และห้ามคบค้าสมาคมกับนักกีฬารายอื่นใดที่กระทำการเป็นผู้ฝึกซ้อมหรือบุคคลซึ่งสนับสนุนการกีฬาในขณะที่อยู่ระหว่างตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขัน ตัวอย่างของการห้ามคบค้าสมาคม ได้แก่ การรับการฝึกซ้อม กลยุทธ์ เทคนิค คำแนะนำด้านโภชนาการหรือด้านการแพทย์ การรับการบำบัด การรักษาหรือรับใบสั่งยา การให้สารจากร่างกายเพื่อ

2.11 นักกีฬาหรือบุคคลอื่นกระทำการเพื่อขัดขวางหรือตอบโต้การรายงานต่อเจ้าหน้าที่

การกระทำดังต่อไปนี้ไม่ถือเป็นการละเมิดตามข้อ 2.5

2.11.1 การกระทำใด ๆ โดยสุจริตที่มีลักษณะคุกคามหรือต้องการข่มขู่บุคคลอื่น โดยมีเจตนาขัดขวางบุคคลนั้นไม่ให้รายงานข้อมูลการกล่าวหาว่ามีการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม หรือการกล่าวหาว่าไม่ปฏิบัติตามประมวลกฎต่อ WADA องค์การต่อต้านการใช้สารต้องห้าม หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย หน่วยงานกำกับดูแล หรือหน่วยงานด้านวินัย ทางวิชาชีพ หน่วยงานพิจารณาหรือบุคคลที่ดำเนินการสอบสวนให้แก่ WADA หรือองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้าม

2.11.2 การตอบโต้บุคคลที่ให้หลักฐาน หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการกล่าวหาว่าได้ละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามโดยสุจริต หรือการกล่าวหาว่าไม่ปฏิบัติตามประมวลกฎต่อ WADA องค์การต่อต้านการใช้สารต้องห้าม หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย หน่วยงานกำกับดูแล หรือหน่วยงานด้านวินัยทางวิชาชีพ หน่วยงานพิจารณา หรือบุคคลที่ดำเนินการสอบสวนให้แก่ WADA หรือองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้าม¹⁶

ตามวัตถุประสงค์ในข้อ 2.11 การตอบโต้ การคุกคาม และการข่มขู่รวมถึงการกระทำต่อบุคคลอื่น เนื่องจากไม่ได้กระทำการโดยสุจริต หรือเป็นการตอบโต้ที่ไร้เหตุผล¹⁷

วิเคราะห์ หรือการอนุญาตให้บุคคลซึ่งสนับสนุนนักกีฬาเป็นตัวแทนหรือผู้แทน การคบค้าสมาคมที่ต้องห้ามไม่จำเป็นว่าต้องเกี่ยวข้องกับการให้คำตอบแทนในรูปแบบใด ๆ ด้วยหรือไม่

แม้ว่าข้อ 2.10 ไม่ได้กำหนดให้องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามต้องแจ้งให้นักกีฬาหรือบุคคลอื่นให้ทราบถึงการขาดคุณสมบัติของบุคคลซึ่งสนับสนุนนักกีฬา แต่การแจ้งดังกล่าวถือเป็นหลักฐานสำคัญเพื่อยืนยันว่า นักกีฬาหรือบุคคลอื่นรับรู้ว่าบุคคลซึ่งสนับสนุนนักกีฬาดังกล่าวขาดคุณสมบัติ]

¹⁶ [คำอธิบายในข้อ 2.11.2: มีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองบุคคลที่จัดทำรายงานโดยสุจริต และไม่คุ้มครองบุคคลที่จงใจจัดทำรายงานเป็นเท็จ]

¹⁷ [คำอธิบาย ข้อ 2.11.2: ตัวอย่างของการตอบโต้ เช่น การกระทำที่คุกคามสวัสดิภาพทางร่างกายหรือจิตใจหรือผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของบุคคลที่รายงาน ครอบครัวหรือผู้เกี่ยวข้องของบุคคลดังกล่าว การตอบโต้จะไม่รวมถึงการที่องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามกล่าวอ้างโดยสุจริตว่า บุคคลที่รายงานได้ละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม เพื่อวัตถุประสงค์ของข้อ 2.11 ไม่ถือว่ารายงานได้มีการจัดทำขึ้นโดยสุจริตหากบุคคลที่จัดทำรายงานทราบว่าเป็นเท็จ]

ข้อ 3 การพิสูจน์การใช้สารต้องห้าม

3.1 ภาระและมาตรฐานการพิสูจน์

องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามมีภาระในการพิสูจน์ว่ามีการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่เกิดขึ้น โดยมีมาตรฐานการพิสูจน์ คือ องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามต้องสามารถพิสูจน์ให้คณะกรรมการพิจารณาเห็นถึงความร้ายแรงของการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ มาตรฐานการพิสูจน์ต้องให้ความสำคัญกับการพิสูจน์จนสิ้นสงสัยในทุกกรณี (proof beyond a reasonable doubt) และการชั่งน้ำหนักความเป็นไปได้ของพยานหลักฐาน¹⁸ ในกรณีที่ประมวลกฎหมายกำหนดให้นักกีฬาหรือบุคคลอื่นที่ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามมีภาระพิสูจน์ บุคคลนั้นต้องเป็นผู้มีหน้าที่ในการพิสูจน์ หรือแสดงให้เห็นถึงข้อเท็จจริง หรือเหตุการณ์ที่เฉพาะเจาะจง ข้อยกเว้นตามที่กำหนดไว้ในข้อ 3.2.2 และข้อ 3.2.3 ให้มาตรฐานการพิสูจน์เป็นไปโดยใช้การชั่งน้ำหนักความเป็นไปได้ของพยานหลักฐาน

3.2 วิธีการพิสูจน์ข้อเท็จจริงและข้อสันนิษฐาน

การพิสูจน์ยืนยันข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามสามารถกระทำได้โดยใช้วิธีการที่น่าเชื่อถือใด ๆ ก็ได้ ซึ่งรวมถึงคำรับสารภาพ¹⁹ กฎของการพิสูจน์ดังต่อไปนี้ให้นำมาใช้บังคับในกรณีที่มีการใช้สารต้องห้าม

3.2.1 วิธีการวิเคราะห์ หรือเกณฑ์การตัดสินผลการตรวจสอบที่ได้รับความเห็นชอบจาก WADA หลังการปรึกษาหารือภายในกลุ่มนักวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง หรือที่กลุ่มผู้ร่วมสายอาชีพตรวจทานแล้วว่า สามารถเป็นข้อสันนิษฐานทางวิทยาศาสตร์ได้ นักกีฬาหรือบุคคลอื่นใดที่ต้องการจะโต้แย้งเงื่อนไขข้อสันนิษฐานที่พบ หรือโต้แย้งข้อสันนิษฐานทางวิทยาศาสตร์ดังกล่าว ต้องแจ้งถึงการโต้แย้งและเหตุผลในการโต้แย้งให้ WADA ทราบก่อน นอกจากนี้ หน่วยงานพิจารณาเบื้องต้น หน่วยงานพิจารณาอุทธรณ์ หรือ CAS ยังสามารถแจ้งต่อ WADA ได้เองถึงการโต้แย้งต่าง ๆ ภายในสิบ (10) วันหลังจากที่ WADA ได้รับแจ้งและได้รับข้อมูลคดีที่เกี่ยวข้องกับการโต้แย้งดังกล่าว

¹⁸ [คำอธิบาย ข้อ 3.1: มาตรฐานการพิสูจน์ซึ่งองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามต้องปฏิบัติตามนั้นสามารถเทียบเคียงได้กับมาตรฐานที่ใช้บังคับในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการประพดติมิชอบทางวิชาชีพในประเทศต่าง ๆ ส่วนใหญ่]

¹⁹ [คำอธิบาย ข้อ 3.2: ตัวอย่างเช่น องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้าม อาจแสดงให้เห็นถึงการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามภายใต้ข้อ 2.2 ตามคำรับสารภาพของนักกีฬา คำให้การที่น่าเชื่อถือของบุคคลภายนอก พยานเอกสารที่น่าเชื่อถือ ข้อมูลเชิงวิเคราะห์ที่น่าเชื่อถือ ไม่ว่าจะจากตัวอย่าง เอ หรือตัวอย่าง บี ตามที่ได้กำหนดไว้ในคำอธิบายข้อ 2.2 หรือข้อสรุปที่ได้จากประวัติชุดตัวอย่างเลือดหรือปัสสาวะของนักกีฬา เช่น ข้อมูลที่ได้จากพาสปอร์ตชีวภาพของนักกีฬา]

WADA จะมีสิทธิที่จะเข้าร่วมเป็นคู่ความ แสดงตนต่อหน้าศาลในฐานะผู้อาสาให้ข้อมูลต่อศาล (amicus curiae) หรือให้พยานหลักฐานในกระบวนการพิจารณาดังกล่าวโดยประการอื่นใด ในกรณีที่มีการพิจารณาโดย CAS เมื่อได้รับการร้องขอจาก WADA องค์กรคณะอนุญาโตตุลาการของ CAS จะต้องแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่องค์กรคณะในการประเมินผลการโต้แย้งดังกล่าว²⁰

3.2.2 การดำเนินการวิเคราะห์และกระบวนการเก็บรักษาตัวอย่างจากห้องปฏิบัติการที่ผ่านการรับรองจาก WADA และห้องปฏิบัติการอื่นที่ได้รับอนุญาตจาก WADA สามารถสันนิษฐานได้ว่าได้ดำเนินการตามมาตรฐานสากลสำหรับห้องปฏิบัติการ แต่นักกีฬาหรือบุคคลอื่นสามารถโต้แย้งข้อสันนิษฐานดังกล่าวได้ โดยพิสูจน์ให้เห็นว่ามีการปฏิบัติที่แตกต่างไปจากมาตรฐานสากลสำหรับห้องปฏิบัติการ ซึ่งอาจเป็นเหตุตามสมควรให้เกิด ผลการตรวจวิเคราะห์ที่พบสิ่งต้องห้ามได้

หากนักกีฬาหรือบุคคลอื่นหักล้างข้อสันนิษฐานข้างต้นโดยแสดงให้เห็นว่า มีการปฏิบัติที่แตกต่างไปจากมาตรฐานสากลสำหรับห้องปฏิบัติการ ซึ่งอาจเป็นเหตุตามสมควรให้เกิดผลการตรวจวิเคราะห์ที่พบสิ่งต้องห้ามได้ องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามมีภาระที่จะต้องพิสูจน์ให้เห็นว่าการปฏิบัติที่แตกต่างไปนั้นไม่ได้ก่อให้เกิดผลการตรวจวิเคราะห์ที่พบสิ่งต้องห้าม²¹

²⁰ [คำอธิบาย ข้อ 3.2.1: สำหรับสารต้องห้ามบางรายการ WADA อาจมีคำสั่งให้ห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองจาก WADA ไม่รายงานตัวอย่างเป็นผลการตรวจวิเคราะห์ที่พบความผิดปกติ หากปริมาณความเข้มข้นที่ประเมินของสารต้องห้ามหรือสารตกค้างจากกระบวนการเมตาบอลิซึมของสารต้องห้าม (เมตาบอลิต์) หรือตัวบ่งชี้ของสารต้องห้ามมีจำนวนต่ำกว่าเกณฑ์ต่ำสุดที่ต้องรายงาน คำตัดสินของ WADA ในการยืนยันว่า เกณฑ์ต่ำสุดที่ต้องรายงาน หรือในการยืนยันว่าสารต้องห้ามรายการใดต้องอยู่ภายใต้บังคับของระดับต่ำสุดที่ต้องรายงานนั้น จะไม่สามารถโต้แย้งได้ นอกจากนี้ ปริมาณความเข้มข้นที่ประเมินของสารต้องห้ามดังกล่าวของห้องปฏิบัติการในตัวอย่างอาจเป็นเพียงแค่การประเมินเท่านั้น ไม่ว่าในกรณีใด ๆ ความเป็นไปได้ว่าความเข้มข้นที่แท้จริงของสารต้องห้ามในตัวอย่างอาจมีระดับต่ำกว่าระดับต่ำสุดที่ต้องรายงาน จะไม่ถือเป็นคำแก้ต่างในการล้มเลิกกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามตามที่มีการพบสารต้องห้ามดังกล่าวในตัวอย่าง]

²¹ [คำอธิบาย ข้อ 3.2.2: นักกีฬาหรือบุคคลอื่นมีภาระการพิสูจน์ด้วยการชั่งน้ำหนักความเป็นไปได้ของพยานหลักฐาน (balance of probability) เพื่อให้เห็นว่า มีการปฏิบัติที่แตกต่างไปจากมาตรฐานสากลสำหรับห้องปฏิบัติการ ซึ่งอาจเป็นเหตุตามสมควรที่ทำให้เกิดความผิดปกติในผลการตรวจวิเคราะห์ได้ ดังนั้น เมื่อนักกีฬาหรือบุคคลอื่นได้แสดงให้เห็นแล้วว่าได้ปฏิบัติที่ไม่ตรงตามมาตรฐานดังกล่าวโดยการชั่งน้ำหนักความเป็นไปได้ของพยานหลักฐาน (balance of probability) ภาระของนักกีฬาและบุคคลอื่นในการพิสูจน์ความเป็นเหตุเป็นผลจึงมีมาตรฐานการพิสูจน์ที่ต่ำกว่า “อาจเป็นเหตุที่เกิดได้ตามสมควร” หากนักกีฬาหรือบุคคลอื่นได้ปฏิบัติตามมาตรฐานนี้แล้ว องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามย่อมมีภาระการพิสูจน์และจะต้องพิสูจน์จนคณะกรรมการพิจารณาพอใจว่า การปฏิบัติที่แตกต่างไปไม่ได้ก่อให้เกิดผลการตรวจวิเคราะห์ที่พบความผิดปกติ]

3.2.3 การปฏิบัติอื่นใดที่แตกต่างจากมาตรฐานสากล หรือแตกต่างจากกฎหรือนโยบายการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามอื่น ๆ ที่กำหนดไว้ประมวลกฎ หรือในกฎขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้าม ไม่ทำให้ผลการวิเคราะห์หรือหลักฐานในการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามอื่นเสื่อมเสียไป และไม่ถือเป็นคำแก้ต่างของกรณีการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม²² แต่ทั้งนี้หากนักกีฬาหรือบุคคลอื่นแสดงให้เห็นว่า มีการเจาะจงปฏิบัติเพื่อให้แตกต่างไปจากมาตรฐานสากล ๆ ที่กำหนดไว้ด้านท้ายนี้ และเป็นเหตุตามสมควรที่ทำให้เกิดการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามได้เมื่อพิจารณาผลการตรวจวิเคราะห์ที่พบสิ่งต้องห้ามหรือการไม่แจ้งข้อมูลถิ่นที่อยู่ องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามจะมีภาระหน้าที่ในการพิสูจน์ว่า การปฏิบัติที่แตกต่างดังกล่าวนี้ไม่ได้เป็นเหตุให้เกิดผลการตรวจวิเคราะห์ที่พบสิ่งต้องห้าม หรือการไม่แจ้งข้อมูลถิ่นที่อยู่

(1) การปฏิบัติที่แตกต่างจากมาตรฐานสากลในการตรวจและการสอบสวนที่เกี่ยวกับการเก็บตัวอย่างหรือการจัดการตัวอย่างซึ่งอาจเป็นเหตุอันควรต่อการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามเมื่อพิจารณาจากผลการตรวจวิเคราะห์ที่พบสิ่งต้องห้าม กรณีนี้ องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้าม มีภาระหน้าที่ในการพิสูจน์ว่า การปฏิบัติที่แตกต่างดังกล่าวไม่ได้เป็นเหตุให้เกิดผลการตรวจวิเคราะห์ที่พบสิ่งต้องห้าม

(2) การปฏิบัติที่แตกต่างจากมาตรฐานสากลสำหรับการจัดการผลการตรวจสอบหรือมาตรฐานสากลสำหรับการตรวจสอบและการสอบสวนที่เกี่ยวกับผลการตรวจพาสปอร์ตที่พบสิ่งต้องห้าม (Adverse Passport Finding) ซึ่งอาจเป็นเหตุให้เกิดการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามได้ ซึ่งในกรณีเช่นนี้ องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามจะมีภาระหน้าที่ที่ต้องพิสูจน์ว่า การปฏิบัติที่แตกต่างดังกล่าวไม่ได้เป็นเหตุให้เกิดการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม

(3) การปฏิบัติที่แตกต่างไปจากมาตรฐานสากลสำหรับการจัดการผลการตรวจสอบที่เกี่ยวข้องกับข้อกำหนดว่าต้องมีการแจ้งให้นักกีฬารับถึงการเปิดตัวอย่าง ปี ซึ่งอาจเป็นเหตุอันควรต่อการ

²² [คำอธิบาย ข้อ 3.2.3: การปฏิบัติที่แตกต่างจากมาตรฐานสากลหรือกฎอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเก็บหรือการจัดการตัวอย่าง ผลการตรวจพาสปอร์ตที่พบสิ่งต้องห้าม (Adverse Passport Finding) หรือการแจ้งนักกีฬาเกี่ยวกับเรื่องไม่แจ้งข้อมูลถิ่นที่อยู่ หรือการเปิดตัวอย่าง ปี เช่น มาตรฐานสากลสำหรับการให้ความรู้ มาตรฐานสากลสำหรับการคุ้มครองความเป็นส่วนตัวและข้อมูลส่วนบุคคล หรือมาตรฐานสากลสำหรับช้อยกเว้นการใช้สารต้องห้ามเพื่อการรักษา อาจนำไปสู่กระบวนการพิจารณาว่าด้วยการปฏิบัติตามกฎโดย WADA แต่จะไม่ถือเป็นคำแก้ต่างในกระบวนการพิจารณาว่าด้วยการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม และไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาที่ว่า นักกีฬาได้กระทำการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามหรือไม่ ในทำนองเดียวกันการละเมิดเอกสารที่อ้างถึงในข้อ 20.7.7 ขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามจะไม่ถือเป็นคำแก้ต่างในกรณีการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม]

ละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามเมื่อพิจารณาจากผลการตรวจวิเคราะห์ที่พบสิ่งต้องห้าม ซึ่งในกรณีเช่นนี้ องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามจะมีภาระหน้าที่ที่ต้องพิสูจน์ว่า การปฏิบัติที่แตกต่างดังกล่าวไม่ได้เป็นเหตุให้เกิดผลการตรวจวิเคราะห์ที่พบสิ่งต้องห้าม²³

(4) การปฏิบัติที่แตกต่างไปจากมาตรฐานสากลในการจัดการผลการตรวจสอบที่เกี่ยวข้องกับข้อกำหนดว่าต้องมีการแจ้งให้นักกีฬาทราบ ซึ่งอาจเป็นเหตุอันควรต่อการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามได้เมื่อพิจารณาจากการไม่แจ้งข้อมูลถิ่นที่อยู่ ซึ่งในกรณีเช่นนี้ องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามจะมีภาระหน้าที่ที่ต้องพิสูจน์ว่า การปฏิบัติที่แตกต่างดังกล่าวไม่ได้เป็นสาเหตุให้เกิดการไม่แจ้งข้อมูลถิ่นที่อยู่

3.2.4 ข้อเท็จจริงที่ยืนยันโดยคำพิพากษาของศาลหรือคณะกรรมการด้านวินัยวิชาชีพที่มีเขตอำนาจซึ่งไม่อยู่ระหว่างการอุทธรณ์ เป็นหลักฐานที่หักล้างไม่ได้ และนักกีฬาหรือบุคคลอื่นยังคงต้องผูกพันตามคำพิพากษาดังกล่าวซึ่งเกี่ยวกับข้อเท็จจริงเหล่านั้น เว้นเสียแต่ว่า นักกีฬาหรือบุคคลอื่นจะพิสูจน์ได้ว่า คำพิพากษาดังกล่าวละเมิดหลักความยุติธรรมตามธรรมชาติ

3.2.5 คณะกรรมการพิจารณาที่พิจารณาเกี่ยวกับการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม อาจอนุমানที่เป็นโทษต่อนักกีฬาหรือบุคคลอื่นซึ่งได้รับการกล่าวหาว่า ได้กระทำการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม ซึ่งพิจารณาจากการที่นักกีฬาหรือบุคคลอื่นปฏิเสธที่จะเข้าร่วมการสอบสวน (ไม่ว่าด้วยตนเองหรือทางโทรศัพท์ตามที่คณะกรรมการพิจารณา กำหนด) และปฏิเสธที่จะตอบคำถามคณะกรรมการพิจารณาหรือองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่เป็นผู้กล่าวอ้างว่ามีการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม หลังจากที่ได้มีคำขอล่วงหน้าก่อนการพิจารณาเป็นระยะเวลาตามสมควร

ข้อ 4 รายการต้องห้าม

4.1 การเผยแพร่และการปรับปรุงรายการต้องห้าม

WADA ต้องเผยแพร่รายการต้องห้ามเป็นมาตรฐานสากล ตามระยะเวลาที่เห็นจำเป็น แต่ต้องไม่น้อยกว่าปีละครั้ง โดยเนื้อหาที่เสนอในรายการต้องห้ามและการแก้ไขต่าง ๆ ทั้งหมดจะต้องจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร และส่งต่อไปยังภาควิทยาศาสตร์และรัฐบาลทั้งหมดโดยทันทีเพื่อปรึกษาหารือและขอความเห็น WADA ต้องส่ง

²³ [คำอธิบาย ข้อ 3.2.3 (3): องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามได้ปฏิบัติตามภาระในการพิสูจน์ซึ่งกำหนดไว้ว่า การปฏิบัติที่แตกต่างดังกล่าวไม่ได้ก่อให้เกิดผลการตรวจวิเคราะห์ที่พบสิ่งต้องห้ามด้วยวิธีการ เช่น การแสดงให้เห็นว่า การเปิดตัวอย่าง บี และการวิเคราะห์ มีพยานอิสระเข้าสังเกตการณ์และไม่มี การพบสิ่งผิดปกติใด ๆ เป็นต้น]

รายการต้องห้ามประจำปีแต่ละฉบับและการแก้ไขทั้งหมดในทุกห้องปฏิบัติการที่ผ่านการรับรองหรืออนุญาตจาก WADA และทุกรัฐบาลให้แก่ภาคีทุกภาคี โดยทันที และเผยแพร่บนเว็บไซต์ของ WADA และภาคีแต่ละภาคีต้องเพื่อเผยแพร่รายการต้องห้ามต่อสมาชิกและหน่วยงานส่วนต่าง ๆ ของตนด้วยวิธีการที่เหมาะสม กฎขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแต่ละแห่งต้องระบุว่ารายการต้องห้ามและฉบับแก้ไขมีผลบังคับตามกฎขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามนับแต่วันที่ครบกำหนดสาม (3) เดือน หลังจากที่ WADA ได้ประกาศเผยแพร่รายการต้องห้าม โดยที่องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามนั้นไม่จำเป็นต้องดำเนินการใด ๆ เพิ่มเติม เว้นแต่กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในรายการต้องห้ามหรือฉบับแก้ไข²⁴

4.2 สารต้องห้ามและวิธีการต้องห้ามที่กำหนดไว้ในรายการต้องห้าม

4.2.1 สารต้องห้ามและวิธีการต้องห้าม

รายการต้องห้ามจะต้องระบุชนิดสารต้องห้ามและวิธีการต้องห้าม ที่ห้ามใช้ไม่ว่าในเวลาใดก็ตาม (ทั้งในระหว่างการแข่งขันกีฬาและที่อยู่นอกการแข่งขันกีฬา) เนื่องด้วยความสามารถและคุณสมบัติของสารดังกล่าวมีผลในการเพิ่มสมรรถนะในการแข่งขันในอนาคต หรือความสามารถในการปกปิดสารอื่น รวมทั้งสารและวิธีการต่าง ๆ ที่ต้องห้ามเฉพาะในการแข่งขันกีฬานั้น WADA อาจเพิ่มเติมรายการต้องห้ามสำหรับกีฬาบางประเภทได้ สารต้องห้ามและวิธีการต้องห้ามอาจรวมกันในรายการต้องห้าม โดยแบ่งเป็นประเภททั่วไป (เช่น สารอนาบอลิก) หรือการอ้างถึงสารหรือวิธีการใดโดยเฉพาะเจาะจงก็ได้²⁵

²⁴ [คำอธิบาย ข้อ 4.1: รายการต้องห้ามจะได้รับการแก้ไขและเผยแพร่โดยเร็วเมื่อมีความจำเป็น อย่างไรก็ตาม จะมีการเผยแพร่รายการต้องห้ามฉบับใหม่ทุกปี ไม่ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ก็ตาม เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกัน WADA จะเผยแพร่รายการต้องห้ามฉบับแก้ไขล่าสุดบนเว็บไซต์ของ WADA รายการต้องห้ามเป็นส่วนหนึ่งของอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามในการกีฬา WADA จะแจ้งเลขอาธิการองค์การยูเนสโกถึงการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในรายการต้องห้าม หากมี]

²⁵ [คำอธิบาย ข้อ 4.2.1: หากใช้สารต้องห้ามนอกการแข่งขัน แต่สารดังกล่าวเป็นสารต้องห้ามเฉพาะช่วงเวลาแข่งขัน ไม่เป็นการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม เว้นแต่พบสิ่งต้องห้ามถึงตัวสารดังกล่าว หรือสารตกค้างจากกระบวนการเมตาบอลิซึมของสารต้องห้าม (เมตาบอไลต์) หรือตัวบ่งชี้ของสารนั้นจากตัวอย่างที่เก็บในช่วงเวลาแข่งขันในรายงานผลการตรวจวิเคราะห์]

4.2.2 สารที่กำหนดเฉพาะหรือวิธีการที่กำหนดเฉพาะ

สารต้องห้ามทั้งหมดเป็นสารต้องห้ามเฉพาะตามวัตถุประสงค์ในการใช้บังคับข้อ 10 ยกเว้นกำหนดไว้ในรายการต้องห้าม ส่วนวิธีการต้องห้ามใด ๆ นั้นไม่เป็นวิธีการต้องห้ามที่กำหนดเฉพาะ เว้นเสียแต่ วิธีการดังกล่าวกำหนดไว้เฉพาะเจาะจงว่าเป็นวิธีการที่กำหนดเฉพาะในรายการต้องห้าม²⁶

4.2.3 สารเสพติด

สารเสพติด หมายถึงสารต้องห้ามที่กำหนดโดยเฉพาะให้เป็นสารเสพติดในรายการต้องห้าม เนื่องจากสารดังกล่าวมักใช้ในเพื่อเสพติดในสังคมที่ไม่ใช่เพื่อการกีฬา เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการใช้บังคับข้อ 10

4.2.4 สารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้ามประเภทใหม่

หาก WADA จะเพิ่มสารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้ามประเภทใหม่ตามข้อ 4.1 เพื่อขยายขอบเขตรายการต้องห้าม คณะกรรมการบริหารของ WADA ต้องยืนยันว่า สารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้ามประเภทใหม่ใดหรือทั้งหมดนั้นถือเป็นสารที่กำหนดเฉพาะหรือวิธีการที่กำหนดเฉพาะตามข้อ 4.2.2 หรือเป็นสารเสพติดตามข้อ 4.2.3 หรือไม่

4.3 หลักเกณฑ์ในการกำหนดสารและวิธีการต่าง ๆ ไว้ในรายการต้องห้าม

WADA จะต้องพิจารณาหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้เพื่อกำหนดสารหรือวิธีการในรายการต้องห้าม

4.3.1 เมื่อ WADA ใช้ดุลยพินิจของตนแต่เพียงผู้เดียวแล้วเห็นว่า สารหรือวิธีการดังกล่าวเข้าเกณฑ์สองในสามของหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้ ก็ให้พิจารณากำหนดสารหรือวิธีการใด ๆ ไว้ในรายการต้องห้าม

4.3.1.1 มีหลักฐานทางการแพทย์หรือทางวิทยาศาสตร์อื่น ผลทางเภสัชวิทยา หรือประสบการณ์ว่า สารหรือวิธีการดังกล่าวมีศักยภาพในการเพิ่มสมรรถนะทางการกีฬาในตัวเองหรือเมื่อใช้ร่วมกับสารหรือวิธีการอื่น²⁷

²⁶ [คำอธิบาย ข้อ 4.2.2: สารที่กำหนดเฉพาะและวิธีการที่กำหนดเฉพาะที่ระบุไว้ในข้อ 4.2.2 จะต้องไม่มีความสำคัญหรืออันตรายน้อยกว่าสารหรือวิธีการต้องห้ามทางการกีฬาอื่น ๆ แต่อย่างไร ในทางตรงกันข้าม สารและวิธีการดังกล่าวเป็นเพียงแค่สารและวิธีการที่นักกีฬาน่าจะบริโภคหรือใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือจากการเพิ่มสมรรถนะทางการกีฬา]

²⁷ [คำอธิบาย ข้อ 4.3.1.1: ข้อนี้กำหนดขึ้นเพื่อป้องกันหากมีสารที่ไม่ต้องห้ามเมื่อใช้เพียงอย่างเดียว แต่จะต้องห้ามเมื่อใช้ร่วมกับสารอื่นบางสาร เมื่อเพิ่มรายชื่อสารดังกล่าวไว้ในรายการต้องห้ามเนื่องจากสารนั้นมีศักยภาพเพิ่มสมรรถนะก็ต่อเมื่อใช้ร่วมกับสารอื่นเท่านั้น ให้ทำความเข้าใจดังกล่าวไว้ และให้ถือว่าเป็นสารต้องห้ามเมื่อมีหลักฐานเกี่ยวกับการใช้สารทั้งสองอย่างร่วมกันเท่านั้น]

- 4.3.1.2 มีหลักฐานทางการแพทย์หรือทางวิทยาศาสตร์อื่น ผลทางเภสัชวิทยา หรือประสบการณ์ว่า การใช้สารหรือวิธีการดังกล่าว ก่อให้เกิดหรืออาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านสุขภาพแก่นักกีฬาจริง
- 4.3.1.3 WADA กำหนดว่า การใช้สารหรือวิธีการดังกล่าว ละเมิดจิตวิญญาณแห่งกีฬาตามที่ระบุไว้ในบทนำของประมวลกฎ
- 4.3.2 ให้กำหนดสารหรือวิธีการใด ๆ ไว้ในรายการต้องห้าม หาก WADA ตัดสินแล้วว่า มีหลักฐานทางการแพทย์หรือทางวิทยาศาสตร์อื่น ผลทางเภสัชวิทยา หรือประสบการณ์ว่า สารหรือวิธีการดังกล่าวมีศักยภาพในการปกปิดการใช้สารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้ามอื่น²⁸
- 4.3.3 เมื่อ WADA กำหนดว่าสารต้องห้ามและวิธีการต้องห้ามใดที่จะรวมไว้ในรายการต้องห้าม การจำแนกประเภทสารต่าง ๆ ในรายการต้องห้าม การจำแนกประเภทสารใดสารหนึ่งว่าเป็นสารต้องห้ามตลอดเวลาหรือเฉพาะในการแข่งขันกีฬาเท่านั้น การจำแนกประเภทของสารหรือวิธีการใด ๆ เป็นสารที่กำหนดเฉพาะ วิธีการที่กำหนดเฉพาะหรือสารเสพติดนั้น คำตัดสินของ WADA ถือเป็นที่สุดและนักกีฬาหรือบุคคลอื่นไม่อาจโต้แย้งได้ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงการโต้แย้งใด ๆ ที่อ้างอิงตามข้อถกเถียงที่ว่า สารหรือวิธีการนั้นไม่ใช่สารปกปิด หรือไม่มีศักยภาพที่จะเพิ่มสมรรถนะ ไม่ก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านสุขภาพ หรือไม่ละเมิดจิตวิญญาณแห่งกีฬา
- 4.4 ข้อยกเว้นการใช้สารต้องห้ามเพื่อการรักษา (“TUEs”)**
- 4.4.1 การพบสารต้องห้าม หรือสารตกค้างจากกระบวนการเมตาบอลิซึมของสารต้องห้าม (เมตาบอไลต์) หรือตัวบ่งชี้ของสารนั้น และ/หรือการใช้ หรือพยายามใช้ การครอบครอง การจัดการ หรือการพยายามจัดการสารต้องห้าม หรือวิธีการต้องห้าม ไม่เป็นการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามหากเป็นไปตามข้อกำหนดเกี่ยวกับ TUE ที่ให้อนุญาตตามมาตรฐานสากลสำหรับข้อยกเว้นการใช้สารต้องห้ามเพื่อการรักษา
- 4.4.2 นักกีฬาที่ไม่ได้เป็นนักกีฬาระดับนานาชาติควรรยื่นคำขอต่อองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติเพื่อขอ TUE หากองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติปฏิเสธคำขอ นักกีฬาอาจอุทธรณ์ได้เฉพาะต่อหน่วยงานพิจารณาอุทธรณ์ที่ระบุไว้ในข้อ 13.2.2 เท่านั้น

²⁸ [คำอธิบาย ข้อ 4.3.2: ในแต่ละปี WADA จะเชิญทุกภาคี รัฐบาล และผู้ที่มีส่วนได้เสียมาให้ความเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของรายการต้องห้าม โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการ]

4.4.3 นักกีฬาที่เป็นนักกีฬาระดับนานาชาติจะต้องยื่นคำขอต่อสหพันธ์กีฬานานาชาติของตน²⁹

4.4.3.1 ในกรณีที่นักกีฬาได้รับ TUE ที่องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติอนุญาตสำหรับสารหรือวิธีการดังกล่าว หาก TUE นั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรฐานสากลสำหรับขอยกเว้นการใช้สารต้องห้ามเพื่อการรักษา สหพันธ์กีฬานานาชาติต้องยอมรับการอนุญาตนั้น หากสหพันธ์กีฬานานาชาติเห็นว่า TUE นั้นไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว และปฏิเสธที่จะยอมรับ TUE ดังกล่าว สหพันธ์กีฬานานาชาตินั้นจะต้องแจ้งนักกีฬาและองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติของนักกีฬานั้นพร้อมเหตุผลโดยทันที นักกีฬาหรือองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติมีเวลายี่สิบเอ็ด (21) วัน นับแต่ได้รับแจ้งเพื่อส่งเรื่องต่อไปให้ WADA พิจารณา ทบทวน ในกรณีที่มีการส่งเรื่องไปให้ WADA พิจารณา ทบทวน TUE ที่องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติอนุญาต ยังคงมีผลใช้ได้สำหรับการตรวจสอบในช่วงการแข่งขันกีฬาในระดับชาติและอยู่ในช่วงเวลาดอกการแข่งขันกีฬา (แต่ไม่มีผลในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ) จนกว่า WADA จะมีคำตัดสิน หากไม่มีการส่งเรื่องต่อไปให้แก่ WADA เพื่อพิจารณา ทบทวนภายในกำหนดระยะเวลาที่ยี่สิบเอ็ดวัน องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติของนักกีฬาจะต้องพิจารณาตัดสินว่า TUE เดิมที่ได้รับอนุญาตจากองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาตินั้นจะยังคงมีผลใช้ได้สำหรับการตรวจสอบในช่วงการแข่งขันในระดับชาติและอยู่ในช่วงเวลาดอกการแข่งขันกีฬาหรือไม่ (ทั้งนี้ โดยมีเงื่อนไขว่า นักกีฬาต้องยุติการเป็นนักกีฬาระดับนานาชาติและไม่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติ) ในระหว่างการพิจารณาตัดสินขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติ TUE ดังกล่าวยังคงมีผลใช้ได้สำหรับการตรวจสอบในช่วงการแข่งขันกีฬาในระดับชาติและในช่วงเวลาดอกการแข่งขันกีฬา (แต่ไม่มีผลใช้ในการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติ)

²⁹ [คำอธิบาย ข้อ 4.4.3: หากสหพันธ์กีฬานานาชาติปฏิเสธที่จะยอมรับ TUE ที่องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติให้อุญาตเพียงเพราะประวัติการรักษาหรือข้อมูลอื่นที่จำเป็นในการแสดงให้เห็นว่ามีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ในมาตรฐานสากลสำหรับขอยกเว้นการใช้สารต้องห้ามเพื่อการรักษา นั้นไม่ครบถ้วน ไม่จำเป็นต้องส่งเรื่องดังกล่าวไปยัง WADA แต่ให้จัดทำแฟ้มเอกสารให้สมบูรณ์ และส่งไปยังสหพันธ์กีฬานานาชาติอีกครั้งหนึ่งแทน

หากสหพันธ์กีฬานานาชาติเลือกที่จะตรวจสอบนักกีฬาผู้ซึ่งไม่ใช่ในนักกีฬาระดับนานาชาติ สหพันธ์กีฬานานาชาติจะต้องยอมรับ TUE ที่องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติของนักกีฬาดังกล่าวได้ให้อุญาตไว้]

4.4.3.2 หากนักกีฬายังไม่ได้รับ TUE ที่องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติอนุญาตสำหรับสารหรือวิธีการดังกล่าว ให้นักกีฬายื่นคำขอ TUE โดยตรงต่อสหพันธ์กีฬานานาชาติของตนทันทีเมื่อจำเป็น หากสหพันธ์กีฬานานาชาติ (หรือองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติ ในกรณีที่องค์กรดังกล่าวได้ตกลงพิจารณาคำขอในนามของของสหพันธ์กีฬานานาชาติ) การปฏิเสธคำขอของนักกีฬา ให้แจ้งนักกีฬาทันทีพร้อมด้วยเหตุผล หากสหพันธ์กีฬานานาชาติอนุญาตตามคำขอของนักกีฬา ต้องแจ้งทั้งนักกีฬาและองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติของนักกีฬาด้วย และหากองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติเห็นว่า TUE ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรฐานสากลสำหรับข้อยกเว้นการใช้สารต้องห้ามเพื่อการรักษา ให้องค์กรส่งเรื่องไปยัง WADA เพื่อพิจารณาทบทวนภายในสี่สิบเอ็ด (21) วัน นับแต่ได้รับแจ้ง หากองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติส่งเรื่องไปยัง WADA เพื่อพิจารณาทบทวน TUE ที่สหพันธ์กีฬานานาชาติอนุญาตจะยังคงมีผลใช้ได้ในการตรวจสอบในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ และในช่วงเวลานอกการแข่งขันกีฬา (แต่ไม่มีผลสำหรับการแข่งขันกีฬาระดับชาติ) จนกว่า WADA จะมีคำตัดสิน หากองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติไม่ส่งเรื่องไปยัง WADA เพื่อพิจารณาทบทวน TUE ที่สหพันธ์กีฬานานาชาติอนุญาต จะมีผลใช้ได้สำหรับการแข่งขันกีฬาในระดับชาติ เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาสี่สิบเอ็ด (21) วัน เพื่อการพิจารณาทบทวน

4.4.4 องค์กรผู้จัดมหกรรมกีฬาสำคัญอาจกำหนดให้นักกีฬาต้องยื่นคำขอ TUE ต่อองค์กร ในกรณีที่นักกีฬาประสงค์ที่จะใช้สารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้ามโดยเกี่ยวเนื่องกับมหกรรมกีฬานั้น ในกรณีดังกล่าว

4.4.4.1 องค์กรผู้จัดมหกรรมกีฬาสำคัญต้องมีขั้นตอนเพื่อให้นักกีฬายื่นขอ TUE ได้ ในกรณีที่นักกีฬายังไม่ได้รับ TUE อยู่ก่อนแล้ว หากมีการอนุญาตให้ TUE แล้ว TUE ดังกล่าวจะมีผลใช้บังคับได้เฉพาะในมหกรรมกีฬาดังกล่าวเท่านั้น

4.4.4.2 ในกรณีที่นักกีฬาได้รับ TUE จากองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติหรือสหพันธ์กีฬานานาชาติของตนแล้ว หาก TUE นั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรฐานสากลสำหรับข้อยกเว้นการใช้สารต้องห้ามเพื่อการรักษา องค์กรผู้จัดมหกรรมกีฬาสำคัญต้องยอมรับการอนุญาตนั้น หากองค์กรผู้จัดมหกรรมกีฬาสำคัญเห็นว่า TUE ดังกล่าว ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์เช่นว่า และปฏิเสธที่จะยอมรับ TUE นั้น ให้องค์กรแจ้งนักกีฬาโดยทันทีพร้อมอธิบายเหตุผลขององค์กร

4.4.4.3 นักกีฬาอาชีพจรรยาบรรณคำตัดสินขององค์กรผู้จัดมหกรรมกีฬาสำคัญที่ไม่ยอมรับหรือไม่อนุญาต TUE ต่อองค์กรอิสระที่องค์กรผู้จัดมหกรรมกีฬาสำคัญจัดตั้งหรือแต่งตั้งขึ้น และสามารถอุทธรณ์ได้เพียงแห่งเดียวเท่านั้น หากนักกีฬาไม่อุทธรณ์(หรืออุทธรณ์ไม่เป็นผล) นักกีฬาจะต้องไม่ใช้สารหรือวิธีการดังกล่าวในมหกรรมกีฬาดังกล่าว แต่การอนุญาตให้ TUE จากองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติหรือสหพันธ์กีฬานานาชาติของนักกีฬาสำหรับสารหรือวิธีการนั้น จะยังคงมีผลใช้ได้นอกมหกรรมกีฬานั้น³⁰

4.4.5 หากองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามเลือกเก็บตัวอย่างจากนักกีฬาที่ไม่ได้เป็นนักกีฬาระดับนานาชาติหรือนักกีฬาระดับชาติ และนักกีฬาดังกล่าวได้ใช้สารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้ามเพื่อการรักษา องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามต้องอนุญาตให้นักกีฬาดังกล่าวขออนุญาต TUE ได้โดยให้มีผลย้อนหลัง

4.4.6 WADA ต้องพิจารณาทบทวนผลการตัดสินของสหพันธ์กีฬานานาชาติที่ไม่ยอมรับ TUE ซึ่งได้รับอนุญาตจากองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติ ซึ่งนักกีฬาหรือองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติของนักกีฬานั้นส่งเรื่องมาให้ นอกจากนี้ WADA ต้องพิจารณาทบทวนการอนุญาตให้ TUE ของสหพันธ์กีฬานานาชาติที่องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติของนักกีฬาส่งเรื่องมาให้ WADA อาจพิจารณาทบทวนคำตัดสินอื่นใดเกี่ยวกับ TUE ได้ทุกเวลา ไม่ว่าจะมีการร้องขอจากผู้ที่ได้รับผลกระทบหรือโดยความคิดริเริ่มของ WADA เอง หากคำตัดสินว่าด้วย TUE ที่ได้รับการพิจารณาทบทวนนั้นเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรฐานสากลสำหรับข้อยกเว้นการใช้สารต้องห้ามเพื่อการรักษา WADA จะไม่เข้าแทรกแซงคำตัดสินนั้นหากคำตัดสินว่าด้วย TUE ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว WADA จะกลับคำตัดสินนั้น³¹

³⁰ [คำอธิบาย ข้อ 4.4.4.3: ตัวอย่างเช่น แผนกวิสามัญของ CAS หรือองค์กรอื่นในทำนองเดียวกันสามารถกระทำกรเป็นองค์กรอุทธรณ์อิสระได้ในมหกรรมกีฬานั้น ๆ หรือ WADA อาจตกลงที่จะปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวก็ได้ หากทั้ง CAS และ WADA ไม่ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ให้ WADA ยังคงมีสิทธิ (แต่ไม่ใช่ภาระหน้าที่) ที่จะพิจารณาทบทวนคำตัดสินเกี่ยวกับ TUE ที่เกี่ยวข้องับมหกรรมกีฬานั้นได้ตลอดเวลา ตามข้อ 4.4.6]

³¹ [คำอธิบาย ข้อ 4.4.6: ให้ WADA มีสิทธิที่จะเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับ (ก) การพิจารณาทบทวนใดที่ WADA ต้องดำเนินการตามข้อ 4.4.6 และ (ข) การพิจารณาทบทวนใด ๆ ที่ WADA เลือกที่จะดำเนินการเอง ในกรณีที่มีการกลับคำตัดสินที่พิจารณาทบทวนดังกล่าว]

- 4.4.7 นักกีฬาและ/หรือองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติของนักกีฬาสามารถอุทธรณ์คำตัดสินว่าด้วย TUE โดยสหพันธ์กีฬานานาชาติ (หรือโดยองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติในกรณีที่ยังคงกล่าวได้ตกลงที่จะพิจารณาคำขอในนามของสหพันธ์กีฬานานาชาติ) ที่ WADA ไม่ได้พิจารณาทบทวน หรือที่ WADA พิจารณาทบทวนแต่ไม่ได้กลับคำตัดสินเมื่อพิจารณาทบทวนเสร็จสิ้นแล้ว โดยอุทธรณ์ได้เฉพาะต่อ CAS³² เท่านั้น
- 4.4.8 นักกีฬา องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติและ/หรือสหพันธ์กีฬานานาชาติที่ได้รับผลกระทบสามารถอุทธรณ์คำตัดสินของ WADA ที่กลับคำตัดสินว่าด้วย TUE ได้เฉพาะต่อ CAS เท่านั้น
- 4.4.9 การไม่มีคำตัดสินภายในระยะเวลาอันสมควรเมื่อมีการยื่นคำขอโดยถูกต้องเพื่อขอให้มีการอนุญาต/การยอมรับ TUE หรือเพื่อขอให้พิจารณาทบทวนคำตัดสินว่าด้วย TUE ถือเป็นกรณีสืบค้น และทำให้เกิดสิทธิในการขอการพิจารณาทบทวน/อุทธรณ์ที่เกี่ยวข้อง

4.5 โครงการเฝ้าระวัง

WADA ต้องปรึกษาหารือกับภาคีและรัฐบาลเพื่อจัดทำโครงการเฝ้าระวังสารต่าง ๆ ที่ไม่อยู่ในรายการต้องห้าม แต่เป็นสารที่ WADA ต้องเฝ้าระวังเพื่อตรวจจับรูปแบบการใช้โดยมิชอบที่อาจเกิดขึ้นได้ในการกีฬา นอกจากนี้ WADA อาจรวมสารต่าง ๆ ที่อยู่ในรายการต้องห้าม แต่ไม่ใช่สารที่ต้องเฝ้าระวังในบางกรณี เช่น การใช้สารบางชนิดซึ่งเป็นสารต้องห้ามเฉพาะในการแข่งขันกีฬาเท่านั้นแต่มีการใช้นอกการแข่งขันกีฬา หรือการใช้สารหลายชนิดรวมกันในปริมาณต่ำ (“stacking”) เข้าไว้ในโครงการเฝ้าระวังด้วยก็ได้ เพื่อที่จะกำหนดความถี่ของการใช้ หรือเพื่อที่จะสามารถดำเนินการติดตามได้อย่างเหมาะสมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์สารโดยห้องปฏิบัติการหรือสถานะของสารภายในรายการต้องห้าม

ให้ WADA ประกาศเผยแพร่สารต่าง ๆ ที่จะเฝ้าระวัง³³ ห้องปฏิบัติการจะต้องรายงานต่อ WADA ให้ทราบถึงกรณีต่าง ๆ ที่มีการรายงานการใช้หรือตรวจพบว่ามีสารเหล่านี้ อย่างน้อยปีละครั้ง WADA จะต้องให้

³² [คำอธิบาย ข้อ 4.4.7: ในกรณีดังกล่าว คำตัดสินที่ขออุทธรณ์ หมายถึง คำตัดสินว่าด้วย TUE ของสหพันธ์กีฬานานาชาติ ไม่ใช่คำตัดสินของ WADA ที่จะไม่พิจารณาทบทวนคำตัดสิน TUE หรือ (เมื่อได้พิจารณาทบทวนแล้ว) ที่จะไม่กลับคำตัดสินว่าด้วย TUE นั้น อย่างไรก็ตาม ระยะเวลาอุทธรณ์คำตัดสินว่าด้วย TUE ยังไม่เริ่มนับจนกว่า WADA จะแจ้งผลคำตัดสินของตน ในทุกกรณี ไม่ว่า WADA จะพิจารณาทบทวนคำตัดสินหรือไม่ WADA จะต้องได้รับแจ้งถึงการอุทธรณ์เพื่อที่ WADA อาจเข้ามามีส่วนร่วมได้ ในกรณีที่ WADA เห็นว่าเหมาะสม]

³³ [คำอธิบาย ข้อ 4.5: เมื่อมีการเพิ่มสารชนิดใหม่เข้าไว้ในโครงการเฝ้าระวังที่ประกาศแล้ว ห้องปฏิบัติการอาจประมวลผลข้อมูลและตัวอย่างที่เคยวิเคราะห์แล้วอีกครั้งหนึ่งเพื่อยืนยันว่าไม่มีหรือมีสารเพิ่มเติมใหม่ใด ๆ ทั้งนี้เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของโครงการเฝ้าระวัง]

ข้อมูลโดยรวมเกี่ยวกับสารที่เฝ้าระวังโดยแยกตามประเภทกีฬาแก่สหพันธ์กีฬานานาชาติและองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติ การรายงานตามโครงการเฝ้าระวังดังกล่าวจะต้องไม่มีรายละเอียดเพิ่มเติมเชื่อมโยงกับผลการเฝ้าระวังเข้ากับตัวอย่างที่เฉพาะเจาะจงได้ WADA จะต้องดำเนินการอย่างเคร่งครัดตามมาตรการเพื่อให้แน่ใจได้ว่า รายงานดังกล่าวจะไม่มีการระบุถึงนักกีฬาแต่ละราย รายงานที่พบว่ามีการใช้ หรือการตรวจพบว่ามีสารที่เฝ้าระวังไว้ในครอบครอง จะไม่ถือเป็นการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม

ข้อ 5 การตรวจสอบและการสอบสวน

5.1 วัตถุประสงค์ของการตรวจสอบและการสอบสวน

การตรวจสอบและสอบสวนมีวัตถุประสงค์เพื่อต่อต้านการใช้สารต้องห้าม³⁴

5.1.1 ให้ดำเนินการตรวจสอบเพื่อให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐานเชิงวิเคราะห์ว่า นักกีฬาได้ละเมิดข้อ 2.1 (การมีสารต้องห้าม หรือสารตกค้างจากกระบวนการเมตาบอลิซึมของสารต้องห้าม (เมตาบอไลต์) หรือตัวบ่งชี้ของสารดังกล่าวในตัวอย่างที่เก็บจากนักกีฬา) หรือข้อ 2.2 (การใช้หรือการพยายามใช้สารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้ามโดยนักกีฬา) ของประมวลกฎ

5.2 อำนาจในการตรวจสอบ

องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่มีอำนาจในการตรวจสอบนักกีฬาอาจขอให้นักกีฬาทุกรายมอบตัวอย่างได้ไม่ว่าในเวลาใด และสถานที่ใดก็ตาม³⁵ ภายใต้ข้อจำกัดของการตรวจสอบในมหกรรมกีฬาซึ่งกำหนดไว้ในข้อ 5.3

³⁴ [คำอธิบาย ข้อ 5.1: ในกรณีที่มีการดำเนินการตรวจสอบเพื่อต่อต้านการใช้สารต้องห้าม ผลและข้อมูลการวิเคราะห์สามารถนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่นที่ชอบด้วยกฎหมายได้ตามกฎขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้าม ให้ดูคำอธิบาย ข้อ 23.2.2 เป็นตัวอย่าง]

³⁵ [คำอธิบาย ข้อ 5.2: ภาศิต่าง ๆ อาจทำสัญญาสองฝ่ายหรือหลายฝ่ายเพื่อให้อำนาจเพิ่มเติมในการดำเนินการตรวจสอบได้ เว้นเสียแต่ว่า นักกีฬาได้ระบุช่วงเวลา 60 นาที เพื่อทำการตรวจสอบในระหว่างช่วงเวลาที่กำหนดไว้ท้ายนี้ หรือได้ให้ความยินยอมโดยประการอื่นใดในการตรวจสอบในระหว่างช่วงเวลาดังกล่าว หรือก่อนการตรวจสอบนักกีฬาในระหว่างเวลา 23.00 น. - 06.00 น. หรือองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามต้องมีข้อสงสัยที่ร้ายแรงเฉพาะเจาะจงว่านักกีฬาอาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้สารหรือวิธีการต้องห้าม โดยพิจารณาจากคำคัดค้านที่ว่าองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามมีข้อสงสัยที่มีน้ำหนักเพียงพอหรือไม่เพื่อจะดำเนินการตรวจสอบในช่วงเวลาดังกล่าวจะไม่สามารถใช้เป็นคำแก้ต่างการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่อ้างอิงจากตรวจสอบ หรือการพยายามตรวจสอบนั้น]

- 5.2.1 องค์การต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติแต่ละแห่งมีอำนาจตรวจสอบนักกีฬาทุกรายซึ่งเป็นผู้มีสัญชาติ ผู้มีถิ่นที่อยู่ และผู้ถือใบอนุญาต หรือเป็นสมาชิกขององค์การกีฬาของประเทศดังกล่าว หรือเป็นผู้ที่อยู่ในประเทศขององค์การต่อต้านการใช้สารต้องห้ามชาตินั้น ทั้งในช่วงการแข่งขันกีฬาและช่วงนอกการแข่งขันกีฬา
- 5.2.2 สหพันธ์กีฬานานาชาติแต่ละแห่งมีอำนาจตรวจสอบ นักกีฬาทุกรายที่ต้องปฏิบัติตามกฎของตน ซึ่งรวมถึงผู้เข้าร่วมแข่งขันในมหกรรมกีฬานานาชาติ หรือผู้เข้าร่วมแข่งขันในมหกรรมกีฬาที่อยู่ภายใต้กฎของสหพันธ์กีฬานานาชาติดังกล่าว หรือผู้ที่ เป็นสมาชิก หรือผู้ถือใบอนุญาตของสหพันธ์กีฬานานาชาตินั้น หรือสหพันธ์กีฬาแห่งชาติที่เป็นสมาชิกสหพันธ์กีฬานานาชาติ หรือสมาชิกของสหพันธ์กีฬาแห่งชาติดังกล่าว ทั้งในช่วงการแข่งขันกีฬาและช่วงนอกการแข่งขันกีฬา
- 5.2.3 องค์การผู้จัดมหกรรมกีฬาสำคัญแต่ละแห่ง ซึ่งรวมถึงคณะกรรมการโอลิมปิกสากลและคณะกรรมการพาราลิมปิกสากล มีอำนาจตรวจสอบนักกีฬาทุกรายที่เข้าร่วมในมหกรรมกีฬาใด ๆ ที่ตนจัด และมีอำนาจตรวจสอบนอกการแข่งขันกีฬาในอนาคต หรือผู้ที่อยู่ภายใต้บังคับอำนาจตรวจสอบขององค์การผู้จัดมหกรรมกีฬาสำคัญสำหรับมหกรรมกีฬาในอนาคตโดยประการอื่นใดแล้ว ทั้งในช่วงการแข่งขันกีฬาและช่วงนอกการแข่งขันกีฬา
- 5.2.4 WADA มีอำนาจในการตรวจสอบทั้งในช่วงเวลาในการแข่งขันกีฬาและนอกการแข่งขันกีฬาตามที่กำหนดไว้ในข้อ 20.7.10
- 5.2.5 องค์การต่อต้านการใช้สารต้องห้ามสามารถตรวจสอบนักกีฬาที่อยู่ภายใต้อำนาจในการตรวจสอบของตนรายใดก็ได้ที่ราบที่ยังไม่ได้เลิกเล่นกีฬา ซึ่งรวมถึงนักกีฬาที่อยู่ระหว่างการตัดสินใจเข้าร่วมการแข่งขัน
- 5.2.6 หากสหพันธ์กีฬานานาชาติหรือองค์การผู้จัดมหกรรมกีฬาสำคัญมอบหมายหรือทำสัญญาจ้างให้องค์การต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติดำเนินการตรวจสอบไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใด ไม่ว่าจะโดยตรงหรือผ่านทางสหพันธ์กีฬาแห่งชาติ องค์การต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติอาจเก็บตัวอย่างเพิ่มเติม หรือสั่งให้ห้องปฏิบัติการตรวจวิเคราะห์แบบอื่นเพิ่มเติมได้ โดยที่องค์การต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายด้วยตนเอง หากมีการเก็บตัวอย่างเพิ่มเติมหรือมีการตรวจวิเคราะห์แบบอื่นเพิ่มเติม ให้แจ้งสหพันธ์กีฬานานาชาติหรือองค์การผู้จัดมหกรรมกีฬาสำคัญด้วย

5.3 การตรวจสอบในมหกรรมกีฬา

- 5.3.1 องค์การเพียงองค์การเดียวมีอำนาจในการดำเนินการตรวจสอบสถานที่ที่จัดมหกรรมกีฬาในช่วงมหกรรมกีฬา ในกรณีดังต่อไปนี้ เว้นเสียแต่ที่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นทำยนี้ มหกรรมกีฬานานาชาติ

มอบหมายให้องค์กรระหว่างประเทศซึ่งเป็นหน่วยงานผู้ตัดสินในมหกรรมกีฬานั้น (เช่น คณะกรรมการโอลิมปิกสากลสำหรับมหกรรมกีฬาโอลิมปิก สหพันธ์กีฬานานาชาติสำหรับการแข่งขันชิงแชมป์โลก และองค์กรกีฬาแพนอเมริกันสำหรับแพนอเมริกันเกมส์) มีอำนาจในการดำเนินการตรวจสอบ มหกรรมกีฬาระดับชาติ มอบหมายให้องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติของประเทศนั้นมีอำนาจในการดำเนินการตรวจสอบ และในกรณีที่ได้รับการร้องขอจากหน่วยงานผู้ตัดสินของมหกรรมกีฬา ให้ดำเนินการตรวจสอบใด ๆ ที่ดำเนินการนอกสถานที่จัดมหกรรมกีฬาในระหว่างระยะเวลาของมหกรรมกีฬานั้นดำเนินการร่วมหน่วยงานผู้ตัดสินดังกล่าว³⁶

- 5.3.2 โดยประการอื่นใดแล้ว เมื่อองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้าม มีอำนาจตรวจสอบ นักกีฬาในมหกรรมกีฬา ณ สถานที่จัดมหกรรมกีฬาในช่วงระยะเวลาที่จัดมหกรรมกีฬา แต่ไม่มีหน้าที่เริ่มและสั่งตรวจสอบมหกรรมกีฬาตามความประสงค์ องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้าม ต้องปรึกษาหน่วยงานผู้ตัดสินของมหกรรมกีฬานั้นก่อนเพื่อขออนุญาตดำเนินการและประสานงานการตรวจสอบดังกล่าว หากองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามไม่พอใจในคำตอบของหน่วยงานผู้ตัดสินของมหกรรมกีฬานั้น องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามอาจขออนุญาต WADA ตามขั้นตอนที่ระบุไว้ในมาตรฐานสากลว่าด้วยการตรวจสอบและการสอบสวนเพื่อเข้าตรวจสอบและพิจารณาว่าจะดำเนินการตรวจสอบอย่างไร WADA ต้องไม่อนุญาตให้ดำเนินการตรวจสอบก่อนที่จะปรึกษาและแจ้งต่อหน่วยงาน ผู้ตัดสินของมหกรรมกีฬานั้น คำตัดสินของ WADA ถือเป็นที่สุดและไม่สามารถอุทธรณ์ได้ เว้นเสียแต่จะได้กำหนดไว้เป็นอื่นในการอนุญาตให้ดำเนินการตรวจสอบ ให้ถือว่าการตรวจสอบต่าง ๆ ดังกล่าวเป็นการตรวจสอบนอกการแข่งขันกีฬา องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้าม เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดการผลการตรวจสอบสำหรับการตรวจสอบใด ๆ ดังกล่าวตั้งแต่เริ่มต้นการตรวจสอบ เว้นเสียแต่จะได้กำหนดไว้เป็นอื่นในกฎของหน่วยงานผู้ตัดสินของมหกรรมกีฬาดังกล่าว³⁷

³⁶ [คำอธิบาย ข้อ 5.3.1: หน่วยงานผู้ตัดสินมหกรรมกีฬานานาชาติบางแห่งอาจดำเนินการตรวจสอบนอกสถานที่จัดมหกรรมกีฬาในระหว่างระยะเวลาของมหกรรมกีฬาเองได้ และต้องดำเนินการตรวจสอบร่วมกับองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติ]

³⁷ [คำอธิบาย ข้อ 5.3.2: WADA ต้องปรึกษากับองค์กรระหว่างประเทศที่เป็นหน่วยงานผู้ตัดสินของมหกรรมกีฬานานาชาตินั้นก่อนที่จะอนุญาตให้องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติเริ่มและดำเนินการตรวจสอบในมหกรรมกีฬานานาชาติ WADA ต้องปรึกษาองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติของประเทศที่มีการจัดมหกรรมกีฬาดังกล่าวเสียก่อนที่จะอนุญาตให้สหพันธ์กีฬานานาชาติเพื่อเริ่มและดำเนินการตรวจสอบในมหกรรมกีฬาแห่งชาติ องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่ “ริเริ่ม

5.4 ข้อกำหนดในการตรวจสอบ

- 5.4.1 องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามจะต้องวางแผนกระจายการตรวจสอบ และดำเนินการตรวจสอบตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานสากลสำหรับการตรวจและการสอบสวน
- 5.4.2 ต้องมีการประสานงานการตรวจสอบผ่านระบบ ADAMS เพื่อประสิทธิภาพสูงสุดในการตรวจสอบร่วมกัน และเพื่อหลีกเลี่ยงการตรวจสอบซ้ำโดยไม่จำเป็นตามกรณีที่สามารถทำได้ตามสมควร

5.5 ข้อมูลที่อยู่ของนักกีฬา

นักกีฬาที่มีชื่อในกลุ่มนักกีฬาที่ขึ้นทะเบียนเพื่อเข้ารับการตรวจสอบกับสหพันธ์กีฬานานาชาติและ/หรือองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติ ต้องให้ข้อมูลที่อยู่ตามรูปแบบที่กำหนดไว้ในมาตรฐานสากลเพื่อการตรวจและการสอบสวน และต้องได้รับการลงโทษหากละเมิดข้อ 2.4 ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 10.3.2 สหพันธ์กีฬานานาชาติและองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติต้องประสานงานกันเพื่อระบุตัวนักกีฬาและเก็บข้อมูลที่อยู่ของนักกีฬาดังกล่าว ให้สหพันธ์กีฬานานาชาติและองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติแต่ละแห่งจัดทำรายการที่ระบุตัวนักกีฬาที่อยู่ในกลุ่มนักกีฬาที่ขึ้นทะเบียนเพื่อเข้ารับการตรวจสอบในสังกัดตนแยกตามรายชื่อไว้ใน ADAMS เมื่อใส่ชื่อนักกีฬาเหล่านั้นไว้ในกลุ่มนักกีฬาที่ขึ้นทะเบียนเพื่อรับการตรวจสอบ และเมื่อเอาชื่อของนักกีฬาออกจากกลุ่ม ให้แจ้งนักกีฬาก่อนเสมอ WADA และองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามอื่น ๆ ที่มีอำนาจตรวจสอบนักกีฬาตามที่กำหนดไว้ในข้อ 5.2 จะสามารถเข้าถึงข้อมูลที่อยู่ของนักกีฬาซึ่งให้ไว้ในขณะที่นักกีฬาอยู่ในกลุ่มนักกีฬาที่ขึ้นทะเบียนเพื่อรับการตรวจสอบผ่าน ADAMS ข้อมูลที่อยู่นี้ต้องเก็บไว้เป็นความลับสุดยอดอยู่เสมอและอนุญาตให้ใช้เฉพาะเพื่อวางแผน ประสานงาน หรือการดำเนินการควบคุมการใช้สารต้องห้าม เพื่อให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพาสปอร์ตชีวภาพของนักกีฬา หรือผลการวิเคราะห์ผลอื่น ๆ เพื่อประกอบการสอบสวนในกรณีที่สงสัยว่าอาจมีการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามเกิดขึ้น หรือเพื่อประกอบการกระบวนการพิจารณาที่กล่าวหาว่ามีการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามเท่านั้น รวมทั้งให้ทำลายข้อมูลดังกล่าวตามมาตรฐานสากลสำหรับการคุ้มครองความเป็นส่วนตัวและข้อมูลส่วนบุคคลเมื่อข้อมูลนั้นไม่ได้เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์เหล่านี้อีกต่อไป

และสั่งการตรวจสอบ” อาจเลือกทำสัญญากับบุคคลภายนอกเพื่อมอบหมายให้ดำเนินการเก็บตัวอย่างหรือดำเนินการด้านอื่น ๆ ในกระบวนการควบคุมการใช้สารต้องห้าม]

มาตรฐานสากลสำหรับการตรวจและการสอบสวนให้อำนาจองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามเก็บข้อมูลที่
อยู่จากนักกีฬาที่ไม่ได้มีชื่ออยู่ในกลุ่มนักกีฬาที่ขึ้นทะเบียนเพื่อตรวจสอบได้ตามความเหมาะสม
และลงโทษตามกฎหมายขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามเหล่านั้นเองตามความเหมาะสมและเป็นสัดส่วน
ซึ่งมีใช้ตามประมวลกฎหมายในกรณีการละเมิดข้อ 2.4

5.6 นักกีฬาที่ประกาศเลิกเล่นไปแล้วกลับมาเข้าร่วมแข่งขันกีฬา

5.6.1 หากนักกีฬาระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่อยู่ในกลุ่มนักกีฬาที่ขึ้นทะเบียนเพื่อรับการตรวจสอบ
ประกาศเลิกเล่นกีฬาแล้วและประสงค์จะกลับมาเล่นกีฬาอีกครั้ง นักกีฬารายดังกล่าวจะยังไม่
สามารถเข้าร่วมแข่งขันในมหกรรมกีฬานานาชาติหรือมหกรรมกีฬาระดับชาติได้ จนกว่าจะพร้อม
ให้ตรวจสอบ โดยการแจ้งต่อสหพันธ์กีฬานานาชาติและองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามของตน
อย่างเป็นทางการเป็นลายลักษณ์อักษรหกเดือนล่วงหน้า เมื่อ WADA ได้ปรึกษากับสหพันธ์กีฬานานาชาติ
และองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติที่เกี่ยวข้องแล้ว WADA อาจอนุญาตให้มีการยกเว้น
การแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรหกเดือนล่วงหน้าได้ ในกรณีที่การบังคับใช้กฎนี้โดยเคร่งครัดอาจ
เกิดความไม่เป็นธรรมต่อนักกีฬา คำตัดสินดังกล่าวอาจทำการอุทธรณ์ได้ตามข้อ 13³⁸

5.6.1.1 ให้ผลการแข่งขันใด ๆ ที่ได้มาจากการละเมิดข้อ 5.6.1 เป็นโมฆะ เว้นเสียแต่ว่า นักกีฬา
จะพิสูจน์ให้เห็นได้ว่าตนเองไม่ทราบว่าเป็นมหกรรมกีฬานี้เป็นมหกรรมกีฬาระดับชาติหรือ
มหกรรมกีฬานานาชาติ

5.6.2 หากนักกีฬาประกาศเลิกเล่นกีฬาในระหว่างช่วงตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขัน นักกีฬาต้องแจ้งเลิก
เล่นกีฬาดังกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษรต่อองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่กำหนดระยะเวลา
การตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขัน หากนักกีฬาประสงค์ที่จะกลับเข้าร่วมแข่งขันกีฬาใหม่ นักกีฬา
ต้องไม่ร่วมการแข่งขันในมหกรรมกีฬานานาชาติหรือมหกรรมกีฬาระดับชาติจนกว่าจะพร้อมเข้า
รับการตรวจสอบ โดยการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้าหกเดือน (หรือการแจ้งล่วงหน้าใน
ระยะเวลาที่เท่ากับระยะเวลาการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันที่ยังเหลืออยู่นับจากวันที่นักกีฬา
ประกาศเลิกเล่นกีฬาหากเวลานั้นนานกว่าหก (6) เดือน) ไปยังสหพันธ์กีฬานานาชาติและ
องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติของตน

5.7 การสอบสวน และการรวบรวมข้อมูลลับ

องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามต้องมีอำนาจดำเนินการ และดำเนินการสอบสวนและรวบรวมข้อมูลลับ
ตามที่มาตรฐานสากลสำหรับการตรวจและการสอบสวนได้กำหนดไว้

³⁸ [คำอธิบาย ข้อ 5.6.1: WADA จะเป็นผู้ให้แนวทางในการพิจารณาตัดสินว่า ข้อยกเว้นจะมีเหตุผลสมควรหรือไม่]

ข้อ 6 การวิเคราะห์ตัวอย่าง

การวิเคราะห์ตัวอย่างเป็นไปตามหลักการดังต่อไปนี้

6.1 การใช้ห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองและอนุญาต และห้องปฏิบัติการอื่น ๆ

ให้วิเคราะห์ตัวอย่างเฉพาะในห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรอง หรือ ห้องปฏิบัติการอื่นที่ได้รับอนุญาตจาก WADA เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่แสดงให้เห็นถึงผลการตรวจวิเคราะห์ที่พบสิ่งต้องห้ามภายใต้ข้อ

2.1 องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่รับผิดชอบการจัดการผลการตรวจสอบสามารถเลือกห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองโดย WADA หรือห้องปฏิบัติการที่ได้รับการอนุญาตจาก WADA ที่ใช้เพื่อการวิเคราะห์ตัวอย่าง ได้แต่เพียงผู้เดียว³⁹

6.1.1 ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามอาจพิสูจน์ยืนยันได้ด้วยวิธีการที่น่าเชื่อถือใด ๆ ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 3.2 ซึ่งรวมถึง การตรวจสอบทางห้องปฏิบัติการที่น่าเชื่อถือหรือการตรวจสอบทางนิติวิทยาศาสตร์อื่น ๆ ที่ดำเนินการภายนอกห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองหรือได้รับอนุญาตจาก WADA

6.2 วัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ตัวอย่างและข้อมูล

การวิเคราะห์ตัวอย่าง และข้อมูลเชิงวิเคราะห์ หรือข้อมูลการควบคุมการใช้สารต้องห้ามที่เกี่ยวข้องมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจหาสารต้องห้ามและวิธีการต้องห้ามที่ระบุไว้ในรายการต้องห้าม และสารอื่น ๆ ตามที่ WADA อาจสั่งการตามข้อ 4.5 หรือเพื่อช่วยองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามในการรวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์รายละเอียดของตัวแปรที่เกี่ยวข้องในปัสสาวะ เลือด หรือสารระหว่างเซลล์ (matrix) อื่น ๆ

³⁹ [คำอธิบาย ข้อ 6.1: WADA อาจอนุญาตให้ห้องปฏิบัติการซึ่งไม่ใช่ห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองจาก WADA ดำเนินการวิเคราะห์บางอย่างได้เนื่องด้วยเหตุผลด้านค่าใช้จ่ายและการเดินทาง ตัวอย่างเช่น การวิเคราะห์เลือดซึ่งควรต้องส่งมาจากสถานที่เก็บตัวอย่างถึงห้องปฏิบัติการภายในระยะเวลาที่กำหนด WADA จะดำเนินการให้แน่ใจว่าห้องปฏิบัติการนั้นมีมาตรฐานการวิเคราะห์และการเก็บรักษาระดับสูงตามที่ WADA กำหนดก่อนการอนุญาตห้องปฏิบัติการใด ๆ ทั้งนี้ การละเมิดข้อ 2.1 ต้องพิสูจน์ผ่านการวิเคราะห์ตัวอย่างจากห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองหรือได้รับอนุญาตจาก WADA เท่านั้น ส่วนการละเมิดข้ออื่น ๆ อาจพิสูจน์ให้เห็นได้โดยใช้ผลการวิเคราะห์จากห้องปฏิบัติการอื่น ๆ ตราบเท่าที่ผลวิเคราะห์ดังกล่าวมีความน่าเชื่อถือ]

ซึ่งรวมถึงการวิเคราะห์รายละเอียดดีเอ็นเอหรือพันธุกรรม หรือเพื่อวัตถุประสงค์โดยชอบด้วยกฎหมายอื่นใดด้านการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม⁴⁰

6.3 การวิจัยเกี่ยวกับตัวอย่างและข้อมูล

ตัวอย่าง ข้อมูลเชิงวิเคราะห์ และข้อมูลการควบคุมการใช้สารต้องห้ามที่เกี่ยวข้องอาจนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการวิจัยด้านการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามได้ แต่ห้ามนำตัวอย่างไปใช้เพื่อการวิจัยโดยไม่ได้ได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากนักกีฬา ตัวอย่างและข้อมูลเชิงวิเคราะห์ หรือข้อมูลการควบคุมการใช้สารต้องห้ามที่ใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการวิจัยจะต้องผ่านขั้นตอนการป้องกันมิให้สามารถตรวจสอบตัวอย่าง และข้อมูลเชิงวิเคราะห์ หรือข้อมูลการควบคุมการใช้สารต้องห้ามย้อนกลับไปยังนักกีฬารายใด ๆ ได้เสียก่อน⁴¹ การวิจัยใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวอย่างและข้อมูลเชิงวิเคราะห์ หรือข้อมูลการควบคุมการใช้สารต้องห้ามจะต้องเป็นไปตามหลักการที่กำหนดไว้ในข้อ 19

6.4 มาตรฐานในการวิเคราะห์ตัวอย่างและการรายงาน⁴²

ห้องปฏิบัติการมีหน้าที่วิเคราะห์ตัวอย่างและรายงานผลตัวอย่างตามมาตรฐานสากลสำหรับห้องปฏิบัติการ ดังต่อไปนี้

6.4.1 ห้องปฏิบัติการอาจเริ่มต้นวิเคราะห์ตัวอย่างเพื่อตรวจสอบหาสารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้ามที่ไม่ได้กำหนดไว้ในรายการมาตรฐานของการวิเคราะห์ตัวอย่าง หรือตามที่ได้รับคำร้องขอจากองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่ได้เริ่มต้น โดยเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายด้วยตนเอง และสั่งให้มีการ

⁴⁰ [คำอธิบาย ข้อ 6.2: ตัวอย่างเช่น ข้อมูลเกี่ยวกับการควบคุมการใช้สารต้องห้ามที่เกี่ยวข้องอาจนำมาใช้เพื่อการตรวจสอบกลุ่มเป้าหมาย หรือเพื่อสนับสนุนการพิจารณาการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม ตามข้อ 2.2 หรือทั้งสองกรณีให้ดูคำอธิบายข้อ 5.1 และ 23.2.2 ประกอบด้วย]

⁴¹ [คำอธิบาย ข้อ 6.3: การใช้ตัวอย่างและข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อการประกันคุณภาพ การปรับปรุงคุณภาพ การปรับปรุงและการพัฒนาวิธีการ หรือเพื่อสร้างกลุ่มประชากรอ้างอิงไม่ถือเป็นการวิจัย เช่นเดียวกับกรณีในทางการแพทย์หรือทางวิทยาศาสตร์ส่วนใหญ่ ตัวอย่างและข้อมูลที่เกี่ยวข้องซึ่งได้รับอนุญาตแต่มิได้ใช้ในวัตถุประสงค์เพื่อการวิจัยดังกล่าวจะต้องผ่านกระบวนการเพื่อป้องกันมิให้ข้อมูลดังกล่าวสลับย้อนกลับไปยังนักกีฬารายใด ๆ ได้ โดยคำนึงถึงหลักการที่กำหนดไว้ในข้อ 19 และข้อกำหนดของมาตรฐานสากลสำหรับห้องปฏิบัติการ และมาตรฐานสากลสำหรับการคุ้มครองความเป็นส่วนตัวและข้อมูลส่วนบุคคลตามสมควร]

⁴² [คำอธิบาย ข้อ 6.4: มีวัตถุประสงค์เพื่อขยายหลักการของ “การตรวจสอบแบบอัจฉริยะ” ในรายการการวิเคราะห์ตัวอย่าง เพื่อให้สามารถตรวจจับการใช้สารต้องห้ามได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิภาพสูงสุด เป็นที่รับรู้กันโดยทั่วไปว่าทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามนั้นมีจำกัด และการเพิ่มรายการการวิเคราะห์ตัวอย่างในบางชนิดกีฬาและในบางประเทศอาจเป็นการลดจำนวนตัวอย่างที่จะสามารถนำมาใช้วิเคราะห์ได้]

เก็บตัวอย่าง และรายงานผลการวิเคราะห์ใด ๆ ต่อองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่ร้องขอ โดยให้มีผลสมบูรณ์และโทษที่ตามมาเช่นเดียวกับผลการวิเคราะห์อื่น ๆ

6.5 การวิเคราะห์ตัวอย่างเพิ่มเติม ก่อนหรือระหว่าง การจัดการผลการตรวจสอบ

ห้องปฏิบัติการสามารถดำเนินการวิเคราะห์ตัวอย่างเพิ่มเติมหรือซ้ำอีกครั้งก่อนที่องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามจะแจ้งนักกีฬาว่า ตัวอย่างดังกล่าวเป็นหลักฐานสนับสนุนข้อกล่าวหาว่ามีการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม ตามข้อ 2.1 แต่หากหลังจากแจ้งแล้ว องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามประสงค์ที่จะทำการตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างดังกล่าวเพิ่มเติมองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามดังกล่าวสามารถดำเนินการได้โดยได้รับความยินยอมจากนักกีฬาหรือความเห็นชอบจากหน่วยงานพิจารณา

6.6 การวิเคราะห์ตัวอย่างเพิ่มเติมหลังจากรายงานว่าตัวอย่างมีผลเป็นลบ หรือโดยประการอื่นใดที่ไม่ได้ส่งผลให้เกิดข้อหาการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม

หลังจากที่ห้องปฏิบัติการได้รายงานตัวอย่างว่ามีผลเป็นลบ หรือโดยประการอื่นใดที่ไม่แสดงว่ามีการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแล้ว ตัวอย่างนั้นสามารถเก็บรักษาไว้และนำไปวิเคราะห์เพิ่มเติมตามวัตถุประสงค์ของข้อ 6.2 ได้ก็ต่อเมื่อได้รับคำสั่งจากองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่เริ่มและสั่งเก็บตัวอย่าง หรือ WADA เท่านั้น เนื่องจากองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามมีอำนาจตรวจสอบนักกีฬา ทั้งนี้ สามารถดำเนินการการวิเคราะห์ตัวอย่างที่ถูกเก็บรักษาไว้เพิ่มเติมได้โดยต้องได้รับอนุญาตจากองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่เริ่มและสั่งเก็บตัวอย่าง หรือ WADA ก่อน และจะต้องรับผิดชอบต่อการจัดการผลการตรวจสอบใด ๆ ที่จะตามมา WADA หรือองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามต้องเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายเองในการเก็บรักษาตัวอย่าง หรือการวิเคราะห์เพิ่มเติมใด ๆ ที่ WADA หรือองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามอีกแห่งได้เริ่มดำเนินการ การวิเคราะห์ตัวอย่างเพิ่มเติมจะต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของมาตรฐานสากลสำหรับห้องปฏิบัติการ

6.7 การแยกตัวอย่าง เอ หรือ บี

ในกรณีที่ WADA องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามซึ่งมีอำนาจในการจัดการผลการตรวจสอบและ/หรือห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองจาก WADA (โดยได้รับอนุญาตจาก WADA หรือองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามซึ่งมีอำนาจในการจัดการผลการตรวจสอบ) ประสงค์ที่จะแยกตัวอย่าง เอ หรือ บี เพื่อใช้ส่วนแรกของตัวอย่างที่แยกออกมาเพื่อการวิเคราะห์ตัวอย่าง เอ และส่วนที่สองของตัวอย่างที่แยกออกมาเพื่อการยืนยัน ให้ดำเนินการตามกระบวนการที่กำหนดไว้ในมาตรฐานสากลสำหรับห้องปฏิบัติการ

6.8 สิทธิของ WADA ในการครอบครองตัวอย่างและข้อมูล

WADA อาจใช้ดุลยพินิจของตนแต่เพียงผู้เดียวในการเข้าครอบครองตัวอย่างและข้อมูลเชิงวิเคราะห์หรือสารสนเทศที่เกี่ยวข้องที่ห้องปฏิบัติการ หรือองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามได้ครอบครองไว้ได้ตลอดเวลา โดยแจ้งหรือไม่แจ้งล่วงหน้าก็ได้ ห้องปฏิบัติการหรือองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่ครอบครองตัวอย่างหรือข้อมูลดังกล่าวต้องอนุญาตให้ WADA เข้าถึงและให้ WADA ครอบครองตัวอย่างหรือข้อมูลดังกล่าวได้โดยทันทีเมื่อมีการร้องขอจาก WADA⁴³ หาก WADA ไม่ได้บอกกล่าวล่วงหน้าแก่ห้องปฏิบัติการหรือองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามก่อนเข้าครอบครองตัวอย่างหรือข้อมูล WADA จะต้องแจ้งแก่ห้องปฏิบัติการและองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแต่ละแห่งว่า WADA ได้นำเอาตัวอย่างหรือข้อมูลของห้องปฏิบัติการและองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามไป ภายในระยะเวลาตามสมควร หลังจากที่ได้เข้าครอบครอง หลังจากการวิเคราะห์และการสอบสวนตัวอย่างหรือข้อมูลที่ยึดมาได้ ๆ WADA อาจมอบหมายให้องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามอื่นที่มีอำนาจที่จะตรวจสอบนักกีฬาให้มีหน้าที่รับผิดชอบตัวอย่างหรือข้อมูลนั้น หากพบว่ามีกรณีการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่อาจเกิดขึ้น⁴⁴

⁴³ [คำอธิบาย ข้อ 6.8: การต่อต้านหรือการปฏิเสธให้ WADA เข้าครอบครองตัวอย่างหรือข้อมูลอาจถือเป็นการแทรกแซงการร่วมกระทำผิด หรือการไม่ปฏิบัติตามประมวลกฎที่ตั้งกำหนดไว้ในมาตรฐานสากลสำหรับการปฏิบัติตามประมวลกฎโดยภาคี และอาจถือเป็นการละเมิดมาตรฐานสากลสำหรับห้องปฏิบัติการอีกด้วย ห้องปฏิบัติการและ/หรือองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามจะต้องให้ความช่วยเหลือแก่ WADA ในการดำเนินการให้แน่ใจว่า ตัวอย่างหรือข้อมูลที่ยึดมาจะไม่ประสบกับความล่าช้าในการออกจากประเทศที่เกี่ยวข้องเมื่อจำเป็น]

⁴⁴ [คำอธิบาย ข้อ 6.8: WADA เพียงฝ่ายเดียวจะไม่เข้าครอบครองตัวอย่างหรือข้อมูลเชิงวิเคราะห์โดยไม่มีเหตุผลสมควรที่เกี่ยวกับการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่อาจเกิดขึ้น ทั้งนี้ ต้องพบเห็นการไม่ปฏิบัติตามประมวลกฎโดยภาคีหรือกิจกรรมการใช้สารต้องห้ามโดยบุคคลอื่นอย่างชัดแจ้งเสียก่อน อย่างไรก็ตาม WADA อาจใช้ดุลยพินิจของตนเพื่อตัดสินใจว่ามีเหตุผลสมควรหรือไม่ และไม่สามารถโต้แย้งได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การมีหรือไม่มีเหตุผลที่สมควรจะไม่ใช่เป็นคำแก้ต่างการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามหรือโทษที่ตามมา]

ข้อ 7 การจัดการผลการตรวจสอบ: ความรับผิดชอบ การพิจารณาบทลงโทษเบื้องต้น คำบอกกล่าวและการพักการแข่งขันชั่วคราว⁴⁵

การจัดการผลการตรวจสอบตามประมวลกฎหมาย (ตามที่กำหนดในข้อ 7 ข้อ 8 และข้อ 13) กำหนดให้มีกระบวนการที่ออกแบบมาเพื่อแก้ไขการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่เป็นธรรม รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแต่ละแห่งที่ดำเนินการจัดการผลการตรวจสอบจะต้องกำหนดกระบวนการจัดการก่อนการพิจารณาการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นไปตามหลักการที่กำหนดไว้ในข้อนี้ ถึงแม้ว่าองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแต่ละแห่งได้รับอนุญาตให้กำหนดและดำเนินการจัดการผลการตรวจสอบของตนเอง แต่การจัดการผลการตรวจสอบดังกล่าวในองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามทุกแห่งยังคงต้องเป็นไปตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในมาตรฐานสากลสำหรับการจัดการผลการตรวจสอบ

7.1 ความรับผิดชอบในการดำเนินการจัดการผลการตรวจสอบ

องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่เริ่มและดำเนินการเก็บตัวอย่าง (หรือองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่ได้แจ้งนักกีฬาหรือบุคคลอื่นถึงการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามและได้ติดตามการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามอย่างจริงจัง ในกรณีที่ไม่มีการเก็บตัวอย่าง) มีหน้าที่รับผิดชอบจัดการผลการตรวจสอบภายใต้บังคับของวิธปฏิบัติขององค์กรนั้น ไม่ว่าจะใครจะเป็นผู้ดำเนินการจัดการผลการตรวจสอบก็ตาม เว้นเสียแต่จะได้กำหนดไว้เป็นอื่นในข้อ 6.6 ข้อ 6.8 และข้อ 7.1.3 ถึงข้อ 7.1.5 ท้ายนี้ องค์กรดังกล่าวจะต้องเคารพหลักการจัดการผลการตรวจสอบที่กำหนดไว้ในข้อนี้ ข้อ 8 ข้อ 13 และมาตรฐานสากลสำหรับการจัดการผลการตรวจสอบ และกฎขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้าม

⁴⁵ [คำอธิบาย ข้อ 7: ภาควิชาต่าง ๆ ได้ออกแบบวิธีการจัดการผลการตรวจสอบของตนเอง แม้ว่าวิธีต่าง ๆ จะยังไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกันทั้งหมด แต่ก็พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่า เป็นระบบที่ยุติธรรมและมีประสิทธิภาพในการจัดการผลการตรวจสอบอยู่หลายวิธี ประมวลกฎหมายไม่ได้ใช้แทนที่ระบบการจัดการผลการตรวจสอบของภาคีแต่ละราย อย่างไรก็ตาม ข้อนี้และมาตรฐานสากลสำหรับการจัดการผลการตรวจสอบได้กำหนดหลักการพื้นฐานเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมพื้นฐานในกระบวนการจัดการผลการตรวจสอบซึ่งภาคีแต่ละรายจะต้องปฏิบัติตาม กฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่เฉพาะเจาะจงของภาคีแต่ละ รายต้องสอดคล้องกับหลักการพื้นฐานเหล่านี้ กระบวนการพิจารณาการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามซึ่งองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามเริ่มต้นขึ้นไม่จำเป็นต้องเข้าสู่การพิจารณาคดีทั้งหมด โดยอาจมีบางกรณีที่นักกีฬาหรือบุคคลอื่นตกลงยอมรับโทษที่ประมวลกฎหมายได้กำหนดไว้หรือที่องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามเห็นว่าเหมาะสมในกรณีที่ความยืดหยุ่นในการลงโทษนั้นได้รับอนุญาต อย่างไรก็ตาม การกำหนดโทษโดยอ้างอิงการตกลงยอมรับดังกล่าวจะถูกรายงานต่อบุคคลที่มีสิทธิที่จะอุทธรณ์ตามข้อ 13.2.3 ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 14 และเปิดเผยตามที่กำหนดไว้ในข้อ 14.3 ในทุกกรณี]

แต่ละแห่งจะต้องมีองค์ประกอบและได้ดำเนินการตามกฎหมายต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในข้อ 23.2.2 โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญ

- 7.1.1 หากเกิดข้อพิพาทว่าองค์กรใดมีหน้าที่รับผิดชอบการจัดการผลการตรวจสอบ ในบรรดาองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้าม ให้ WADA ตัดสินว่าองค์กรใดมีหน้าที่รับผิดชอบดังกล่าว องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่เกิดข้อพิพาทสามารถยื่นอุทธรณ์คำตัดสินของ WADA ต่อ CAS ได้ ภายในเจ็ด (7) วัน นับแต่ได้รับแจ้งคำตัดสินจาก WADA โดย CAS ต้องพิจารณาคำอุทธรณ์เป็นการเร่งด่วน และให้มีอนุญาโตตุลาการหนึ่งรายเป็นผู้พิจารณา องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามรายใดที่ประสงค์จะดำเนินการจัดการผลการตรวจสอบภายนอกอำนาจที่กำหนดไว้ในข้อ 7.1 นี้สามารถขออนุญาตจาก WADA เพื่อดำเนินการดังกล่าวได้
- 7.1.2 ในกรณีที่องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติเลือกที่จะเก็บตัวอย่างเพิ่มเติม ตามข้อ 5.2.6 ให้ถือว่าองค์กรนั้นเป็นองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่เริ่มและสั่งให้มีการเก็บตัวอย่าง อย่างไรก็ตาม องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติเพียงสั่งให้ห้องปฏิบัติการดำเนินการวิเคราะห์เพิ่มเติม โดยองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายเอง ให้ถือว่าสหพันธ์กีฬานานาชาติ หรือองค์กรผู้จัดมหกรรมกีฬาสำคัญเป็นองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่เริ่มและสั่งให้มีการเก็บตัวอย่าง
- 7.1.3 ในกรณีที่กฎขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติไม่ได้ให้อำนาจองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติเหนือนักกีฬาหรือบุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่ผู้มีสัญชาติ ผู้มีถิ่นที่อยู่ และผู้ถือใบอนุญาต หรือเป็นสมาชิกขององค์กรกีฬาของประเทศดังกล่าว หรือองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาตินั้นปฏิเสธให้อำนาจดังกล่าว ให้สหพันธ์กีฬานานาชาติที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลภายนอกที่มีอำนาจเหนือนักกีฬาหรือบุคคลอื่นตามที่กฎของสหพันธ์กีฬานานาชาติดังกล่าวกำหนด การดำเนินการจัดการผลการตรวจสอบ เพื่อวัตถุประสงค์ในการจัดการผลการตรวจสอบ ให้ WADA แต่งตั้งองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่มีอำนาจเหนือนักกีฬาหรือบุคคลอื่น⁴⁶ สำหรับการตรวจสอบหรือการวิเคราะห์เพิ่มเติมที่ WADA เริ่มดำเนินการเองหรือการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่ WADA พบ

⁴⁶ [คำอธิบาย ข้อ 7.1.3: ในกรณีที่ไม่มีผู้รับผิดชอบอื่นเพื่อดำเนินการจัดการผลการตรวจสอบ สหพันธ์กีฬานานาชาติของนักกีฬาหรือบุคคลอื่นอาจได้รับแต่งตั้งให้เป็นองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้าม เพื่อให้มีองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามไว้ให้อำนาจในการดำเนินการจัดการผลการตรวจสอบ สหพันธ์กีฬานานาชาติมีอิสระที่จะกำหนดไว้ในกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามของสหพันธ์เองว่า องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติของนักกีฬาหรือบุคคลอื่นจะต้องดำเนินการจัดการผลการตรวจสอบ]

- 7.1.4 องค์การผู้จัดมหกรรมกีฬาสำคัญของมหกรรมกีฬาจะต้องรับผิดชอบจัดการผลการตรวจสอบ เมื่อได้เริ่มต้นจัดการผลการตรวจสอบและเก็บตัวอย่างในระหว่างมหกรรมกีฬา หรือเมื่อพบการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามในระหว่างมหกรรมกีฬาดังกล่าว โดยมีขอบเขตอย่างน้อยคือ ดำเนินการพิจารณาเพื่อตัดสินว่ามีการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามเกิดขึ้นหรือไม่ และหากมีการละเมิดเกิดขึ้น ให้ประกาศผลการแข่งขันเป็นโมฆะ ตามข้อ 9 และข้อ 10.1 พร้อมทั้งรับเหรียญรางวัล คะแนน หรือรางวัลใด ๆ จากมหกรรมกีฬาดังกล่าวคืน และเรียกให้ชดใช้ค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่เกิดจากการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามนั้น หากในกรณีที่องค์การผู้จัดมหกรรมกีฬาสำคัญมีความรับผิดชอบในการจัดการผลการตรวจสอบ อย่างจำกัด ให้องค์การผู้จัดมหกรรมกีฬาสำคัญส่งเรื่องดังกล่าวไปให้แก่สหพันธ์กีฬานานาชาติที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ดำเนินการจัดการผลการตรวจสอบให้เสร็จสมบูรณ์
- 7.1.5 WADA อาจสั่งให้องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่มีอำนาจจัดการผลการตรวจสอบดำเนินการจัดการผลการตรวจสอบในกรณีใดกรณีหนึ่งเป็นการเฉพาะ หากองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามดังกล่าวปฏิเสธดำเนินการจัดการผลการตรวจสอบภายในเวลาที่ WADA กำหนดอย่างเหมาะสม ให้ถือว่า การปฏิเสธดังกล่าวเป็นการไม่เคารพกฎ และ WADA อาจสั่งองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามอีกแห่งซึ่งมีอำนาจเหนือนักกีฬาหรือบุคคลอื่นที่ยินดีที่จะกระทำการดังกล่าว ให้มีหน้าที่จัดการผลการตรวจสอบแทนองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่ปฏิเสธ หรือในกรณีที่ไม่มีองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่ใดมีอำนาจและยินดีดำเนินการดังกล่าว ให้สั่งให้องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งอื่นใดที่ยินดีจะกระทำการดังกล่าวกระทำแทน ในกรณีนี้ องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่ปฏิเสธจะต้องชำระค่าใช้จ่ายและค่าทนายความในการจัดการผลการตรวจสอบ คืนให้แก่องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งอื่นที่ WADA แต่งตั้ง และการไม่ชำระคืนค่าใช้จ่ายและค่าทนายความดังกล่าวจะถือว่าไม่ปฏิบัติตามกฎ⁴⁷
- 7.1.6 ให้สหพันธ์กีฬานานาชาติหรือองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติที่นักกีฬาให้ข้อมูลที่อยู่ไว้ตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานสากลสำหรับการตรวจและการสอบสวน เป็นผู้ดำเนินการจัดการผลการตรวจสอบเกี่ยวกับการไม่แจ้งข้อมูลถิ่นที่อยู่ที่อาจเกิดขึ้น (การให้ข้อมูลที่ผิดพลาดหรือการไม่มาเข้ารับการตรวจสอบ) องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่ยืนยันว่ามีการให้ข้อมูลที่ผิดพลาดหรือการไม่มาเข้ารับการตรวจสอบจะต้องยื่นข้อมูลดังกล่าวต่อ WADA ผ่าน

⁴⁷ [คำอธิบาย ข้อ 7.1.5: ในกรณีที่ WADA สั่งให้องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามอีกแห่งดำเนินการจัดการผลการตรวจสอบ หรือการดำเนินการควบคุมการใช้สารต้องห้ามอื่น ๆ การสั่งการเช่นนี้ไม่ถือเป็น “การมอบอำนาจ” โดย WADA เพื่อการดำเนินการดังกล่าว]

ADAMS ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะสามารถเข้าถึงได้โดยองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามอื่นที่เกี่ยวข้อง

7.2 การพิจารณาบททวนและการแจ้งการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่อาจเกิดขึ้น
การพิจารณาบททวนและการแจ้งที่การละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่อาจเกิดขึ้นจะต้องดำเนินการตามมาตรฐานสากล ว่าด้วยการจัดการผลการตรวจสอบ

7.3 การตรวจสอบว่ามีการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามมาก่อนหรือไม่
องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามจะต้องอ้างอิงถึงฐานข้อมูลของ ADAMS และติดต่อไปยัง WADA และองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อยืนยันว่า มีการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามมาก่อนหน้านี้หรือไม่ ก่อนที่จะแจ้งนักกีฬาหรือบุคคลอื่นว่าได้ละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่อาจเกิดขึ้นตามที่กำหนดไว้ข้างต้น

7.4 หลักการที่ใช้บังคับกับการพักการแข่งขันชั่วคราว⁴⁸

7.4.1 การบังคับใช้การพักการแข่งขันชั่วคราวหลังพบสิ่งต้องห้ามจากผลการตรวจวิเคราะห์หรือพบสิ่งต้องห้ามจากผลการตรวจพาสปอร์ต

ภาคีต้องระบุไว้ในย่อหน้าการบังคับใช้กฎภายใต้เงื่อนไขที่ว่า เมื่อได้รับผลการตรวจวิเคราะห์ที่พบสิ่งต้องห้ามหรือผลการตรวจพาสปอร์ตที่พบสิ่งต้องห้าม (เมื่อสิ้นสุดกระบวนการพิจารณาบททวนผลการตรวจพาสปอร์ตที่พบสิ่งต้องห้าม) ที่นอกเหนือไปจากสารที่เฉพาะเจาะจง หรือวิธีการที่เฉพาะเจาะจง ภาคีต้องมีคำสั่งพักการแข่งขันชั่วคราวโดยทันทีหรือหลังจากที่มีการพิจารณา

⁴⁸ [คำอธิบาย ข้อ 7.4: ให้พิจารณาบททวนเป็นการภายในตามที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายให้เสร็จสิ้นก่อนที่องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามจะใช้อำนาจสั่งพักการแข่งขันชั่วคราวแต่เพียงฝ่ายเดียวได้ นอกจากนี้ ภาคีที่สั่งให้มีการพักการแข่งขันชั่วคราวต้องดำเนินการเพื่อให้ให้นักกีฬาจะได้รับโอกาสในการได้รับการพิจารณาเบื้องต้น ไม่ว่าจะก่อนหรือทันทีหลังการสั่งพักการแข่งขันชั่วคราว หรือโอกาสในการพิจารณาโดยเร่งรัดอันเป็นที่สุดตามข้อ 8 ทันทีหลังการสั่งให้มีการพักการแข่งขันชั่วคราว นักกีฬามีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวได้ตามข้อ 13.2.3

ในกรณีที่การวิเคราะห์ตัวอย่าง บี ไม่ยืนยันผลการวิเคราะห์ตัวอย่าง เอ ซึ่งเกิดขึ้นน้อยมาก นักกีฬาซึ่งถูกสั่งพักการแข่งขันชั่วคราวจะได้รับอนุญาตให้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาลำดับต่อไปในระหว่างมหกรรมกีฬาได้ในกรณีที่สถานการณ์อำนวย

ในทำนองเดียวกัน หากทีมนักกีฬายังคงอยู่ในการแข่งขัน นักกีฬาอาจสามารถเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในภายหน้าต่อไปได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกฎที่เกี่ยวข้องของสหพันธ์กีฬานานาชาติในกีฬาประเภททีม

นักกีฬาและบุคคลอื่นจะได้รับการหักระยะเวลาที่พักการแข่งขันชั่วคราวออกจากระยะเวลาการตัดสินคดีที่มีคำสั่งหรือยอมรับในที่สุดตามที่กำหนดไว้ในข้อ 10.13.2]

ทบทวนและมีการแจ้งตามที่กำหนดไว้ในข้อ 7.2 ได้ในกรณีดังต่อไปนี้ ในกรณีที่ภาคีเป็นหน่วยงานผู้ตัดสินของมหกรรมกีฬา (ที่บังคับใช้กับมหกรรมกีฬานั้น) ในกรณีที่ภาคีต้องรับผิดชอบคัดเลือกทีมนักกีฬา (ที่บังคับใช้กับการคัดเลือกทีมนักกีฬานั้น) ในกรณีที่ภาคีที่เป็นสหพันธ์กีฬานานาชาติที่เกี่ยวข้อง หรือในกรณีที่ภาคีเป็นองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามอีกแห่งหนึ่งที่มีอำนาจในการจัดการผลการตรวจสอบการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่มีการกล่าวอ้าง การพักการแข่งขันชั่วคราวอาจถูกยกเลิกการบังคับได้ หาก (1) นักกีฬาแสดงให้เห็นคณะกรรมการพิจารณาเห็นได้ว่าการละเมิดนั้นน่าจะเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ปนเปื้อน หรือ (2) การละเมิดนั้นเกี่ยวข้องกับสารเสพติด และนักกีฬาแสดงให้เห็นว่า นักกีฬามีสิทธิได้รับการลดระยะเวลาการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันตามข้อ 10.2.4.1 คำตัดสินที่ไม่ยกเลิกการบังคับพักการแข่งขันชั่วคราวตามคำกล่าวอ้างของนักกีฬาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ปนเปื้อนดังกล่าวของหน่วยงานที่พิจารณานั้นไม่สามารถอุทธรณ์ได้

- 7.4.2 การพักการแข่งขันชั่วคราวไม่บังคับตามที่อ้างอิงในผลการตรวจวิเคราะห์ที่พบสิ่งต้องห้าม สำหรับสารที่กำหนดเฉพาะ วิธีการที่กำหนดเฉพาะ ผลิตภัณฑ์ที่ปนเปื้อน หรือการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามอื่น ๆ

ภาคีอาจนำกฎที่ใช้บังคับมหกรรมกีฬาใด ๆ ที่ภาคีเป็นหน่วยงานผู้ตัดสินมาใช้ หรือกฎที่ใช้บังคับในกระบวนการคัดเลือกทีมนักกีฬาใด ๆ ที่ภาคีเป็นผู้รับผิดชอบ หรือในกรณีที่ภาคีเป็นสหพันธ์กีฬานานาชาติที่เกี่ยวข้อง หรือมีอำนาจในการจัดการผลการตรวจสอบการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่มีการกล่าวอ้าง ซึ่งกำหนดให้มีการลงโทษพักการแข่งขันชั่วคราวเนื่องจากละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่ไม่อยู่ในขอบเขตของข้อ 7.4.1 ก่อนที่จะมีการวิเคราะห์ตัวอย่าง ปี ของนักกีฬา หรือการพิจารณาที่เป็นที่สุดดังที่กำหนดไว้ในข้อ 8

- 7.4.3 โอกาสในการพิจารณาหรืออุทธรณ์

ไม่ว่าข้อ 7.4.1 และ ข้อ 7.4.2 จะกำหนดไว้เช่นไร ไม่สามารถสั่งให้มีการพักการแข่งขันชั่วคราวได้ เว้นแต่กฎขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามจะให้นักกีฬาหรือบุคคลอื่นได้รับ (ก) โอกาสที่จะได้รับการพิจารณาเบื้องต้น ไม่ว่างก่อนกำหนดให้มีการพักการแข่งขันชั่วคราว หรือภายในเวลาที่เหมาะสมหลังจากมีคำสั่งให้มีการพักการแข่งขันชั่วคราว หรือ (ข) โอกาสที่จะได้รับการพิจารณาโดยเร่งรัดตามข้อ 8 ภายในระยะเวลาที่เหมาะสมหลังมีคำสั่งให้มีการพักการแข่งขันชั่วคราว กฎขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามจะต้องให้โอกาสในการอุทธรณ์โดยเร่งรัด ในกรณีที่มีคำตัดสินพักการแข่งขันชั่วคราว หรือคำตัดสินที่จะไม่มีการพักการแข่งขันชั่วคราวตามข้อ 13

7.4.4 การยอมพักการแข่งขันชั่วคราวโดยสมัครใจ

นักกีฬาอาจยอมพักการแข่งขันชั่วคราวโดยสมัครใจด้วยตนเองก่อนพ้นกำหนด (1) ระยะเวลาสิบ (10) วัน นับแต่วันที่มีการรายงานตัวอย่าง บี (หรือการสละสิทธิตัวอย่าง บี) หรือสิบ (10) วัน นับแต่การแจ้งถึงการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามอื่น หรือ (2) วันที่นักกีฬาเข้าแข่งขันเป็นครั้งแรกหลังจากการรายงานหรือการแจ้งดังกล่าว ขึ้นอยู่กับว่าระยะเวลาใดจะเกิดขึ้นทีหลัง บุคคลอื่นยอมพักการแข่งขันชั่วคราวโดยสมัครใจด้วยด้วยตนเองได้ภายในสิบ (10) วัน นับแต่การแจ้งถึงการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม ให้การพักการแข่งขันชั่วคราวมีผลบังคับโดยสมบูรณ์เมื่อมีการยอมรับโดยสมัครใจและให้ได้รับการปฏิบัติในลักษณะเดียวกันเสมือนหนึ่งว่า มีการสั่งให้มีการพักการแข่งขันชั่วคราว ตามข้อ 7.4.1 หรือข้อ 7.4.2 แต่ทั้งนี้ มีเงื่อนไขว่า นักกีฬาหรือบุคคลอื่นอาจถอนการยอมพักการแข่งขันชั่วคราวดังกล่าวได้ ไม่ว่าเวลาใดภายหลังจากที่ทำการแข่งขันชั่วคราวโดยสมัครใจ ซึ่งในกรณีดังกล่าว นักกีฬาหรือบุคคลอื่นจะไม่ได้รับการหักระยะเวลาใด ๆ ที่พักการแข่งขันไปแล้วในระหว่างการพักการแข่งขันชั่วคราวนั้น

7.4.5 หากสั่งให้พักการแข่งขันชั่วคราวที่เกิดจากผลการตรวจวิเคราะห์ที่พบสิ่งต้องห้ามของตัวอย่าง เอ และการวิเคราะห์ตัวอย่าง บี ในเวลาต่อมา (หากมีการร้องขอจากนักกีฬาหรือองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้าม) ไม่ยืนยันผลการวิเคราะห์ตัวอย่าง เอ นักกีฬาจะไม่ถูกพักการแข่งขันชั่วคราว เนื่องจากการละเมิดข้อ 2.1 อีกต่อไป ในกรณีที่นักกีฬา (หรือทีมของนักกีฬาตามที่กำหนดไว้ในกฎขององค์กรผู้จัดมหกรรมกีฬาสำคัญหรือสหพันธ์กีฬานานาชาติที่เกี่ยวข้อง) ถูกตัดออกจากมหกรรมกีฬา เนื่องจากการละเมิดข้อ 2.1 และผลการวิเคราะห์ตัวอย่าง บี ไม่ยืนยันผลการวิเคราะห์ตัวอย่าง เอ นักกีฬาหรือทีมสามารถเข้าร่วมแข่งขันในมหกรรมกีฬานั้นต่อไปได้หากยังให้นักกีฬาหรือทีมเข้าร่วมการแข่งขันได้โดยไม่เป็นการกระทบมหกรรมกีฬาโดยประการอื่นใด

7.5 ผลการตัดสินใจจัดการผลการตรวจสอบ

7.5.1 ผลการตัดสินหรือคำชี้ขาดจากการจัดการผลการตรวจสอบจะต้องไม่จำกัดแต่เพียงบางพื้นที่ทางภูมิศาสตร์หรือชนิดกีฬา และต้องพิจารณาจัดการและตัดสินเพื่อยืนยันประเด็นดังต่อไปนี้ โดยไม่มีข้อจำกัด (1) มีการกระทำการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม หรือควรมีคำสั่งให้พักการแข่งขันชั่วคราวหรือไม่ มูลความสำหรับการตัดสินดังกล่าว และข้อในประมวลกฎหมายที่มีการละเมิดโดยเฉพาะเจาะจง และ (2) โทษทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม ซึ่งรวมถึงการให้ผลการแข่งขันเป็นโมฆะ ตามข้อ 9 และข้อ 10.10 การริบเหรียญรางวัลหรือรางวัลใด ๆ ระยะเวลาของการตัดสินเข้าร่วมการแข่งขัน (และวันที่เริ่มระยะเวลาดังกล่าว) และโทษปรับเงินใด ๆ เว้นเสียแต่ องค์กรผู้จัดมหกรรมกีฬาสำคัญไม่

ต้องกำหนดการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันหรือโทษปรับเงินเกินจากขอบเขตของมหรณมกีฬากองตน⁴⁹

7.5.2 ผลการตัดสินหรือคำชี้ขาดจากการจัดการผลการตรวจสอบโดยองค์กรผู้จัดมหรณมกีฬาสำคัญที่เกี่ยวข้องกับมหรณมกีฬาคั้งใด ๆ ของตน อาจจำกัดไว้ภายในขอบเขตขององค์กรนั้น โดยต้องพิจารณาจัดการและตัดสินเกี่ยวกับประเด็นดังต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย (1) มีการกระทำการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามหรือไม่ มูลความสำรับการตัดสินดังกล่าว และข้อในประมวลกฎที่มีการละเมิดโดยเฉพาะเจาะจง และ (2) การให้ผลการแข่งขันเป็นโมฆะที่เกี่ยวข้อง ตามข้อ 9 และข้อ 10.1 ซึ่งส่งผลให้มีการริบเหรียญรางวัล คะแนน และรางวัลใด ๆ ในกรณีที้องค์กรผู้จัดมหรณมกีฬาสำคัญยอมรับรับผิดชอบอย่างจำกัดในผลการตัดสินจากการจัดการผลการตรวจสอบโดยองค์กรผู้จัดมหรณมกีฬาสำคัญจะต้องปฏิบัติตามข้อ 7.1.4⁵⁰

7.6 การแจ้งผลการตัดสินการจัดการผลการตรวจสอบ

ให้แจ้งนักกีฬา บุคคลอื่น ภาคี และ WADA ถึงผลการตัดสินการจัดการผลการตรวจสอบตามที่กำหนดไว้ในข้อ 14 และมาตรฐานสากลสำรับการจัดการผลการตรวจสอบ

⁴⁹ [คำอธิบาย ข้อ 7.5.1: ผลการตัดสินจากการจัดการผลการตรวจสอบนั้น รวมถึงการพักการแข่งขันชั่วคราว]

⁵⁰ [คำอธิบาย ข้อ 7.5.2: ผลการตัดสินแต่ละคั้งโดยองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามจะต้องพิจารณาว่ามีการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามเกิดขึ้นหรือไม่ และโทษที่ตามมาทั้งหมดของการละเมิดนั้น ซึ่งรวมถึงการให้ผลการแข่งขันใด ๆ เป็นโมฆะตามข้อ 10.1 (ซึ่งเป็นเรื่องทีหน่วยงานผู้ตัดสินสำรับมหรณมกีฬาคั้งใด ๆ ต้องพิจารณาจัดการ) ตามความในข้อ 15 โดยมีข้อยกเว้นสำรับผลการตัดสินการจัดการผลการตรวจสอบโดยองค์กรผู้จัดมหรณมกีฬาสำคัญ ผลการตัดสินและการสั่งลงโทษตามผลการตัดสินดังกล่าวจะมีผลบังคับกับกีฬาทุกชนิดในทุกประเทศโดยอัตโนมัติ ตัวอย่างเช่น คำตัดสินว่า นักกีฬาได้กระทำการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม โดยอ้างอิงตามผลการตรวจวิเคราะห์ที่พบสิ่งต้องห้ามในตัวอย่างที่เก็บในการแข่งขัน ผลการแข่งขันของนักกีฬาทีได้รับในการแข่งขันจะเป็นโมฆะ ตามข้อ 9 และผลการแข่งขันทั้งหมดทีนักกีฬาได้รับนับแต่วันที่มีการเก็บตัวอย่างตลอดระยะเวลาของการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันก็เป็นโมฆะด้วยเช่นกัน ตามข้อ 10.10 หากผลการตรวจวิเคราะห์ที่พบสิ่งต้องห้ามเกิดขึ้นจากการตรวจสอบในมหรณมกีฬาคั้งใด ๆ ที้องค์กรผู้จัดมหรณมกีฬาสำคัญมีหน้าที่รับผิดชอบในการตัดสินใจว่า ผลการแข่งขันรายบุคคลอื่น ๆ ของนักกีฬาในมหรณมกีฬาดังกล่าวก่อนหน้าการเก็บตัวอย่างจะเป็นโมฆะ ตามข้อ 10.1 ด้วยหรือไม่]

7.7 การเล่นเกมกีฬา⁵¹

หากนักกีฬาหรือบุคคลอื่นเล่นเกมกีฬาในระหว่างการดำเนินกระบวนการจัดการผลการตรวจสอบองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่ดำเนินกระบวนการจัดการผลการตรวจสอบ ยังคงมีอำนาจในการดำเนินกระบวนการจัดการผลการตรวจสอบของตนจนเสร็จสิ้น หากนักกีฬาหรือบุคคลอื่นเล่นเกมกีฬา ก่อนที่กระบวนการจัดการผลการตรวจสอบจะเริ่มต้นขึ้น ให้องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่จะมีอำนาจในการจัดการผลการตรวจสอบของนักกีฬาหรือบุคคลอื่น ในขณะที่นักกีฬาหรือบุคคลอื่นกระทำการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม นั้น เป็นองค์กรที่มีอำนาจในการดำเนินการจัดการผลการตรวจสอบ

ข้อ 8 การจัดการผลการตรวจสอบ: สิทธิที่จะได้รับการพิจารณาอย่างเป็นธรรมและการแจ้งผลการพิจารณา

8.1 การพิจารณาอย่างเป็นธรรม

องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่มีหน้าที่รับผิดชอบจัดการผลการตรวจสอบต้องจัดให้มีการพิจารณาอย่างเป็นธรรมให้กับบุคคลใด ๆ ที่ถูกกล่าวอ้างว่าได้กระทำการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามภายในระยะเวลาที่เหมาะสมเป็นอย่างน้อย โดยมีคณะกรรมการที่มีความยุติธรรม เป็นกลางและมีความเป็นอิสระในการดำเนินงานเป็นผู้พิจารณา และสอดคล้องกับมาตรฐานสากลในการจัดการผลการตรวจสอบของ WADA คำตัดสินที่สมเหตุสมผลและออกในระยะเวลาที่เหมาะสม ซึ่งโดยเฉพาะเจาะจงรวมถึงคำอธิบายเหตุผลสำหรับระยะเวลาของการตัดสินสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันและการให้ผลการแข่งขันเป็นโมฆะ ตามข้อ 10.10 จะต้องเปิดเผยต่อสาธารณะตามที่กำหนดไว้ในข้อ 14.3⁵²

⁵¹ [คำอธิบาย ข้อ 7.7: การกระทำของนักกีฬาหรือบุคคลอื่นก่อนที่นักกีฬาหรือบุคคลอื่นจะอยู่ภายใต้บังคับของอำนาจขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามใด ๆ ไม่ถือเป็นการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม แต่อาจจะเป็นเหตุผลโดยชอบด้วยกฎหมายในการปฏิเสธที่จะให้สมาชิกภาพแก่นักกีฬาหรือบุคคลอื่นในองค์กรกีฬา]

⁵² [คำอธิบาย ข้อ 8.1: ข้อนี้กำหนดให้นักกีฬาหรือบุคคลอื่นได้รับการพิจารณาอย่างเป็นธรรม เป็นกลาง และภายในเวลาที่เหมาะสม ในช่วงใดช่วงหนึ่งของกระบวนการจัดการผลการตรวจสอบ หลักการเหล่านี้ อยู่ในข้อ 6.1 ของอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานด้วย และเป็นหลักการที่ยอมรับกันโดยทั่วไปในกฎหมายระหว่างประเทศ ข้อนี้ไม่ได้มีไว้เพื่อแทนที่กฎขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแต่ละแห่งว่าด้วยการพิจารณา แต่เพื่อเป็นการรับรองว่า องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแต่ละแห่งจะมีกระบวนการพิจารณาที่สอดคล้องกับหลักการดังกล่าว]

8.2 การพิจารณามหกรรมกีฬา

การพิจารณาที่เกี่ยวข้องกับมหกรรมกีฬา อาจกระทำผ่านกระบวนการเร่งรัดตามที่กฎขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่เกี่ยวข้องและคณะกรรมการพิจารณาได้อนุญาตไว้⁵³

8.3 การสละสิทธิการพิจารณา

นักกีฬาหรือบุคคลอื่นอาจสละสิทธิในการเข้ารับพิจารณา โดยแสดงความจำนงค์ได้อย่างชัดเจน หรือไม่คัดค้านการกล่าวอ้างขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามว่าได้ละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามนั้น

8.4 การแจ้งคำตัดสิน

ให้องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่รับผิดชอบในการจัดการผลการตรวจสอบ แจ้งนักกีฬาและองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามอื่นให้ทราบถึงคำตัดสินที่มีเหตุผลสนับสนุน หรือในกรณีที่สละสิทธิในการได้รับการพิจารณา ให้อธิบายเหตุผลซึ่งสนับสนุนการกระทำดังกล่าว พร้อมแจ้งสิทธิที่จะอุทธรณ์ตามข้อ 13.2.3 ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 14 และเผยแพร่ตามข้อ 14.3

8.5 การพิจารณาครั้งเดียวโดย CAS

CAS สามารถพิจารณาโดยตรงครั้งเดียวได้ว่า นักกีฬาระดับนานาชาติ นักกีฬาระดับชาติ หรือบุคคลอื่นได้ละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามตามที่มีการกล่าวอ้างหรือไม่ โดยต้องได้รับความยินยอมจากนักกีฬาหรือบุคคลอื่น องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่รับผิดชอบในการจัดการผลการตรวจสอบ และ WADA⁵⁴

⁵³ [คำอธิบาย ข้อ 8.2: ตัวอย่างเช่น อาจพิจารณาอย่างเร่งด่วนในช่วงเย็นของวันที่มหกรรมกีฬาสำคัญเนื่องจากจำเป็นต้องใช้ผลการพิจารณาเกี่ยวกับการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม เพื่อกำหนดยืนยันมีสิทธิของนักกีฬาในการเข้าร่วมมหกรรมกีฬา หรือระหว่างมหกรรมกีฬา ผลการพิจารณาจากกรณีดังกล่าวบังคับใช้ได้กับผลการแข่งขันของนักกีฬาหรือสิทธิในการเข้าร่วมในมหกรรมกีฬาต่อไป]

⁵⁴ [คำอธิบาย ข้อ 8.5: ค่าใช้จ่ายรวมในการจัดการพิจารณาขั้นต้นในระดับนานาชาติหรือระดับชาติ และการจัดการพิจารณาใหม่ (de novo) อีกครั้งโดย CAS อาจสูงได้ในบางกรณี ในกรณีที่ทุกฝ่ายที่ระบุไว้ในข้อนี้มีพอใจแล้วว่าตนมีส่วนได้เสียอย่างเพียงพอในการพิจารณาครั้งเดียวแล้ว ก็ไม่มีความจำเป็นใดที่นักกีฬาหรือองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามจะต้องทำให้ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นโดยพิจารณาสองครั้ง องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามอาจเข้าร่วมการพิจารณา ของ CAS ในฐานะผู้สังเกตการณ์ได้]

ข้อ 9 การให้ผลการแข่งขันของนักกีฬาประเภทบุคคลเป็นโมฆะโดยอัตโนมัติ

การละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามในกีฬาประเภทบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบในการแข่งขันกีฬา ส่งผลให้ผลการแข่งขันที่ได้มาในการแข่งขันกีฬานั้นเป็นโมฆะโดยอัตโนมัติ และรวมถึงผลที่จะได้ทั้งหมดจากการแข่งขันดังกล่าว ซึ่งรวมถึงการริบเหรียญรางวัล คะแนน และรางวัลต่าง ๆ⁵⁵

ข้อ 10 การลงโทษเป็นรายบุคคล⁵⁶

10.1 การให้ผลการแข่งขันในมหกรรมกีฬาที่มีการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามเป็นโมฆะ

การละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่เกิดขึ้นระหว่างหรือสืบเนื่องจากมหกรรมกีฬาอาจส่งผลให้ผลการแข่งขันรายบุคคลทั้งหมดของนักกีฬาที่ได้รับในมหกรรมกีฬานั้นเป็นโมฆะ โดยมีผลที่ตามมา

⁵⁵ [คำอธิบาย ข้อ 9: รางวัลส่วนตัวใด ๆ ที่นักกีฬาได้รับจะเป็นโมฆะในกีฬาประเภททีม แต่อย่างไรก็ตาม ในส่วนของกีฬาที่มีใช้กีฬาประเภททีม การให้ผลการแข่งขันของทีมเป็นโมฆะจะเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อ 11 เว้นแต่มีการมอบรางวัลแก่ทีม การให้ผลการแข่งขันเป็นโมฆะ หรือมีการลงโทษทางวินัยอื่น ๆ ต่อทีม เมื่อสมาชิกในทีมหนึ่งหรือหลายคนได้กระทำการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่กำหนดไว้ในกฎที่ใช้บังคับของสหพันธ์กีฬานานาชาติ]

⁵⁶ [คำอธิบาย ข้อ 10: การปรับปรุงโทษต่าง ๆ ให้มีความสอดคล้องกันนั้นเป็นหนึ่งในประเด็นที่อภิปรายและถกเถียงกันมากที่สุดในการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม การทำให้สอดคล้องกันนั้น หมายถึง การที่กฎและหลักเกณฑ์เดียวกันใช้บังคับกับข้อเท็จจริงที่มีลักษณะเฉพาะของแต่ละกรณี ข้อโต้แย้งต่อการกำหนดให้มีการปรับปรุงโทษให้สอดคล้องกันนั้นอ้างอิงตามความแตกต่างระหว่างกีฬาต่าง ๆ ซึ่งรวมถึง กรณีดังต่อไปนี้ เช่น ในกีฬาบางชนิด นักกีฬาประเภทที่เป็นนักกีฬาอาชีพจะมีรายได้จำนวนมากจากกีฬาดังกล่าว และในกีฬาชนิดเดียวกันแต่เป็นคนละประเภท นักกีฬาที่เป็นเพียงนักกีฬามือสมัครเล่น ซึ่งจะมีช่วงอายุของอาชีพของนักกีฬานั้นสั้น ระยะเวลาที่เป็นมาตรฐานของการตัดสินจึงมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อนักกีฬามากกว่าตัวชนิดกีฬาประเภทที่โดยทั่วไปแล้วอายุของอาชีพของนักกีฬามักจะยาวนานกว่า ข้อโต้แย้งหลักที่เป็นคุณต่อการทำให้สอดคล้องกันนั้น คือ เป็นเรื่องที่ไม่เพียงแต่จะไม่ถูกต้องที่นักกีฬาสองรายจากประเทศเดียวกันซึ่งมีผลการตรวจสอบเป็นบวกสำหรับสารต้องห้ามชนิดเดียวกันในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกันจะได้รับโทษที่แตกต่างกันเพียงเพราะนักกีฬาดังกล่าวเข้าแข่งขันในกีฬาคนละประเภทกัน นอกจากนี้ ความยืดหยุ่นที่มากเกินไปในการลงโทษมักจะถูกพิจารณาว่าเป็นโอกาสที่ไม่อาจยอมรับได้สำหรับองค์กรกีฬาบางแห่งที่ผ่อนปรนมากขึ้นให้แก่ผู้ใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา บ่อยครั้งที่การไม่มีความสอดคล้องกันของโทษ เป็นสาเหตุของความขัดแย้งระหว่างสหพันธ์กีฬานานาชาติและองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติอีกด้วย]

ทั้งหมด ซึ่งรวมถึงการริบเหรียญรางวัล คะแนนและรางวัลต่าง ๆ ทั้งหมด เมื่อหน่วยงานผู้ตัดสินในมหกรรมกีฬานั้นมีคำตัดสิน ยกเว้นตามที่กำหนดไว้ในข้อ 10.1.1⁵⁷

ปัจจัยที่ต้องนำมาประกอบการพิจารณาว่าจะให้ผลการแข่งขันอื่นในมหกรรมกีฬาเป็นโมฆะหรือไม่ เช่น ความร้ายแรงของการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามของนักกีฬา และการที่ผลการตรวจของนักกีฬาในการแข่งขันกีฬาอื่นเป็นลบ

10.1.1 หากนักกีฬาพิสูจน์ให้เห็นว่า นักกีฬาไม่มีความผิดหรือประมาทเลินเล่อในการละเมิดดังกล่าว ผลการแข่งขันรายบุคคลของนักกีฬาในการแข่งขันกีฬาอื่น ๆ จะไม่เป็นโมฆะ เว้นเสียแต่ว่า ผลการแข่งขันของนักกีฬาในการแข่งขันกีฬาอื่นที่นอกเหนือจากการแข่งขันกีฬาที่พบการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามเกิดขึ้นนั้นอาจได้รับผลกระทบจากการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามของนักกีฬาดังกล่าว

10.2 การตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันเนื่องจากการพบ การใช้ หรือการพยายามใช้ หรือการครอบครองสารต้องห้าม หรือวิธีการต้องห้าม

การตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันเนื่องจากการละเมิดข้อ 2.1 ข้อ 2.2 หรือข้อ 2.6 มีกำหนดระยะเวลาดังต่อไปนี้ โดยต้องปฏิบัติตาม และอาจยกเลิก ลดหย่อน หรือระงับโทษได้ตามความในข้อ 10.5 ข้อ 10.6 หรือข้อ 10.7

10.2.1 ภายใต้บังคับของข้อ 10.2.4 การตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันมีกำหนดระยะเวลาสี่ (4) ปี เมื่อ

10.2.1.1 การละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามไม่เกี่ยวข้องกับสารที่กำหนดเฉพาะหรือวิธีการที่กำหนดเฉพาะ เว้นเสียแต่ว่า นักกีฬา หรือบุคคลอื่นสามารถพิสูจน์ให้เห็นได้ว่า ไม่มีเจตนาในการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม⁵⁸

⁵⁷ [คำอธิบาย ข้อ 10.1: แม้ว่าข้อ 9 จะกำหนดให้ผลการแข่งขันกีฬารายการใดรายการหนึ่งเป็นโมฆะเนื่องจากผลการตรวจของนักกีฬาเป็นบวก (เช่น การแข่งว่ายน้ำท่ากรรเชียงระยะ 100 เมตร) แต่ข้อนี้ก็อาจนำไปสู่การให้ผลการแข่งขันทั้งหมดในการแข่งขันทุกรายการของมหกรรมกีฬานั้น (เช่น การแข่งขันว่ายน้ำชิงแชมป์โลก) เป็นโมฆะได้]

⁵⁸ [คำอธิบาย ข้อ 10.2.1.1: ในทางทฤษฎี มีความเป็นไปได้ที่นักกีฬาหรือบุคคลอื่นจะแสดงให้เห็นได้ว่าตนไม่มีเจตนาที่จะละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม โดยไม่ต้องแสดงถึงวิธีการที่สารต้องห้ามเข้าสู่ระบบของร่างกายตน แต่นักกีฬาจะสามารถพิสูจน์ได้สำเร็จเมื่อใช้สารต้องห้าม ตามข้อ 2.1 ว่านักกีฬากระทำการโดยไม่เจตนาโดยไม่แสดงให้เห็นถึงแหล่งที่มาของสารต้องห้ามดังกล่าวได้ยากมาก]

- 10.2.1.2 การละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามเกี่ยวข้องกับสารที่กำหนดเฉพาะ หรือวิธีการที่กำหนดเฉพาะ และองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามสามารถพิสูจน์ให้เห็นได้ว่า การละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามเกิดขึ้นโดยเจตนา
- 10.2.2 ในกรณีที่ข้อ 10.2.1 ไม่ใช่บังคับ ภายใต้บังคับของข้อ 10.2.4.1 การตัดสินสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันมีกำหนดระยะเวลาสอง (2) ปี
- 10.2.3 คำว่า “มีเจตนา” ตามที่ใช้ในข้อ 10.2 มีไว้เพื่อระบุตัวนักกีฬา หรือบุคคลอื่นที่มีส่วนร่วมในการกระทำที่ทราบว่าเป็นการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม หรือทราบว่ามีความเสี่ยงอย่างมากที่การกระทำดังกล่าวอาจเป็นหรือส่งผลให้เกิดการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามได้ และจงใจที่จะเพิกเฉยต่อความเสี่ยงนั้น⁵⁹ การละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามอันเป็นผลมาจากผลการตรวจวิเคราะห์ที่พบสิ่งต้องห้ามสำหรับสารที่ถูกห้ามเฉพาะในการแข่งขันกีฬานั้นที่สามารถสันนิษฐานโดยหักล้างได้ว่าไม่มี “มีเจตนา” หากสารดังกล่าวเป็นสารที่กำหนดเฉพาะ และนักกีฬาสามารถพิสูจน์ได้ว่าการใช้สารต้องห้ามนั้นเป็นการใช้นอกการแข่งขันกีฬา การละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามอันเป็นผลมาจากผลการตรวจวิเคราะห์ที่พบสิ่งต้องห้ามสำหรับสารที่ถูกห้ามเฉพาะในการแข่งขันกีฬาจะไม่ถูกพิจารณาว่า “มีเจตนา” หากสารดังกล่าวไม่ใช่สารที่กำหนดเฉพาะ และนักกีฬาสามารถพิสูจน์ได้ว่า มีการใช้สารต้องห้ามนอกการแข่งขันกีฬาในบริบทที่ไม่เกี่ยวกับสมรรถนะทางการกีฬา
- 10.2.4 ไม่ว่าจะข้อกำหนดอื่นใดในข้อ 10.2 จะเป็นเช่นไร ในกรณีที่การละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามเกี่ยวข้องกับสารเสพติด
- 10.2.4.1 หากนักกีฬาสามารถพิสูจน์ให้เห็นได้ว่า การนำเข้าสู่ร่างกายหรือการใช้ใด ๆ เกิดขึ้นนอกการแข่งขันกีฬา และไม่มีมีความเกี่ยวข้องกับสมรรถนะทางการกีฬา ให้กำหนดระยะเวลาการตัดสินสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันสาม (3) เดือน
- นอกจากนี้ ระยะเวลาการตัดสินสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันที่คิดตามข้อ 10.2.4.1 นี้ อาจถูกลดเหลือหนึ่ง (1) เดือนได้ หากนักกีฬาหรือบุคคลอื่นเข้าร่วมโครงการรักษาการติดยาเสพติดที่ได้รับการอนุมัติจากองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่รับผิดชอบ

⁵⁹ [คำอธิบาย ข้อ 10.2.3: ข้อ 10.2.3 กำหนดนิยามศัพท์เป็นพิเศษของคำว่า “มีเจตนา” ซึ่งจะนำไปใช้บังคับเฉพาะเพื่อวัตถุประสงค์ของข้อ 10.2 เท่านั้น]

การจัดการผลการตรวจสอบจนครบถ้วนจนเป็นที่พึงพอใจ⁶⁰ ระยะเวลาการตัดสินเข้าร่วมการแข่งขันที่กำหนดในข้อ 10.2.4.1 นี้ไม่อาจลดหย่อนได้ตามข้อกำหนดใด ๆ ในข้อ 10.6

10.2.4.2 หากการนำเข้าสู่ร่างกาย การใช้ หรือการครอบครองเกิดขึ้นในการแข่งขันกีฬา และนักกีฬาสามารถพิสูจน์ให้เห็นได้ว่าการนำเข้าสู่ร่างกาย การใช้ หรือการครอบครองนั้นไม่มีความเกี่ยวข้องกับสมรรถนะทางการกีฬา จะไม่ถือว่าการนำเข้าสู่ร่างกาย การใช้ หรือการครอบครองดังกล่าวเป็นการกระทำโดยเจตนาตามวัตถุประสงค์ในข้อ 10.2.1 และจะไม่เป็นเกณฑ์ให้พิจารณาว่ามีพฤติการณ์ที่ทำให้รับโทษหนักขึ้นตามข้อ 10.4

10.3 การตัดสินเข้าร่วมการแข่งขันเนื่องจากการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามกรณีอื่น ๆ

การตัดสินเข้าร่วมการแข่งขันในกรณีการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามกรณีอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในข้อ 10.2 มีกำหนดระยะเวลาดังต่อไปนี้ เว้นเสียแต่กรณีดังกล่าวจะเป็นไปภายใต้บังคับของข้อ 10.6 หรือข้อ 10.7

10.3.1 ในกรณีการละเมิดกฎข้อ 2.3 หรือข้อ 2.5 การตัดสินเข้าร่วมการแข่งขันมีกำหนดระยะเวลาสี่ (4) ปี ยกเว้น (1) ในกรณีไม่ยอมให้เก็บตัวอย่าง และนักกีฬาสามารถแสดงให้เห็นได้ว่าไม่มีเจตนากระทำการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามนั้น ให้กำหนดระยะเวลาการตัดสินเข้าร่วมการแข่งขันเหลือสอง (2) ปี (2) ในกรณีอื่น ๆ ทุกกรณี หากนักกีฬาหรือบุคคลอื่นสามารถแสดงให้เห็นถึงสถานการณ์พิเศษที่มีเหตุเพียงพอเพื่อลดหย่อนระยะเวลาการตัดสินเข้าร่วมการแข่งขันได้ ให้กำหนดระยะเวลาการตัดสินเข้าร่วมการแข่งขันอยู่ในช่วงตั้งแต่สอง (2) ปี ถึงสี่ (4) ปี ขึ้นอยู่กับความร้ายแรงของความผิดของนักกีฬาหรือบุคคลอื่น หรือ (3) ในกรณีที่เกี่ยวกับบุคคลที่ได้รับความคุ้มครองหรือนักกีฬาระดับสันตนาการ ให้กำหนดระยะเวลาการตัดสินเข้าร่วมการแข่งขันอยู่ในช่วงระหว่างขั้นสูงสุดสอง (2) ปี และขั้นต่ำสุดเป็นการว่ากล่าวตักเตือนโดย

⁶⁰ [คำอธิบายข้อ 10.2.4.1: องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามมีหน้าที่ตัดสินว่า โครงการบำบัดได้รับการอนุมัติหรือไม่ และนักกีฬาหรือบุคคลอื่นได้เข้าร่วมโครงการจนครบกำหนดอย่างเป็นที่น่าพึงพอใจหรือไม่ โดยใช้ดุลยพินิจแต่เพียงผู้เดียวเท่านั้น ข้อนี้กำหนดไว้เพื่อให้องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามมีอิสระในการใช้ดุลยพินิจของตนเพื่อกำหนดและอนุมัติโครงการบำบัดที่สอดคล้องกฎหมายและน่าเชื่อถือ แทนที่จะเป็นโครงการบำบัดที่ “หลอกลวง” อย่างไรก็ตาม ลักษณะของโครงการบำบัดที่สอดคล้องกฎหมายอาจมีความแตกต่างกันมาก และเปลี่ยนแปลงเมื่อเวลาผ่านไปจนอาจจะทำให้ WADA ไม่สามารถที่จะพัฒนาหลักเกณฑ์บังคับสำหรับโครงการบำบัดที่เป็นที่ยอมรับได้]

ไม่มีการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขัน ขึ้นอยู่กับความร้ายแรงของความผิดของบุคคลที่ได้รับความคุ้มครองหรือนักกีฬาระดับสันตนาการ

- 10.3.2 สำหรับกรณีการละเมิดกฎข้อ 2.4 การตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันมีกำหนดระยะเวลาสอง (2) ปี ซึ่งอาจลดลงเป็นขั้นต่ำหนึ่ง (1) ปีได้ ขึ้นอยู่กับความร้ายแรงของความผิดของนักกีฬา นักกีฬาที่เปลี่ยนแปลงข้อมูลเกี่ยวกับที่อยู่ในนาทีสุดท้าย หรือกระทำการอื่นที่เป็นเหตุให้เกิดข้อสงสัยร้ายแรงว่า นักกีฬาพยายามที่จะหลบหลีกการเข้ารับการตรวจสอบ จะไม่ได้รับการพิจารณาลดระยะเวลาระหว่างสอง (2) ปี และหนึ่ง (1) ปี ในการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันในข้อนี้
- 10.3.3 สำหรับกรณีการละเมิดกฎข้อ 2.7 หรือ 2.8 การตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันมีกำหนดระยะเวลาขั้นต่ำสี่ (4) ปี จนถึงตลอดชีพขึ้นอยู่กับความร้ายแรงของการละเมิด การละเมิดข้อ 2.7 หรือข้อ 2.8 โดยบุคคลที่ได้รับความคุ้มครองจะถือเป็นการละเมิดที่ร้ายแรงเป็นพิเศษ และสำหรับการละเมิดซึ่งกระทำการโดยบุคคลซึ่งสนับสนุนนักกีฬาในกรณีอื่นนอกเหนือจากที่เกี่ยวข้องกับสารที่กำหนดเฉพาะ ให้กำหนดการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันตลอดชีพสำหรับบุคคลซึ่งสนับสนุนนักกีฬานอกจากนี้ ให้รายงานการละเมิดอย่างร้ายแรงของข้อ 2.7 หรือข้อ 2.8 ซึ่งอาจเป็นการละเมิดกฎหมายหรือข้อบังคับที่ไม่เกี่ยวข้องกับการกีฬาต่อหน่วยงานผู้มีอำนาจทางการปกครอง ด้านวิชาชีพหรือตุลาการ⁶¹
- 10.3.4 สำหรับกรณีการละเมิดข้อ 2.9 การตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันมีกำหนดระยะเวลาขั้นต่ำเป็นเวลาสอง (2) ปี จนถึงการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันตลอดชีพ ขึ้นอยู่กับความร้ายแรงของการละเมิด
- 10.3.5 สำหรับกรณีการละเมิดกฎข้อ 2.10 การตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันมีกำหนดระยะเวลาสอง (2) ปี ซึ่งอาจลดลงเป็นขั้นต่ำหนึ่ง (1) ปีได้ ขึ้นอยู่กับความร้ายแรงของความผิดของนักกีฬาหรือบุคคลอื่น และสถานการณ์อื่น ๆ ของกรณี⁶²

⁶¹ [คำอธิบาย ข้อ 10.3.3: บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารต้องห้ามของนักกีฬาหรือปกปิดการใช้สารต้องห้ามต้องได้รับโทษที่รุนแรงกว่านักกีฬาที่ผลการตรวจเป็นบวก เนื่องจากอำนาจขององค์กรกีฬาโดยทั่วไปแล้วจะจำกัดไว้เพียงที่การตัดสิทธิที่จะได้รับการรับรอง สมาชิกภาพ และผลประโยชน์ทางกีฬาอื่น ๆ การรายงานบุคคลซึ่งสนับสนุนนักกีฬาต่อหน่วยงานที่มีอำนาจจึงเป็นขั้นตอนสำคัญในการยับยั้งการใช้สารต้องห้าม]

⁶² [คำอธิบาย ข้อ 10.3.5: ในกรณีที่ “บุคคลอื่น” ที่อ้างถึงในข้อ 2.10 (การคบค้าสมาคมที่ต้องห้ามโดยนักกีฬาหรือบุคคลอื่น) เป็นองค์กรและไม่ใช่บุคคลธรรมดา องค์กรนั้นอาจได้รับโทษทางวินัยตามที่กำหนดไว้ในข้อ 12]

10.3.6 สำหรับกรณีการละเมิดกฎข้อ 2.11 การตัดสินคดีเข้าร่วมการแข่งขันมีกำหนดระยะเวลาขั้นต่ำสอง (2) ปีไปจนถึงการตัดสินคดีเข้าร่วมการแข่งขันตลอดชีพ ขึ้นอยู่กับความร้ายแรงของการละเมิดโดยนักกีฬาหรือบุคคลอื่น⁶³

10.4 พฤติการณ์ที่ทำให้รับโทษหนักขึ้นซึ่งอาจทำให้ระยะเวลาการตัดสินคดีเข้าร่วมการแข่งขันเพิ่มขึ้น

หากองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามพิสูจน์ให้เห็นได้ว่ามีพฤติกรรมที่ทำให้รับโทษหนักขึ้น ซึ่งเป็นเหตุให้กำหนดระยะเวลาตัดสินคดีเข้าร่วมการแข่งขันเพิ่มขึ้นกว่าการลงโทษตามมาตรฐานจากการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามในกรณีหนึ่งกรณีใดนอกเหนือจากการละเมิดตามข้อ 2.7 (การคำหรือการพยายามคำ) ข้อ 2.8 (การจัดการหรือการพยายามจัดการ) ข้อ 2.9 (การร่วมกระทำผิดหรือการพยายามร่วมกระทำผิด) หรือข้อ 2.11 (การกระทำของนักกีฬาหรือบุคคลอื่นเพื่อขัดขวางหรือตอบโต้การรายงาน) ให้เพิ่มระยะเวลาการตัดสินคดีเข้าร่วมการแข่งขันขึ้นอีกสอง (2) ปีจากระยะเวลาที่แต่เดิมจะใช้บังคับ โดยขึ้นอยู่กับความร้ายแรงของการละเมิด และลักษณะของพฤติกรรมที่ทำให้รับโทษหนักขึ้น ยกเว้นแต่นักกีฬาหรือบุคคลอื่นสามารถแสดงให้เห็นได้ว่าไม่ได้จงใจกระทำการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม⁶⁴

10.5 การยกเลิกระยะเวลาการตัดสินคดีเข้าร่วมการแข่งขันในกรณีที่ไม่มีความผิดหรือความประมาทเลินเล่อ

หากนักกีฬาหรือบุคคลอื่นสามารถแสดงให้เห็นได้ว่าตนไม่มีความผิดหรือไม่ได้ประมาทเลินเล่อ ในกรณีหนึ่งกรณีใด ให้ยกเลิกระยะเวลาการตัดสินคดีเข้าร่วมการแข่งขันที่แต่เดิมจะใช้บังคับกับความผิดดังกล่าว⁶⁵

⁶³ [คำอธิบาย ข้อ 10.3.6: การกระทำที่ถือว่าละเมิดทั้งข้อ 2.5 (การแทรกแซง) และข้อ 2.11 (การกระทำของนักกีฬาหรือบุคคลอื่นเพื่อขัดขวางหรือตอบโต้การรายงานต่อเจ้าหน้าที่) จะได้รับการลงโทษตามการละเมิดที่มีโทษที่รุนแรงกว่า]

⁶⁴ [คำอธิบาย ข้อ 10.4: การละเมิดตามข้อ 2.7 (การคำหรือการพยายามคำ) ข้อ 2.8 (การจัดการหรือการพยายามจัดการ) ข้อ 2.9 (การร่วมกระทำผิดหรือการพยายามร่วมกระทำผิด) หรือข้อ 2.11 (การกระทำของนักกีฬาหรือบุคคลอื่นเพื่อขัดขวางหรือตอบโต้การรายงานต่อเจ้าหน้าที่) ไม่รวมอยู่ในการบังคับใช้ข้อ 10.4 เนื่องจากมีดุลยพินิจที่เพียงพอแล้วที่จะพิจารณากำหนดการตัดสินคดีตลอดชีพเพื่อที่จะอนุญาตให้มีการพิจารณาพฤติกรรมที่ทำให้รับโทษหนักขึ้นซึ่งเป็นการลงโทษสำหรับการละเมิดเหล่านี้]

⁶⁵ [คำอธิบาย ข้อ 10.5: ให้ใช้ข้อ 10.5 นี้ และข้อ 10.6.2 ในการกำหนดโทษ โดยไม่ให้ใช้บังคับกับการพิจารณายืนยันว่า มี การละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามเกิดขึ้นหรือไม่ กฎทั้งสองข้อดังกล่าวจะใช้เฉพาะในกรณีพิเศษเท่านั้น ตัวอย่างเช่น ในกรณีที่นักกีฬาสามารถพิสูจน์ได้ว่า แม้ว่าจะได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรทุกประการแล้ว ตนได้ถูกกลั่นแกล้งจากคู่แข่ง ในทางกลับกัน การอ้างว่าไม่มี ความผิดหรือความประมาทเลินเล่อจะใช้ไม่ได้ในกรณีต่อไปนี้ (ก) ผลการตรวจที่เป็นบวกที่เกิดจากการปิดฉลากผิด หรือการปนเปื้อนของวิตามินหรือผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร (นักกีฬาต้องรับผิดชอบต่อ สิ่งที่น่าเข้าสู่ร่างกายของตน (ข้อ 2.1) และได้รับการเตือนถึงความเป็นไปได้ในการปนเปื้อนแล้ว) (ข) การจัดการสารต้องห้าม โดยแพทย์หรือผู้ฝึกสอนของนักกีฬาโดยไม่ได้เปิดเผยต่อนักกีฬา (นักกีฬามีหน้าที่รับผิดชอบในการเลือกบุคลากรทางการ

10.6 การลดหย่อนระยะเวลาการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันในกรณีที่ไม่มีความผิดหรือความประมาท เลินเล่อ

10.6.1 การลดหย่อนโทษในกรณีพิเศษสำหรับการละเมิดข้อ 2.1 ข้อ 2.2 หรือข้อ 2.6

การลดหย่อนทั้งหมดตามข้อ 10.6.1 แยกออกจากกัน และไม่นำมารวมกันในแต่ละกรณี

10.6.1.1 สารที่กำหนดเฉพาะหรือวิธีการที่กำหนดเฉพาะ

ในการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามเกี่ยวข้องกับสารที่กำหนดเฉพาะ (นอกเหนือจากสารเสพติด) หรือวิธีการที่กำหนดเฉพาะ หากนักกีฬาหรือบุคคลอื่นสามารถพิสูจน์ได้ว่าไม่มีความผิดหรือความประมาทเลินเล่อ ให้ถือว่ากล่าวตักเตือนแต่ไม่ตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันเป็นการลงโทษขั้นต่ำสุด และตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันสอง (2) ปี เป็นการลงโทษหนักสุด ขึ้นอยู่กับความร้ายแรงของความผิดของนักกีฬาและบุคคลอื่น

10.6.1.2 ผลติภณท์ที่ปนเปื้อน

ในกรณีที่นักกีฬาหรือบุคคลอื่นสามารถพิสูจน์ได้ว่า ไม่มีความผิดหรือประมาทเลินเล่อ และสารต้องห้าม (ที่มีใช้สารเสพติด) ที่ตรวจพบนั้นมาจากผลติภณท์ที่ปนเปื้อน ให้ถือว่ากล่าวตักเตือนแต่ไม่ตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันเป็นการลงโทษขั้นต่ำสุด และตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันสอง (2) ปี เป็นการลงโทษหนักสุด ขึ้นอยู่กับความร้ายแรงของความผิดของนักกีฬาหรือบุคคลอื่นดังกล่าว⁶⁶

แพทย์ของตนและแจ้งว่าตนไม่สามารถได้รับสารต้องห้ามใด ๆ ได้) และ (ค) การปนเปื้อนอาหารหรือเครื่องดื่มของนักกีฬาโดยคู่สมรส ผู้ฝึกซ้อมหรือบุคคลอื่นที่นักกีฬาคบค้าสมาคมด้วย (นักกีฬาต้องรับผิดชอบต่อสิ่งที่นำเข้าสู่ร่างกายของตนและต่อการกระทำของบุคคลที่ตนไว้วางใจให้เข้าถึงอาหารและเครื่องดื่มของตนได้) อย่างไรก็ตาม ขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงในแต่ละกรณี ตัวอย่างที่ได้ยกมาแสดงให้เห็นใช้ลดหย่อนโทษตามข้อ 10.6 ได้บนพื้นฐานของการไม่มีความผิดหรือความประมาทเลินเล่ออันมีนัยสำคัญ]

⁶⁶ [คำอธิบาย ข้อ 10.6.1.2: เพื่อให้ได้รับประโยชน์จากกฎข้อนี้ นักกีฬาหรือบุคคลอื่นไม่เพียงแต่จะต้องพิสูจน์ว่าสารต้องห้ามที่ตรวจพบมาจากผลติภณท์ที่ปนเปื้อนเท่านั้น แต่ยังคงต้องพิสูจน์อีกว่า ไม่มีความผิดหรือความประมาทเลินเล่อ นอกจากนี้ ยังต้องรับทราบเพิ่มเติมด้วยว่า นักกีฬาได้รับคำเตือนแล้วว่า นักกีฬาใช้ผลติภณท์เสริมอาหารโดยต้องรับความเสี่ยงเอง การลดหย่อนโทษเนื่องจากไม่มีความผิดหรือความประมาทเลินเล่ออันมีนัยสำคัญมักจะไม่ค่อยมีการนำไปใช้ในกรณีของผลติภณท์ที่ปนเปื้อน เว้นเสียแต่ว่า นักกีฬาได้ใช้ความระมัดระวังอย่างเพียงพอแล้ว ก่อนที่จะใช้ผลติภณท์ที่ปนเปื้อนดังกล่าว ในการประเมินว่า นักกีฬาสามารถพิสูจน์แหล่งที่มาของสารต้องห้ามได้หรือไม่ จะมีนัยสำคัญเพื่อวัตถุประสงค์ในการพิสูจน์

10.6.1.3 บุคคลที่ได้รับความคุ้มครองหรือนักกีฬาระดับสันตนาการ

ในกรณีบุคคลที่ได้รับความคุ้มครองหรือนักกีฬาระดับสันตนาการกระทำการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่ไม่เกี่ยวข้องกับสารเสพติด และบุคคลที่ได้รับความคุ้มครองหรือนักกีฬาระดับสันตนาการนั้นสามารถพิสูจน์ได้ว่า ไม่มีความผิดหรือความประมาทเลินเล่อที่มีนัยสำคัญ ว่ากล่าวตักเตือนแต่ไม่ตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันเป็นการลงโทษขั้นต่ำสุด และตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันสอง (2) ปี เป็นการลงโทษหนักสุด ขึ้นอยู่กับความร้ายแรงของความผิดของบุคคลที่ได้รับความคุ้มครองหรือนักกีฬาระดับสันตนาการดังกล่าว

10.6.2 การใช้หลักการไม่มีความผิดหรือความประมาทเลินเล่อนอกเหนือไปจากการใช้ตามข้อ 10.6.1⁶⁷

ในกรณีที่นักกีฬาหรือบุคคลอื่นแสดงให้เห็นว่าตนไม่มีความผิดหรือความประมาทเลินเล่อ ในกรณีนั้นที่ข้อ 10.6.1 ไม่ใช่บังคับ ระยะเวลาการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันที่อาจใช้บังคับโดยประการอื่นใดอาจจะได้รับการลดหย่อนตามความร้ายแรงของความผิดของนักกีฬาหรือบุคคลอื่น โดยที่อาจมีการลดหย่อนหรือการยกเลิกเพิ่มเติมได้อีกตามที่กำหนดไว้ในข้อ 10.7 อย่างไรก็ตาม ระยะเวลาการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันที่ได้รับการลดหย่อนนั้นจะต้องไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของระยะเวลาการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันที่แต่เดิมจะใช้บังคับในกรณีนั้นๆ ในกรณีที่ระยะเวลาการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันที่แต่เดิมจะใช้บังคับในกรณีนั้นๆ กำหนดไว้เป็นระยะเวลาตลอดชีพ ระยะเวลาที่ได้รับการลดหย่อนแล้วตามข้อนี้จะต้องไม่น้อยกว่าแปด (8) ปี

ตัวอย่างเช่น นักกีฬาได้ใช้ผลิตภัณฑ์ที่ปนเปื้อนจริงหรือไม่ นักกีฬาได้สำแดงรายการผลิตภัณฑ์ซึ่งต่อมาพบว่าผลิตภัณฑ์นั้นมีการปนเปื้อนไว้ในแบบฟอร์มการควบคุมการใช้สารต้องห้ามหรือไม่ เป็นต้น

กฎข้อนี้ไม่ควรขยายไปครอบคลุมเกินไปกว่าผลิตภัณฑ์ที่ผ่านกระบวนการผลิตมาบ้างแล้ว ในกรณีที่มีผลการตรวจวิเคราะห์ที่พบสิ่งต้องห้ามจากการปนเปื้อนในสภาพแวดล้อมของ “สิ่งที่ไม่ใช่ผลิตภัณฑ์” เช่น น้ำประปา หรือน้ำในทะเลสาบ ในสถานการณ์ที่ไม่มีวิญญูชนคนใดจะคาดคิดถึงความเสี่ยงที่จะเกิดการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามใด ซึ่งโดยทั่วไปแล้วจะไม่มี ความผิดหรือความประมาทเลินเล่อตามข้อ 10.5]

⁶⁷ [คำอธิบาย ข้อ 10.6.2: ข้อ 10.6.2 อาจใช้บังคับต่อการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามใด ๆ ได้ ยกเว้นข้อต่าง ๆ ที่เจตนาเป็นส่วนหนึ่งของการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม (เช่น ข้อ 2.5 ข้อ 2.7 ข้อ 2.8 ข้อ 2.9 หรือ ข้อ 2.11) หรือเป็นองค์ประกอบของโทษ (เช่น ข้อ 10.2.1) หรือได้มีการกำหนดช่วงระยะเวลาการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันไว้แล้วในข้อใดข้อหนึ่งตามความร้ายแรงของความผิดของนักกีฬาหรือบุคคลอื่น]

10.7 การยกเลิก การลดหย่อน หรือการพักระยะเวลาการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันหรือโทษอื่น ๆ เนื่องจากสาเหตุอื่น ๆ นอกเหนือจากการมีความผิด

10.7.1 ความช่วยเหลือที่สำคัญในการค้นพบหรือการพิสูจน์การละเมิดประมวลกฎ⁶⁸

10.7.1.1 ก่อนที่จะมีคำตัดสินการอุทธรณ์ตามข้อ 13 หรือก่อนพ้นระยะเวลาอุทธรณ์ องค์การต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการผลการตรวจสอบเกี่ยวกับการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามอาจพักโทษไว้ส่วนหนึ่ง (นอกเหนือจากการให้ผลการแข่งขันเป็นโมฆะ และการกำหนดให้มีการเปิดเผยต่อสาธารณะ) ในกรณี ที่นักกีฬาหรือบุคคลอื่นได้ให้ความช่วยเหลือที่สำคัญแก่องค์การต่อต้านการใช้สารต้องห้าม หน่วยงานทางคดีอาญา หรือหน่วยงานด้านวินัยวิชาชีพ ซึ่งส่งผลให้ (1) องค์การต่อต้านการใช้สารต้องห้ามค้นพบหรือดำเนินการเกี่ยวกับการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามของบุคคลอื่น หรือ (2) ซึ่งทำให้หน่วยงานทางคดีอาญา หรือหน่วยงานด้านวินัยวิชาชีพพบหรือดำเนินคดีต่อการกระทำผิดทางอาญา หรือการละเมิดกฎระเบียบของวิชาชีพ ซึ่งบุคคลอื่นเป็นผู้กระทำ และมีการส่งข้อมูลที่ได้รับมาจากบุคคลที่ให้ความช่วยเหลือที่สำคัญแก่องค์การต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการผลการตรวจสอบ หรือ (3) ที่ทำให้ WADA เริ่มกระบวนการพิจารณาต่อภาคีห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองจาก WADA หรือหน่วยงานบริหารจัดการพาสปอร์ตของนักกีฬา (ตามที่นิยามไว้ในมาตรฐานสากลสำหรับห้องปฏิบัติการ) เนื่องจากการไม่ปฏิบัติตามประมวลกฎ มาตรฐานสากล หรือเอกสารวิชาการ หรือ (4) ที่ทำให้หน่วยงานทางคดีอาญา หรือหน่วยงานด้านวินัยวิชาชีพดำเนินคดีต่อการกระทำผิดทางอาญาหรือการละเมิดกฎข้อบังคับของวิชาชีพหรือการกีฬาที่เกิดขึ้นจากการละเมิดคุณธรรมทางการกีฬานอกเหนือจากการใช้สารต้องห้าม เมื่อได้รับการอนุมัติจาก WADA ภายหลังจากที่มีคำตัดสินอุทธรณ์ตามข้อ 13 หรือเมื่อพ้นระยะเวลาอุทธรณ์ไปแล้ว องค์การต่อต้านการใช้สารต้องห้ามจะสามารถพักบางส่วนของโทษที่โดยประการอื่นใดแล้วจะใช้บังคับได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจาก WADA และสหพันธ์กีฬานานาชาติที่เกี่ยวข้องแล้วเท่านั้น

⁶⁸ [คำอธิบาย ข้อ 10.7.1: ความร่วมมือของนักกีฬา บุคคลซึ่งสนับสนุนนักกีฬา และบุคคลอื่นที่ยอมรับความผิดของตนเอง และยินดีที่จะเปิดเผยถึงการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามกรณีอื่น ๆ มีความสำคัญต่อการเล่นกีฬาอย่างปราศจากสารต้องห้ามใด ๆ]

ระยะเวลาการตัดสินคดีที่เข้าร่วมการแข่งขันที่เดิมจะมีการใช้บังคับที่อาจจะพักไว้ได้เท่าใดนั้น จะขึ้นอยู่กับความร้ายแรงของการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่นักกีฬาหรือบุคคลอื่นกระทำ และความสำคัญของความช่วยเหลือที่สำคัญนั้น ๆ ที่นักกีฬาหรือบุคคลอื่นมอบให้เพื่อการดำเนินการกำจัดการใช้สารต้องห้ามในการกีฬา การไม่ปฏิบัติตามประมวลกฎและ/หรือการละเมิดคุณธรรมทางการกีฬาห้ามมิให้มีการพักโทษเกินกว่าสามในสี่ของระยะเวลาการตัดสินคดีที่เข้าร่วมการแข่งขันที่เดิมจะมีการใช้บังคับ ในกรณีที่ระยะเวลาการตัดสินคดีที่เข้าร่วมการแข่งขันที่เดิมจะมีการใช้บังคับตลอดชีพ ระยะเวลาที่ไม่ได้พักไว้ตามข้อนี้จะต้องไม่น้อยกว่าแปด (8) ปี ระยะเวลาการตัดสินคดีที่เข้าร่วมการแข่งขันที่เดิมจะมีการใช้บังคับจะต้องไม่รวมถึงระยะเวลาการตัดสินคดีที่เข้าร่วมการแข่งขันที่สามารถเพิ่มเติมได้ตามข้อ 10.9.3.2 ตามวัตถุประสงค์แห่งวรรคนี้

หากได้รับการร้องขอจากนักกีฬาหรือบุคคลอื่นที่ประสงค์ที่จะให้ความช่วยเหลือที่สำคัญ องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่รับผิดชอบการจัดการผลการตรวจสอบจะต้องอนุญาตให้นักกีฬาหรือบุคคลอื่นนั้นให้ข้อมูลแก่องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามโดยอยู่ภายใต้บังคับของข้อตกลงสงวนสิทธิ (Without Prejudice Agreement)

หากนักกีฬาหรือบุคคลอื่นไม่ได้ให้ความร่วมมือและให้ความช่วยเหลือที่สำคัญที่ครบถ้วนและน่าเชื่อถือซึ่งใช้เป็นเกณฑ์ในการพักโทษอีกต่อไป องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่พักโทษอาจสั่งลงโทษตามที่กำหนดไว้แต่เดิม หากองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามตัดสินที่จะสั่งลงโทษเดิมที่ได้พักไว้ หรือตัดสินที่จะไม่สั่งลงโทษเดิมที่ได้พักไว้ ให้บุคคลใด ๆ ที่มีสิทธิอุทธรณ์ตามข้อ 13 สามารถอุทธรณ์คำตัดสินดังกล่าวได้

10.7.1.2 เพื่อส่งเสริมเพิ่มเติมให้นักกีฬาและบุคคลอื่นให้ความช่วยเหลือที่สำคัญแก่องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามต่าง ๆ เมื่อได้รับการร้องขอจากองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่ดำเนินการจัดการผลการตรวจสอบ หรือเมื่อได้รับการร้องขอจากนักกีฬาหรือบุคคลอื่นซึ่งได้กระทำหรือถูกกล่าวอ้างว่าได้กระทำการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม ไม่ว่าจะในระยะใดของกระบวนการจัดการผลการตรวจสอบซึ่งรวมถึงหลังมีคำตัดสินการอุทธรณ์ตามข้อ 13 แล้ว WADA อาจตกลงให้พักระยะเวลาการตัดสินคดีที่เข้าร่วมการแข่งขันที่เดิมจะมีการใช้บังคับและโทษอื่น ๆ ชั่วคราวตามที่ WADA เห็นสมควร ในกรณีพิเศษ WADA

อาจเห็นชอบต่อการพักระยะเวลาการตัดสินคดีเข้าร่วมการแข่งขันและโทษอื่น ๆ เนื่องจากความช่วยเหลือที่สำคัญซึ่งมากกว่าที่กำหนดไว้เป็นอื่นไว้ในข้อนี้ หรือแม้กระทั่งไม่มีการตัดสินคดีเข้าร่วมการแข่งขัน ไม่มีการกำหนดให้ต้องมีการเปิดเผยต่อสาธารณะและ/หรือกำหนดให้ไม่ต้องคืนเงินรางวัล เงินชำระค่าปรับ หรือ ค่าใช้จ่าย แม้จะได้รับการอนุมัติจาก WADA แล้ว แต่ก็ยังคงสามารถกลับไปลงโทษ ที่พักไว้ได้ตามที่กำหนดไว้เป็นอื่นในข้อนี้ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะบทบัญญัติข้อ 13 จะกำหนดไว้ อย่างไร องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามอื่น ๆ ไม่สามารถอุทธรณ์คำตัดสินของ WADA ในกรณีตามข้อ 10.7.1.2 ได้

10.7.1.3 หากองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามพักส่วนหนึ่งส่วนใดของโทษที่เดิมจะมีการใช้ บังคับไว้เป็นการชั่วคราว เนื่องจากมีการให้ความช่วยเหลือที่สำคัญ ให้มีหนังสือแจ้ง เหตุผลไปยังองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามอื่นที่มีสิทธิอุทธรณ์ภายใต้ข้อ 13.2.3 ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 14

ในสถานการณ์พิเศษซึ่ง WADA เห็นว่าจะจะเป็นประโยชน์ที่สุดต่อการต่อต้านการใช้ สารต้องห้าม WADA อาจอนุญาตให้องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามเข้าทำสัญญา เก็บรักษาความลับตามความเหมาะสมเพื่อจำกัดหรือเลื่อนเวลาการเปิดเผย ถึงข้อตกลงการให้ความช่วยเหลือที่สำคัญ หรือลักษณะของความช่วยเหลือที่สำคัญ ที่มีการมอบให้ก็ได้

10.7.2 การยอมรับการละเมิดกฎการใช้สารต้องห้ามในกรณีที่ไม่ปรากฏหลักฐานอื่น

ในกรณีที่นักกีฬาหรือบุคคลอื่นสมัครใจยอมรับว่าได้กระทำการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้ สารต้องห้าม ก่อนได้รับการแจ้งให้เก็บตัวอย่างที่พิสูจน์ว่าได้ละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สาร ต้องห้าม (หรือก่อนได้รับการแจ้งเตือนครั้งแรกถึงการละเมิดกฎที่ได้มีการยอมรับแล้ว ตามความในข้อ 7 ในกรณีการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามอื่นนอกเหนือจาก ข้อ 2.1) และการยอมรับนั้นเป็นหลักฐานอย่างเต็มที่เชื่อถือได้ในการพิจารณาการละเมิดกฎ ในขณะที่มีการยอมรับดังกล่าว ให้ลดระยะเวลาการตัดสินคดีเข้าร่วมการแข่งขันได้ แต่ต้อง ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของระยะเวลาการตัดสินคดีเข้าร่วมการแข่งขันที่เดิมจะมีการใช้บังคับในกรณี ดังกล่าว⁶⁹

⁶⁹ [คำอธิบาย ข้อ 10.7.2: ข้อนี้มีเจตนาจะให้นำมาใช้บังคับเมื่อนักกีฬาหรือบุคคลอื่นออกมายอมรับว่าได้กระทำการละเมิด กฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามในขณะที่ไม่มีองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามใดทราบว่ามีกรณีการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้ สารต้องห้ามเกิดขึ้น ข้อนี้ไม่ได้นำมาใช้บังคับในกรณีที่นักกีฬาหรือบุคคลอื่นยอมรับหลังจากที่เชื่อว่าตนกำลังจะถูกจับได้

10.7.3 การใช้เหตุผลหลายประการในการลดหย่อนโทษ

ในกรณีที่นักกีฬาหรือบุคคลอื่นพิสูจน์ว่า ตนมีสิทธิที่จะได้รับการลดหย่อนโทษตามข้อ 10.5 ข้อ 10.6 หรือข้อ 10.7 มากกว่าหนึ่งข้อ ให้พิจารณากำหนดระยะเวลาการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันที่เดิมจะมีการใช้บังคับในกรณีดังกล่าว ตามข้อ 10.2 ข้อ 10.3 ข้อ 10.5 และข้อ 10.6 เสียก่อน แล้วจึงพิจารณาลดหย่อนหรือพักโทษชั่วคราวตามข้อ 10.7 ในกรณีที่นักกีฬาหรือบุคคลอื่นพิสูจน์ว่ามีสิทธิที่จะได้รับการลดหย่อนหรือพักระยะเวลาการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันชั่วคราวตามข้อ 10.7 ระยะเวลาการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันอาจได้รับการลดหย่อนหรือพักไว้ชั่วคราวได้ แต่จะต้องไม่เหลือน้อยกว่าหนึ่งในสี่ของระยะเวลาการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันที่เดิมจะมีการใช้บังคับในกรณีดังกล่าว

10.8 ข้อตกลงว่าด้วยการจัดการผลการตรวจสอบ

10.8.1 การลดหย่อนหนึ่งปีสำหรับการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามบางประการตามการยอมรับผิดและการยอมรับโทษโดยเร็ว

หากองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้าม แจ้งว่าได้ละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามและกำหนดโทษ ตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันเป็นระยะเวลาสี่ (4) ปี หรือมากกว่านั้น (ซึ่งรวมถึงระยะเวลาการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันที่ยืนยันใด ๆ ตามข้อ 10.4) แล้วภายหลังจากนักกีฬาหรือบุคคลอื่นยอมรับว่าได้กระทำการละเมิดจริงและยอมรับการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันที่ถูกตัดสินภายในระยะเวลาไม่เกินยี่สิบ (20) วัน หลังจากได้รับแจ้งถึงข้อหาการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม นักกีฬาหรือบุคคลอื่นดังกล่าวอาจได้รับการลดหย่อนเป็นเวลาหนึ่งปีจากระยะเวลาการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันที่ถูกตัดสินโดยองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้าม ในกรณีที่นักกีฬาหรือบุคคลอื่นได้รับการลดหย่อนเป็นเวลาหนึ่งปีจากระยะเวลาการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันที่ถูกตัดสินตามข้อ 10.8.1 นี้ จะไม่อนุญาตให้มีการลดหย่อนใด ๆ เพิ่มเติมสำหรับระยะเวลาการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันที่ถูกตัดสินแล้วตามข้ออื่นใดอีก⁷⁰

ระยะเวลาการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันที่ลดลงควรขึ้นอยู่กับโอกาสที่นักกีฬาหรือบุคคลอื่นน่าจะถูกจับได้ หากไม่สมัครใจออกมายอมรับ]

⁷⁰ [คำอธิบาย ข้อ 10.8.1: ตัวอย่างเช่น หากองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามกล่าวหาว่า นักกีฬาได้ละเมิดข้อ 2.1 เนื่องจากใช้สารอนาบอลิกสเตียรอยด์ (anabolic steroid) และยืนยันว่าการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันมีกำหนดระยะเวลา สี่ (4) ปี นักกีฬาอาจลดระยะเวลาการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันแต่เพียงฝ่ายเดียวลงเหลือสาม (3) ปี เมื่อยอมรับว่าได้กระทำการ

10.8.2 ข้อตกลงระงับข้อพิพาท

ในกรณีที่นักกีฬาหรือบุคคลอื่นรับสารภาพว่าได้ละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามหลังจากที่องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแสดงหลักฐานการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามนักกีฬาหรือบุคคลอื่นดังกล่าว และตกลงยอมรับโทษตามที่องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามและ WADA กำหนดไว้ตามดุลยพินิจของทั้งสององค์กร (ก) นักกีฬาหรือบุคคลอื่นอาจได้รับการลดหย่อนระยะเวลาการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันขึ้นอยู่กับการประเมินขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามและ WADA ในการบังคับใช้ข้อ 10.1 ถึง ข้อ 10.7 ต่อการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่มีการกล่าวอ้างตามความร้ายแรงของการละเมิด ความร้ายแรงของความผิดของนักกีฬาหรือบุคคลอื่น และนักกีฬาหรือบุคคลอื่นรับสารภาพว่าได้ละเมิดเร็วเพียงใด และ (ข) ระยะเวลาการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันอาจเริ่มต้นเร็วที่สุดนับตั้งแต่วันที่เก็บตัวอย่างหรือวันที่ได้ละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามกรณีเกิดขึ้นล่าสุด อย่างไรก็ตาม ในแต่ละกรณีที่ใช้ข้อนี้ใช้บังคับ นักกีฬาหรือบุคคลอื่นจะต้องได้รับโทษอย่างน้อยกึ่งหนึ่งของระยะเวลาการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันที่ตกลงกันไว้โดยเริ่มตั้งแต่วันที่นักกีฬาหรือบุคคลอื่นยอมรับการลงโทษหรือการพักการแข่งขันชั่วคราวซึ่งนักกีฬาหรือบุคคลอื่นได้ปฏิบัติตามในเวลาต่อมา แล้วแต่วันใดจะถึงก่อนคำตัดสินของ WADA และองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่จะเข้าทำหรือไม่เข้าทำข้อตกลงระงับข้อพิพาท ระยะเวลาที่จะลดหย่อน และวันเริ่มต้นระยะเวลาการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขัน ไม่ต้องถูกตัดสินหรือพิจารณาบทวนโดยหน่วยงานพิจารณา และเป็นเรื่องที่อยู่เหนือไม่ได้ตามข้อ 13

ในกรณีที่ได้รับการร้องขอจากนักกีฬาหรือบุคคลอื่นที่ประสงค์จะเข้าทำข้อตกลงระงับข้อพิพาทตามข้อนี้ องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามซึ่งมีความรับผิดชอบในการจัดการผลการตรวจสอบอาจอนุญาตให้นักกีฬาหรือบุคคลอื่นดังกล่าวหรือกับองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามเกี่ยวกับการรับสารภาพว่ากระทำการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามโดยต้องทำข้อตกลงสงวนสิทธิ์ (Without Prejudice Agreement)⁷¹

ละเมิดและยอมรับระยะเวลาการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันสามปีภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อนี้ โดยไม่อนุญาตให้มีการลดหย่อนเพิ่มเติมอีก ซึ่งเป็นการยุติกรณีโดยไม่จำเป็นต้องมีการพิจารณาอีก]

⁷¹ [คำอธิบายข้อ 10.8.2: ในการกำหนดโทษต่างๆที่กำหนดไว้ในข้อตกลงระงับข้อพิพาทจะพิจารณาปัจจัยลดหรือเพิ่มโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อ 10 และจะไม่บังคับเกินกว่าข้อกำหนดในข้อตกลงฉบับดังกล่าว

ในบางประเทศ การบังคับใช้ระยะเวลาการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันนั้นขึ้นอยู่กับคำตัดสินใจของหน่วยงานพิจารณา แต่เพียงผู้เดียว องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามในประเทศต่าง ๆ เหล่านั้นไม่สามารถอ้างระยะเวลาการตัดสิทธิ์เข้าร่วม

10.9 การละเมิดหลายครั้ง

10.9.1 การละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามครั้งที่สองหรือสาม

10.9.1.1 ในกรณีที่นักกีฬาหรือบุคคลอื่นละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามเป็นครั้งที่สอง ให้กำหนดระยะเวลาการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขัน ดังต่อไปนี้ แล้วแต่ว่าระยะเวลาใดจะมากกว่า

(ก) ระยะเวลาการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันหกเดือน หรือ

(ข) ระยะเวลาการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันในช่วงระหว่าง

(1) ระยะเวลาการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันที่ลงโทษสำหรับการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามครั้งแรกรวมกันกับระยะเวลาการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันที่อาจบังคับใช้ได้กับการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามครั้งที่สองที่ถือเสมือนหนึ่งว่าเป็นการละเมิดครั้งแรก และ

(2) ระยะเวลาการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันที่อาจใช้บังคับได้กับการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามครั้งที่สองที่ถือเสมือนหนึ่งว่าเป็นการละเมิดครั้งแรก จำนวนสองเท่า

การกำหนดระยะเวลาการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันภายในช่วงดังกล่าวนี้พิจารณาจากสถานการณ์ทั้งหมดและความรุนแรงของความผิดของนักกีฬา หรือบุคคลอื่นใน ส่วนที่เกี่ยวกับการละเมิดครั้งที่สอง

10.9.1.2 การละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามเป็นครั้งที่สามต้องระวางโทษตัดสิทธิ์ การเข้าร่วมการแข่งขันตลอดชีพเสมอ ยกเว้นการละเมิดกฎครั้งที่สามเข้าเงื่อนไข การยกเลิกหรือการลดหย่อนระยะเวลาการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันตามข้อ 10.5 หรือข้อ 10.6 หรือเกี่ยวข้องกับการละเมิดตามข้อ 2.4 เฉพาะในกรณีดังกล่าว ให้ กำหนดระยะเวลาการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันเป็นเวลาตั้งแต่แปด (8) ปี ไปจนถึง การตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันตลอดชีพ

การแข่งขันอย่างเฉพาะเจาะจงตามวัตถุประสงค์ข้อ 10.8.1 หรืออ้างอำนาจที่จะยอมรับระยะเวลาการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันที่เฉพาะเจาะจงตามข้อ 10.8.2 ได้ ในกรณีเหล่านี้ ข้อ 10.8.1 และข้อ 10.8.2 จะไม่สามารถนำมาใช้บังคับได้ แต่หน่วยงานอาจนำไปพิจารณาได้]

- 10.9.1.3 ระยะเวลาการตัดสินคดีเข้าร่วมการแข่งขันที่กำหนดไว้ในข้อ 10.9.1.1 และข้อ 10.9.1.2 อาจได้รับการลดย่อนเพิ่มเติมได้โดยการใช้บังคับข้อ 10.7
- 10.9.2 การละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่นักกีฬาหรือบุคคลอื่นพิสูจน์ได้ว่าตนไม่มีความผิดหรือความประมาทเลินเล่อจะไม่ถือว่าเป็นการละเมิดกฎเพื่อวัตถุประสงค์ของข้อ 10.9 นอกจากนี้การละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่ได้รับโทษตามข้อ 10.2.4.1 จะไม่ถือเป็นการละเมิดกฎเพื่อวัตถุประสงค์ของข้อ 10.9
- 10.9.3 กฎเพิ่มเติมสำหรับการละเมิดหลายครั้งที่อาจเกิดขึ้นบางกรณี
- 10.9.3.1 เพื่อวัตถุประสงค์ในการลงโทษตามข้อ 10.9 ยกเว้นตามที่กำหนดไว้ในข้อ 10.8.3.2 และข้อ 10.9.3.3. จะถือว่าการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามเป็นการละเมิดครั้งที่สองต่อเมื่อองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามสามารถพิสูจน์ได้ว่า นักกีฬาหรือบุคคลอื่นกระทำการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามเพิ่มภายหลังจากที่นักกีฬาหรือบุคคลอื่นได้รับแจ้งตามความในข้อ 7 แล้วหรือภายหลังจากที่องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามได้พยายามแจ้งถึงการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามครั้งแรกแล้วอย่างสมควร ในกรณีที่องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามไม่สามารถพิสูจน์ดังกล่าวได้ ให้พิจารณาการละเมิดเหล่านั้นรวมกันเสมือนหนึ่งเป็นการละเมิดครั้งแรกครั้งเดียว และให้ลงโทษตามการละเมิดที่มีโทษหนักกว่า ซึ่งรวมถึงการใช้หลักพฤติการณ์ที่ทำให้รับโทษหนักขึ้น ให้ผลการแข่งขันทั้งหมดที่ย้อนหลังไปถึงการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่เกิดขึ้นครั้งก่อนเป็นโมฆะตามที่กำหนดไว้ในข้อ 10.10⁷²
- 10.9.3.2 ในกรณีที่องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามสามารถพิสูจน์ได้ว่า นักกีฬาหรือบุคคลอื่นกระทำการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามก่อนแจ้ง และการละเมิดซ้ำนั้นเกิดขึ้นก่อนหรือหลังจากการละเมิดที่ได้รับการแจ้งเตือนครั้งแรกเป็นเวลาสิบสอง (12) เดือน หรือมากกว่านั้น ให้คำนวณระยะเวลาการตัดสินคดีเข้าร่วมการแข่งขันสำหรับการละเมิดซ้ำดังกล่าวเสมือนหนึ่งว่า การละเมิดซ้ำนั้นเป็นการละเมิดครั้งแรกโดยสิ้นเชิง และระยะเวลาการตัดสินคดีเข้าร่วมการแข่งขันจะต้อง

⁷² [คำอธิบาย ข้อ 10.9.3.1 : กฎเดียวกันจะใช้บังคับในกรณีที่องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามพบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่เกิดขึ้นก่อนการแจ้งการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามครั้งแรกภายหลังจากการลงโทษ เช่น องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามจะลงโทษตามโทษที่จะใช้บังคับหากมีการตัดสินว่ามีการละเมิดสองครั้งในเวลาเดียวกัน ซึ่งรวมถึงการใช้หลักพฤติการณ์ที่ทำให้รับโทษหนักขึ้น]

ลงโทษต่อเนื่องกันแทนที่จะลงโทษพร้อมกันกับระยะเวลาการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันที่ลงโทษสำหรับการละเมิดที่ได้รับแจ้งก่อนในกรณีนี้ ข้อ 10.9.3.2 นี้ใช้บังคับให้ถือว่าการละเมิดหลายครั้งที่พิจารณารวมกันเป็นการละเมิดครั้งเดียว เพื่อวัตถุประสงค์ของข้อ 10.9.1

10.9.3.3 ในกรณีที่องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามพิสูจน์ได้ว่า นักกีฬาหรือบุคคลอื่นได้ละเมิดข้อ 2.5 ที่เกี่ยวเนื่องกับกระบวนการควบคุมการใช้สารต้องห้ามสำหรับการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่ถูกตัดสินตามที่ได้นำมาอ้างอิง ให้ถือว่าการละเมิดข้อ 2.5 เป็นการละเมิดครั้งแรกโดยสิ้นเชิง และระยะเวลาการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันสำหรับการละเมิดดังกล่าวจะต้องลงโทษต่อเนื่องกันแทนที่จะลงโทษพร้อมกันกับระยะเวลาการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขัน (ถ้ามี) ที่ลงโทษสำหรับการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามตามที่ถูกตัดสินตามที่ได้นำมาอ้างอิง ในกรณีที่ข้อ 10.9.3.3 นี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าการละเมิดหลายครั้งที่พิจารณารวมกันเป็นการละเมิดครั้งเดียวเพื่อวัตถุประสงค์ของข้อ 10.9.1

10.9.3.4 ในกรณีที่องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามพิสูจน์ได้ว่า นักกีฬาหรือบุคคลอื่นได้กระทำการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามครั้งที่สองหรือครั้งที่สามในระหว่างระยะเวลาการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขัน ให้ระยะเวลาการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันสำหรับการละเมิดหลายครั้งดำเนินไปอย่างต่อเนื่องแทนที่จะเริ่มนับพร้อมกัน

10.9.4 การละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามมากกว่าหนึ่งครั้งในช่วงระยะเวลาสิบปี

เพื่อวัตถุประสงค์ของข้อ 10.9 การละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแต่ละครั้งจะต้องเกิดขึ้นภายในระยะเวลาสิบปีจึงจะถือว่าเป็นการละเมิดหลายครั้ง

10.10 การให้ผลการแข่งขันของการแข่งขันกีฬาเป็นโมฆะหลังเก็บตัวอย่าง หรือหลังละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม

นอกจากการให้ผลการแข่งขันกีฬาตกเป็นโมฆะโดยอัตโนมัติตามข้อ 9 เนื่องจากผลการตรวจสอบตัวอย่างเป็นบวกแล้ว ให้ผลการแข่งขันทั้งหมดของนักกีฬาที่ได้รับนับแต่วันที่มีการเก็บตัวอย่างที่มีผลการตรวจสอบเป็นบวก (ไม่ว่าในการแข่งขันกีฬาหรือนอกการแข่งขันกีฬา) หรือนับแต่วันที่มีการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามอื่นเกิดขึ้น จนถึงวันที่เริ่มนับระยะเวลาการพักการแข่งขันชั่วคราวหรือระยะเวลาการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขัน นั้นตกเป็นโมฆะด้วยเช่นกัน พร้อมทั้งรับโทษที่ตามมา

ทั้งหมด รวมถึงการริบเหรียญรางวัล คะแนน และรางวัลด้วย เว้นแต่ควรจะกำหนดให้เป็นอื่นเพื่อความยุติธรรม⁷³

10.11 เงินรางวัลที่ถูกริบ

องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามหรือภาคีอื่น ที่ได้เรียกคืนเงินรางวัลที่ถูกริบเนื่องจากการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามจะต้องใช้มาตรการตามสมควรเพื่อจัดสรรและกระจายเงินรางวัลนี้ให้แก่ นักกีฬาที่มีสิทธิได้รับเงินรางวัลดังกล่าว หากนักกีฬาที่ถูกริบเงินรางวัลไม่ได้เข้าร่วมแข่งขัน สหพันธ์กีฬานานาชาติอาจกำหนดไว้ในกฎของตนเองว่า จะพิจารณาเงินรางวัลที่แจกจ่ายใหม่อีกครั้ง เพื่อวัตถุประสงค์ในการจัดอันดับของนักกีฬาหรือไม่⁷⁴

10.12 โทษปรับเงิน

องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้าม อาจกำหนดเกี่ยวกับการเรียกค่าใช้จ่ายตามสัดส่วนหรือโทษปรับเป็นเงิน ในกรณีของการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามไว้ในกฎของตน อย่างไรก็ตาม องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามอาจกำหนดโทษปรับเงินได้เฉพาะในกรณีที่ได้มีการลงโทษเป็นระยะเวลาการตัดสิทธิ์ เข้าร่วมการแข่งขันที่อาจจะใช้บังคับในกรณีดังกล่าวได้ขั้นสูงสุดแล้วเท่านั้น โทษปรับเงินเป็นไปตามหลักแห่งความได้สัดส่วน ห้ามมิให้ใช้การเรียกค่าใช้จ่ายหรือโทษปรับเงินนี้เป็นเหตุในการลดหย่อนโทษการตัดสิทธิ์การเข้าร่วมการแข่งขันหรือโทษอื่น ๆ ที่อาจจะใช้บังคับในกรณีนั้น ๆ ได้ตามประมวลกฎ

10.13 การเริ่มต้นนับระยะเวลาการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขัน

ในกรณีที่นักกีฬากำลังอยู่ในช่วงได้รับโทษตามระยะเวลาการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันเนื่องจากการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามอยู่แล้ว ระยะเวลาการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันใหม่ใด ๆ จะเริ่มต้นนับตั้งแต่วันที่แรกถัดจากวันที่ได้รับโทษตามระยะเวลาการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันปัจจุบันครบถ้วน นอกจากนี้ ยกเว้นตามที่กำหนดไว้ท้ายนี้ ให้ระยะเวลาการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันเริ่มต้นในวันที่มีผลการตัดสินพิจารณาเป็นที่สุดท้ายที่กำหนดให้มีการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขัน หรือ หากมีการสละสิทธิการ

⁷³ [คำอธิบาย ข้อ 10.10: ประมวลกฎไม่ได้ห้ามให้นักกีฬาหรือบุคคลอื่นที่ไม่มีความผิดที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำของบุคคลที่ได้ละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารใช้สิทธิเพื่อเรียกร้องค่าเสียหายจากบุคคลดังกล่าว]

⁷⁴ [คำอธิบาย ข้อ 10.10: ข้อนี้ไม่ได้มีเจตนาที่จะกำหนดให้องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามหรือภาคีอื่นมีหน้าที่ต้องดำเนินการใด ๆ เพื่อเก็บเงินรางวัลที่ริบมา หากองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามเลือกที่จะไม่ดำเนินการใด ๆ เพื่อเก็บเงินรางวัลที่ถูกริบ องค์กรอาจโอนสิทธิของตนที่จะเรียกเก็บเงินนั้นให้นักกีฬาที่ควรจะได้รับเงินรางวัลดังกล่าว “มาตรการตามสมควรเพื่อจัดสรรและกระจายเงินรางวัลนี้” อาจรวมถึงการใช้เงินรางวัลที่ริบและที่เก็บมาตามที่ตกลงกันโดยสหพันธ์กีฬานานาชาติและนักกีฬาของตน]

พิจารณาหรือไม่มีการพิจารณาแต่อย่างใด ให้เริ่มตั้งแต่วันที่ยอมรับการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขัน หรือตามที่กำหนดไว้เป็นอื่น

10.13.1 ความล่าช้าที่ไม่ได้มีสาเหตุจากนักกีฬาหรือบุคคลอื่น

ในกรณีที่กระบวนการพิจารณาหรือกระบวนการอื่น ๆ ในการควบคุมการใช้สารต้องห้ามล่าช้ามาก และนักกีฬาหรือบุคคลอื่นสามารถพิสูจน์ได้ว่าตนไม่ได้เป็นเหตุแห่งความล่าช้า หน่วยงานที่กำหนดโทษอาจเริ่มนับระยะเวลาการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันได้ก่อนกำหนด โดยให้เริ่มตั้งแต่วันที่มีการเก็บตัวอย่างหรือวันที่การละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามครั้งล่าสุดเกิดขึ้น ผลการแข่งขันทั้งหมดที่ได้รับในระหว่างระยะเวลาการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขัน ซึ่งรวมถึงการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันที่มีผลย้อนหลังนั้นให้เป็นโมฆะ⁷⁵

10.13.2 การเก็บเครดิตระยะเวลาเพื่อหักออกจากการพักการแข่งขันชั่วคราวหรือระยะเวลาการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันที่รับโทษไปแล้ว

10.13.2.1 ในกรณีที่นักกีฬาหรือบุคคลอื่นยอมพักการแข่งขันชั่วคราว นักกีฬาหรือบุคคลอื่นจะได้รับเครดิตระยะเวลาดังกล่าวของการพักการแข่งขันชั่วคราวเพื่อหักออกจากระยะเวลาการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันใด ๆ ซึ่งอาจมีการกำหนดขึ้นในท้ายที่สุด ในกรณีที่นักกีฬาหรือบุคคลอื่นไม่ยอมปฏิบัติตามการพักการแข่งขันชั่วคราว นักกีฬาหรือบุคคลอื่นดังกล่าวจะไม่ได้รับเครดิตระยะเวลาใด ๆ เพื่อนำไปหักออกจากเวลาการพักการแข่งขันชั่วคราว หากมีการรับโทษไปแล้วตามระยะเวลาการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันใด ๆ ตามคำตัดสินที่มีการอุทธรณ์ในเวลาต่อมา นักกีฬาหรือบุคคลอื่นจะได้รับเครดิตระยะเวลาสำหรับระยะเวลาการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันที่ได้นับไปแล้ว เพื่อนำไปหักออกจากระยะเวลาการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันใด ๆ ที่อาจกำหนดขึ้นในท้ายที่สุดเมื่อมีการอุทธรณ์

10.13.2.2 ในกรณีที่นักกีฬาหรือบุคคลอื่นสมัครใจยอมรับคำสั่งพักการแข่งขันชั่วคราวขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่มีอำนาจในการจัดการผลการตรวจสอบเป็นลายลักษณ์อักษร และต่อมาได้ปฏิบัติตามคำสั่งการพักการแข่งขันชั่วคราวนั้น

⁷⁵ [คำอธิบาย ข้อ 10.13.1: ในกรณีละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่นอกเหนือจากกรณีตามข้อ 2.1 องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามอาจจำเป็นต้องใช้เวลานานเพื่อค้นพบและจัดทำข้อเท็จจริงเพื่อพิสูจน์ว่าได้ละเมิดกฎการใช้สารต้องห้าม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกรณีที่นักกีฬาหรือบุคคลอื่นได้ยืนยันสิทธิเพื่อหลีกเลี่ยงการตรวจจับ ในสถานการณ์เช่นนี้ ไม่ควรใช้ความยืดหยุ่นที่กำหนดไว้ในข้อนี้เพื่อเริ่มลงโทษเร็วกว่ากำหนด]

ให้นักกีฬาหรือบุคคลอื่นนั้นได้รับเครดิตระยะเวลาจากการพักการแข่งขันชั่วคราวโดยสมัครใจนั้น เพื่อนำไปหักออกจากระยะเวลาการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันใด ๆ ที่อาจกำหนดขึ้นในท้ายที่สุด โดยต้องดำเนินการยื่นสำเนาเอกสารการสมัครใจยอมรับการพักการแข่งขันชั่วคราวของนักกีฬาหรือบุคคลอื่นให้แก่คู่กรณีแต่ละฝ่ายที่มีสิทธิได้รับการแจ้งถึงการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่มีการกล่าวอ้างตามข้อ 14.1 โดยทันที⁷⁶

- 10.13.2.3 ไม่สามารถนำเครดิตระยะเวลาใดๆ ไปหักออกจากระยะเวลาการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขัน ก่อนวันมีผลบังคับของการพักการแข่งขันชั่วคราวหรือการพักการแข่งขันชั่วคราวโดยสมัครใจ ไม่ว่านักกีฬาเลือกที่จะไม่ลงแข่งขันหรือทีมจะไม่ให้เข้าร่วมการแข่งขันหรือไม่ก็ตาม
- 10.13.2.4 สำหรับกีฬาประเภททีม ในกรณีที่มีการกำหนดระยะเวลาการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันต่อทีมใดทีมหนึ่ง ให้ระยะเวลาการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันเริ่มตั้งแต่วันที่ผลการตัดสินเป็นที่สุดซึ่งกำหนดให้มีการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันหรือในกรณีที่มีการสละสิทธิการพิจารณา ให้เริ่มต้นในวันที่มีการยอมรับการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันหรือกำหนดโทษไว้เป็นอื่น เครดิตระยะเวลาการพักการแข่งขันชั่วคราวของทีม (ไม่ว่าที่มีคำสั่งหรือที่มีการยอมรับโดยสมัครใจ) จะถูกนำไปหักออกจากระยะเวลาการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันโดยรวมที่จะต้องรับโทษ เว้นเสียแต่ที่กำหนดไว้เป็นอื่นเพื่อความยุติธรรม

10.14 สถานะระหว่างการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันหรือการพักการแข่งขันชั่วคราว

- 10.14.1 การห้ามเข้าร่วมการแข่งขันในระหว่างการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันหรือการพักการแข่งขันชั่วคราว

ในระหว่างการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันหรือการพักการแข่งขันชั่วคราว นักกีฬาหรือบุคคลอื่นทุกรายที่ถูกตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันหรือถูกพักการแข่งขันชั่วคราวจะไม่สามารถเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาหรือกิจกรรม ไม่ว่าในฐานะใด (นอกเหนือจากการให้ความรู้เกี่ยวกับการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามหรือโครงการฟื้นฟูที่ได้รับอนุญาตแล้ว) ที่ได้รับอนุญาตหรือที่จัดขึ้นโดยภาคี องค์กรสมาชิกของภาคี หรือสโมสร หรือองค์กรสมาชิกอื่นขององค์กรสมาชิกของ

⁷⁶ [คำอธิบาย ข้อ 10.13.2.2: การที่นักกีฬาสมัครใจยอมรับการพักการแข่งขันชั่วคราวไมใช่นักกีหายอมรับสารภาพ และไม่สามารถนำมาใช้เพื่อลงความเห็นในทางที่เป็นโทษแก่นักกีฬาได้]

ภาคี หรือในการแข่งขันกีฬาที่ได้รับอนุญาตหรือจัดขึ้น โดยสมาคมกีฬาอาชีพหรือองค์กรผู้จัด มหกรรมกีฬาระดับชาติหรือระดับนานาชาติ หรือกิจกรรมกีฬาระดับชาติหรือระดับชั้นนำที่ได้รับเงินทุนสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐบาล⁷⁷

นักกีฬาหรือบุคคลอื่นที่ต้องถูกตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันเป็นระยะเวลาเกินกว่าสี่ (4) ปี ภายหลังจากที่รับโทษครบสี่ (4) ปี ของระยะเวลาการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันแล้วอาจเข้าร่วมการแข่งขันได้ในฐานะนักกีฬาในมหกรรมกีฬาระดับท้องถิ่นที่ไม่อยู่ภายใต้การลงโทษ หรือไม่ได้อยู่ภายใต้อำนาจของภาคีตามประมวลกฎหมายหรือสมาชิกของภาคีตามประมวลกฎหมายเท่าที่มหกรรมกีฬาระดับท้องถิ่นดังกล่าวไม่ได้อยู่ในระดับที่อาจจะทำให้ให้นักกีฬาหรือบุคคลอื่นนั้นมีคุณสมบัติที่จะเข้าแข่งขัน (หรือสะสมคะแนนเพื่อเข้าร่วม) ในการแข่งขันชิงชนะเลิศระดับประเทศหรือในมหกรรมกีฬานานาชาติได้ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม และไม่ทำให้นักกีฬาหรือบุคคลอื่นสามารถที่จะทำงานไม่ว่าในฐานะใดร่วมกับบุคคลที่ได้รับความคุ้มครอง

นักกีฬาหรือบุคคลอื่นที่อยู่ระหว่างรับโทษการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันยังคงต้องเข้ารับการตรวจสอบ และยังคงให้ข้อมูลเกี่ยวกับที่อยู่ตามข้อกำหนดใด ๆ ขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้าม

⁷⁷ [คำอธิบาย ข้อ 10.14.1: ตัวอย่างเช่น นักกีฬาที่ถูกตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันไม่สามารถเข้าร่วมในค่ายฝึกซ้อม นิตรรศการ หรือการฝึกที่จัดโดยสหพันธ์กีฬาแห่งชาติของนักกีฬา หรือสโมสรที่เป็นสมาชิกของสหพันธ์กีฬาแห่งชาตินั้น หรือที่ได้รับเงินทุนสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐ ภายใต้บังคับของข้อ 10.14.2 ท้ายนี้ นอกจากนี้ นักกีฬาที่ถูกตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันจะไม่สามารถเข้าแข่งขันในกลุ่มกีฬาอาชีพที่ไม่ได้เป็นภาคี (เช่น การแข่งขันกีฬาออกกักระดับประเทศ สมาคมกีฬาบาสเกตบอลแห่งชาติ เป็นต้น) มหกรรมกีฬาที่จัดโดยองค์กรผู้จัดมหกรรมกีฬาระดับนานาชาติที่ไม่ได้เป็นภาคี หรือองค์กรผู้จัดมหกรรมกีฬาระดับประเทศที่ไม่ได้เป็นภาคี โดยไม่ได้ก่อให้เกิดโทษที่ตามมาที่กำหนดไว้ในข้อ 10.14.3 คำว่า “กิจกรรม” ยังหมายความรวมถึง กิจกรรมด้านบริหาร เช่น การดำรงตำแหน่งข้าราชการ กรรมการ เจ้าหน้าที่ พนักงาน หรืออาสาสมัครขององค์กรที่กำหนดไว้ในข้อนี้ การตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันที่กำหนดไว้ในกีฬาประเภทหนึ่งจะได้รับการรับรองในกีฬาประเภทอื่นด้วย (โปรดดูข้อ 15.1 ผลบังคับโดยอัตโนมัติของคำตัดสิน) นักกีฬาหรือบุคคลอื่นที่ได้รับโทษการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันเป็นระยะเวลาใด ๆ จะถูกห้ามไม่ให้เป็นผู้ฝึกซ้อมหรือเป็นบุคคลซึ่งสนับสนุนนักกีฬาในฐานะอื่นใดไม่ว่าในเวลาใด ๆ ตลอดระยะเวลาการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขัน และการกระทำเช่นว่านี้อาจก่อให้เกิดการละเมิดข้อ 2.10 โดยนักกีฬารายอื่นได้มาตรฐานด้านสมรรถภาพใด ๆ ที่ทำได้ในระหว่างระยะเวลาการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันจะไม่ได้รับการรับรองเพื่อวัตถุประสงค์ใด ๆ จากภาคีหรือสหพันธ์กีฬาแห่งชาติของภาคี]

10.14.2 การกลับเข้าฝึกซ้อม

นักกีฬาอาจกลับเข้าฝึกซ้อมกับทีม หรือใช้สิ่งอำนวยความสะดวกของสโมสรหรือองค์กรสมาชิกอื่นขององค์กรสมาชิกภาคีได้ในช่วงระยะเวลาใดระยะเวลาหนึ่งดังต่อไปนี้แล้วแต่ว่าระยะเวลาใดจะสั้นกว่า (1) สองเดือนสุดท้าย (2) เดือนสุดท้ายของระยะเวลาการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันของนักกีฬา หรือ (2) ช่วงหนึ่งในสี่ส่วนสุดท้ายของระยะเวลาการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันที่กำหนด ตามข้อยกเว้นของ 10.14.1⁷⁸

10.14.3 การละเมิดการห้ามการเข้าร่วมการแข่งขันในระหว่างการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันหรือการพักการแข่งขันชั่วคราว

ในกรณีที่นักกีฬาหรือบุคคลอื่นที่ถูกตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขัน ได้ละเมิดการห้ามเข้าร่วมการแข่งขันในระหว่างถูกตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันที่กำหนดไว้ในข้อ 10.14.1 ให้ผลของการเข้าร่วมการแข่งขันดังกล่าวเป็นโมฆะ และให้เพิ่มระยะเวลาตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันครั้งใหม่ที่มีระยะเวลาเท่ากับระยะเวลาการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันเดิมเพิ่มเข้าไปต่อจากวันที่สิ้นสุดระยะเวลาการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันเดิม ซึ่งรวมถึงการว่ากล่าวตักเตือนและไม่ตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขัน ระยะเวลาการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันครั้งใหม่อาจปรับเปลี่ยนได้ตามความร้ายแรงของความผิดของนักกีฬาหรือบุคคลอื่นและพฤติการณ์อื่น ๆ ของกรณีดังกล่าว การตัดสินยืนยันว่า นักกีฬาหรือบุคคลอื่นได้ละเมิดข้อห้ามเข้าร่วมการแข่งขันหรือไม่ และการปรับเปลี่ยนมีความเหมาะสมหรือไม่ จะต้องดำเนินการโดยองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้าม ซึ่งการจัดการผลการตรวจสอบขององค์กรดังกล่าวจะนำไปสู่การกำหนดระยะเวลาเบื้องต้นของการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขัน คำตัดสินนี้สามารถอุทธรณ์ได้ตามข้อ 13

นักกีฬาหรือบุคคลอื่นที่ละเมิดการห้ามเข้าร่วมการแข่งขันในระหว่างการพักการแข่งขันชั่วคราวที่กำหนดไว้ในข้อ 10.14.1 จะไม่ได้รับเครดิตระยะเวลาใด ๆ จากการพักการแข่งขันชั่วคราวที่รับโทษไปแล้ว และผลของการเข้าร่วมแข่งขันดังกล่าวตกเป็นโมฆะ

ในกรณีบุคคลซึ่งสนับสนุนนักกีฬาหรือบุคคลอื่นให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลในการละเมิดการห้ามเข้าร่วมการแข่งขันในระหว่างการตัดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันหรือการพักการแข่งขัน

⁷⁸ [คำอธิบาย ข้อ 10.14.2: ในกีฬาประเภททีมจำนวนมากและกีฬาประเภทบุคคลบางประเภท (เช่น กีฬาสกีกระโดดไกล และ ยิมนาสติก) นักกีฬาไม่สามารถฝึกซ้อมด้วยตนเองเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมการแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อระยะเวลาการตัดสิทธิ์ของตนสิ้นสุดลง ในช่วงระยะเวลาการฝึกซ้อมที่กำหนดไว้ในข้อนี้ นักกีฬาที่ถูกตัดสิทธิ์ไม่สามารถเข้าร่วมแข่งขันหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่กำหนดไว้ในข้อ 10.14.1 นอกเหนือจากการฝึกซ้อมได้]

ชั่วคราว องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่มีอำนาจเหนือบุคคลซึ่งสนับสนุนนักกีฬาหรือบุคคลอื่นดังกล่าวอาจสั่งลงโทษสำหรับการละเมิดข้อ 2.9 เนื่องจากการให้ความช่วยเหลือดังกล่าวก็ได้

10.14.4 การระงับการให้เงินสนับสนุนระหว่างการตัดสินคดีเข้าร่วมการแข่งขัน

นอกจากไม่มีการลดโทษตามที่กำหนดในข้อ 10.5 หรือข้อ 10.6 สำหรับการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแล้ว ภาคี องค์กรสมาชิกและรัฐบาลของภาคี จะต้องระงับการให้เงินสนับสนุนเกี่ยวกับการกีฬาหรือผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาอื่น ๆ ที่บุคคลนั้นได้รับไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

10.15 การเผยแพร่การลงโทษโดยอัตโนมัติ

การบังคับการลงโทษสำหรับแต่ละรายการที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ให้รวมถึงการเผยแพร่โดยอัตโนมัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ 14.3 ด้วย

ข้อ 11 การลงโทษทีม

11.1 การตรวจสอบในกีฬาประเภททีม

ในกรณีที่มีสมาชิกของทีมมากกว่าหนึ่งในกีฬาประเภททีมได้รับแจ้งว่าละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามตามข้อ 7 ที่เกี่ยวข้องกับมหรกรรมกีฬาใด ๆ หน่วยงานผู้ตัดสินของมหรกรรมกีฬานั้น ต้องดำเนินการตรวจสอบโดยกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่เหมาะสมกับทีมนั้นในระหว่างระยะเวลาของมหรกรรมกีฬา

11.2 โทษสำหรับกีฬาประเภททีม

หากข้อเท็จจริงปรากฏว่า สมาชิกมากกว่าสองคนของทีมในกีฬาประเภททีมได้กระทำการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามในระหว่างระยะเวลาของมหรกรรมกีฬาใด หน่วยงานผู้ตัดสินของมหรกรรมกีฬานั้น ต้องกำหนดบทลงโทษที่มน้อย่างเหมาะสม (เช่น การหักคะแนน การให้ผลการแข่งขันของทีมเป็นโมฆะ ในช่วงการแข่งขันกีฬา หรือมหรกรรมกีฬา หรือการลงโทษอื่น) เพิ่มเติมจากโทษใด ๆ ที่มีการกำหนดต่อนักกีฬาซึ่งกระทำการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามนั้นเป็นรายบุคคล

11.3 หน่วยงานผู้ตัดสินในมหกรรมกีฬาหรือสหพันธ์กีฬานานาชาติอาจกำหนดโทษที่หนักขึ้นสำหรับกีฬาประเภททีม

หน่วยงานผู้ตัดสินของมหกรรมกีฬาใดอาจเลือกออกกฎสำหรับมหกรรมกีฬานั้นเพื่อวัตถุประสงค์ของมหกรรมกีฬานั้น ๆ ซึ่งกำหนดโทษสำหรับกีฬาประเภททีมหนักกว่าโทษที่กำหนดไว้ในข้อ 11.2⁷⁹ ในทำนองเดียวกัน สหพันธ์กีฬานานาชาติอาจเลือกที่จะออกกฎซึ่งกำหนดโทษสำหรับกีฬาประเภททีมภายในขอบเขตอำนาจของตนที่หนักกว่าโทษที่กำหนดไว้ในข้อ 11.2 ก็ได้

ข้อ 12 การลงโทษหน่วยงานด้านกีฬาอื่น ๆ โดยภาคี

ภาคีแต่ละรายจะต้องจัดให้มีกฎที่กำหนดให้องค์กรสมาชิกแต่ละรายของภาคี และหน่วยงานด้านกีฬาอื่นใดซึ่งอยู่ภายใต้อำนาจของภาคีมีหน้าที่จะต้องปฏิบัติตาม ดำเนินการ ถูกลงโทษและบังคับใช้ประมวลกฎภายในอำนาจขององค์กรหรือหน่วยงานดังกล่าว เมื่อภาคีใด ๆ รับทราบว่า องค์กรสมาชิกของตนหรือหน่วยงานด้านกีฬาอื่น ๆ หน่วยใดที่อยู่ภายใต้อำนาจของตนไม่ได้กระทำตามที่ดังกล่าว ภาคีจะต้องดำเนินการกับองค์กรหรือหน่วยงานที่ว่อย่างเหมาะสม⁸⁰ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การดำเนินการหรือกฎของภาคีให้รวมถึงความเป็นไปได้ของการระงับสถานะความเป็นสมาชิกไม่ว่าทั้งหมดหรือเพียงบางกลุ่มขององค์กรหรือหน่วยงานดังกล่าวออกจากมหกรรมกีฬาที่จะจัดขึ้นในภายหน้า หรือมหกรรมกีฬาทั้งหมดที่จัดภายในระยะเวลาที่กำหนด⁸¹

⁷⁹ [คำอธิบาย ข้อ 11.3: ตัวอย่างเช่น คณะกรรมการโอลิมปิกสากลอาจตั้งกฎที่กำหนดให้ผลการแข่งขันของทีมในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเป็นโมฆะได้ โดยอ้างอิงตามจำนวนการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามว่าทีมใดที่มีการละเมิดเกิดขึ้นน้อยกว่าในระหว่างระยะเวลาการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกได้]

⁸⁰ [คำอธิบาย ข้อ 12: ข้อนี้ไม่ได้มีเจตนาที่จะกำหนดให้ภาคีมีหน้าที่จะต้องเฝ้าระวังองค์กรสมาชิกของตนแต่ละแห่งอย่างเข้มข้นเพื่อดูว่ามีการไม่ปฏิบัติตามกฎหรือไม่ แต่เพียงแค่งำหนดให้ภาคีต้องดำเนินการเมื่อทราบถึงการกระทำดังกล่าว]

⁸¹ [คำอธิบาย ข้อ 12: ข้อนี้ทำให้เกิดความชัดเจนว่าประมวลกฎไม่จำกัดสิทธิในการดำเนินการทางวินัยใด ๆ ระหว่างองค์กรที่มีอยู่ก่อนแล้วในการลงโทษภาคีเนื่องจากการไม่ปฏิบัติตามประมวลกฎ ให้ดูข้อ 24.1]

ข้อ 13 การจัดการผลการตรวจสอบ: การอุทธรณ์⁸²

13.1 คำตัดสินที่อุทธรณ์ได้

คำตัดสินที่ดำเนินการตามประมวลกฎหมายหรือตามกฎหมายที่ออกตามความของประมวลกฎหมายสามารถอุทธรณ์ได้ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 13.2 จนถึงข้อ 13.4 หรือตามที่กำหนดไว้เป็นอื่นในประมวลกฎหมายหรือมาตรฐานสากล คำตัดสินดังกล่าวจะยังคงมีผลบังคับในขณะอุทธรณ์ เว้นแต่หน่วยงานพิจารณาอุทธรณ์จะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

13.1.1 ขอบเขตการพิจารณาทบทวนที่ไม่จำกัด

ขอบเขตการพิจารณาทบทวนในชั้นอุทธรณ์ครอบคลุมทุกประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น และไม่จำกัดเพียงประเด็นหรือขอบเขตการพิจารณาทบทวนจากชั้นต้น คู่กรณีในการอุทธรณ์สามารถยื่นหลักฐาน ข้อโต้แย้งทางกฎหมาย และสิทธิเรียกร้องที่ไม่ได้กล่าวถึงในการพิจารณาชั้นต้นได้เพียงพอที่หลักฐาน ข้อโต้แย้ง และสิทธิเรียกร้องดังกล่าวเกิดขึ้นจากมูลเหตุเดียวกันหรือข้อเท็จจริง หรือเหตุการณ์ทั่วไปที่เหมือนกันที่ได้มีการกล่าวถึงหรือพิจารณาแล้วในการพิจารณาชั้นต้น⁸³

13.1.2 CAS จะต้องไม่คล้อยตามผลการตัดสินที่ถูกอุทธรณ์

CAS จะต้องไม่คล้อยตามดุลยพินิจของหน่วยงานที่เป็นผู้มีคำตัดสินที่กำลังถูกอุทธรณ์ในการจัดทำคำตัดสินของตน⁸⁴

⁸² [คำอธิบาย ข้อ 13: ประมวลกฎหมายมีวัตถุประสงค์เพื่อให้กรณีการใช้สารต้องห้ามได้รับการพิจารณาตัดสินผ่านกระบวนการภายในที่ยุติธรรมและโปร่งใสเป็นที่สุด และสามารถอุทธรณ์ได้ คำตัดสินเกี่ยวกับการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามโดยองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามนั้นต้องมีความโปร่งใสตามข้อ 14 บุคคลและองค์กรที่เฉพาะเจาะจง ซึ่งรวมถึง WADA สามารถอุทธรณ์คำตัดสินดังกล่าวได้ บทนิยามของบุคคลและองค์กรผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีสิทธิที่จะอุทธรณ์ตามข้อ 13 นั้นไม่ได้รวมถึงนักกีฬา หรือสหพันธ์กีฬาแห่งชาติของนักกีฬาผู้อาจจะได้รับประโยชน์จากการที่ผู้แข่งขันอกรายมีผลการแข่งขันเป็นโมฆะ]

⁸³ [คำอธิบาย ข้อ 13.1.1: การปรับปรุงไม่มีเจตนาแก้ไขในสาระสำคัญในประมวลกฎหมาย ค.ศ. 2015 แต่เป็นไปเพื่อความชัดเจน ตัวอย่างเช่น ในการพิจารณาชั้นต้น นักกีฬาได้รับแจ้งข้อกล่าวหาแต่เพียงว่าได้แทรกแซง แต่เหตุการณ์ดังกล่าวอาจถือเป็นการร่วมกระทำผิดได้ด้วย ฝ่ายที่อุทธรณ์สามารถดำเนินการตามทั้งข้อหาการแทรกแซงและการร่วมกระทำผิดกับนักกีฬาในการอุทธรณ์ได้]

⁸⁴ [คำอธิบาย ข้อ 13.1.2: กระบวนการพิจารณาของ CAS เป็นการเริ่มกระบวนการใหม่ กระบวนการพิจารณาก่อนหน้าไม่จำกัดพยานหลักฐานหรือมีผลต่อการพิจารณาของ CAS]

13.1.3 WADA ไม่จำเป็นต้องใช้การเยียวยาภายในทั้งหมดก่อน⁸⁵

ในกรณีที่ WADA มีสิทธิที่จะอุทธรณ์ตามข้อ 13 และไม่มีคู่ความอื่นใดอุทธรณ์คำตัดสินที่เป็นที่สุดภายในกระบวนการขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้าม WADA สามารถอุทธรณ์คำตัดสินดังกล่าวได้โดยตรงต่อ CAS โดยไม่ต้องใช้การเยียวยาอื่น ๆ ในกระบวนการขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามให้หมดเสียก่อน

13.2 การอุทธรณ์คำตัดสินเกี่ยวกับการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม โทษ การพักการแข่งขันชั่วคราว การบังคับตามคำตัดสิน และอำนาจ

คำตัดสินดังต่อไปนี้สามารถอุทธรณ์ได้ตามที่กำหนดในข้อ 13.2 เท่านั้น – คำตัดสินว่าได้ละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม คำตัดสินลงโทษหรือไม่ลงโทษจากการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม หรือคำตัดสินว่าไม่ได้ละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม - คำตัดสินว่าการดำเนินการกับการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามไม่อาจดำเนินต่อไปได้เนื่องด้วยวิธีพิจารณาคดี (ซึ่งรวมถึงกรณีต่าง ๆ เช่น อายุความ เป็นต้น) - คำตัดสินโดย WADA ที่จะไม่ยกเว้นข้อกำหนดที่ให้นักกีฬาซึ่งได้เลิกเล่นกีฬาไปแล้วต้องแจ้งล่วงหน้าเป็นระยะเวลาหกเดือนก่อนกลับมาเข้าร่วมการแข่งขันตามข้อ 5.6.1 - คำตัดสินโดย WADA ที่มอบหมายการจัดการผลการตรวจสอบตามข้อ 7.1 - คำตัดสินโดยองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่จะไม่ดำเนินการกับผลการตรวจวิเคราะห์ที่พบสิ่งต้องห้ามหรือผลการตรวจสอบที่พบความผิดปกติว่าเป็นการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม หรือคำตัดสินที่จะไม่ดำเนินการต่อการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามภายหลังจากการสอบสวนตามมาตรฐานสากลสำหรับการจัดการผลการตรวจสอบ - คำตัดสินลงโทษ หรือยกเลิกการพักการแข่งขันชั่วคราวอันเป็นผลมาจากการพิจารณาเบื้องต้น - การไม่ปฏิบัติตามข้อ 7.4 ขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้าม - คำตัดสินว่าองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามไม่มีอำนาจที่จะตัดสินการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามตามที่ได้มีการกล่าวหา หรือโทษของการละเมิดดังกล่าว - คำตัดสินให้ระงับ หรือไม่ระงับโทษ หรือกลับหรือไม่กลับไปบังคับตามโทษเดิมตามข้อ 10.7.1 - การไม่ปฏิบัติตามข้อ 7.1.4 และข้อ 7.1.5 - การไม่ปฏิบัติตามข้อ 10.8.1 - คำตัดสินตามข้อ 10.14.3 - คำตัดสินโดยองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่จะไม่ดำเนินการตามคำตัดสินขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามอีกแห่งตามข้อ 15 และคำตัดสินตามข้อ 27.3

⁸⁵ [คำอธิบาย ข้อ 13.1.3: ในกรณีที่มีคำตัดสินก่อนขั้นสุดท้ายในกระบวนการขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้าม (เช่น การพิจารณาครั้งแรก) และไม่มีฝ่ายใดอุทธรณ์คำตัดสินนั้นต่อหน่วยงานในขั้นต่อไปตามกระบวนการขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามนั้น (เช่น คณะกรรมการบริหาร) ในกรณีดังกล่าว WADA สามารถข้ามขั้นตอนที่เหลืออยู่ตามกระบวนการภายในขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามดังกล่าว และอุทธรณ์โดยตรงต่อ CAS ได้]

13.2.1 การอุทธรณ์ที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬาระดับนานาชาติหรือมหรรมกีฬาระดับนานาชาติ

ในกรณีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการเข้าร่วมมหรรมกีฬานานาชาติ หรือในกรณีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬาระดับนานาชาติ สามารถอุทธรณ์คำตัดสินได้เฉพาะต่อ CAS เท่านั้น⁸⁶

13.2.2 การอุทธรณ์ที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬาอื่นหรือบุคคลอื่น

ในกรณีต่าง ๆ ที่ข้อ 13.2.1 ใช้บังคับไม่ได้ อาจอุทธรณ์คำตัดสินต่อหน่วยงานที่พิจารณาอุทธรณ์ได้ตามกฎที่องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติกำหนดไว้ กฎสำหรับการอุทธรณ์ดังกล่าวจะต้องเป็นไปตามหลักการต่อไปนี้

- การพิจารณาในระยะเวลาที่เหมาะสม
- คณะกรรมการพิจารณามีความยุติธรรม เป็นกลาง และมีความเป็นอิสระในการดำเนินงาน และมีความเป็นอิสระเชิงสถาบัน
- สิทธิในการมีทนายโดยบุคคลนั้นเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายเอง และ
- คำตัดสินเป็นลายลักษณ์อักษรพร้อมเหตุผลประกอบในระยะเวลาที่เหมาะสม

ในกรณีที่ไม่มีปรากฏหน่วยงานซึ่งมีคุณสมบัติตามที่ระบุไว้ข้างต้น และกรณีที่หน่วยงานนั้น ๆ ไม่มีความพร้อมในขณะที่มีการอุทธรณ์ นักกีฬาหรือบุคคลอื่นจะมีสิทธิที่จะอุทธรณ์ต่อ CAS

13.2.3 บุคคลที่มีสิทธิอุทธรณ์

- #### 13.2.3.1 การอุทธรณ์ที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬาระดับนานาชาติหรือมหรรมกีฬาระดับนานาชาติ
- สำหรับกรณีตามข้อ 13.2.1 ให้บุคคลดังต่อไปนี้มีสิทธิที่จะอุทธรณ์ต่อ CAS ได้
- (ก) นักกีฬาอื่นหรือบุคคลอื่นซึ่งเป็นมูลเหตุของคำตัดสินที่ถูกอุทธรณ์
 - (ข) คู่ความอีกฝ่ายของกรณีที่มีคำตัดสินดังกล่าว
 - (ค) สหพันธ์กีฬานานาชาติที่เกี่ยวข้อง
 - (ง) องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติของประเทศที่เป็นถิ่นที่อยู่ของบุคคลดังกล่าว หรือประเทศที่บุคคลดังกล่าวเป็นผู้ที่มีสัญชาติหรือถือใบอนุญาต
 - (จ) คณะกรรมการโอลิมปิกสากล หรือคณะกรรมการพาราลิมปิกสากล แล้วแต่กรณี
- ในกรณีที่คำตัดสินอาจมีผลกระทบที่เกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกหรือการแข่งขันกีฬาพาราลิมปิก ซึ่งรวมถึงคำตัดสินที่มีผลกระทบต่อการมีสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก หรือการแข่งขันกีฬาพาราลิมปิก (ฉ) WADA

⁸⁶ [คำอธิบายข้อ 13.2.1: คำตัดสินของ CAS ถือเป็นที่สุดและมีผลผูกพัน ยกเว้นในกรณีพิจารณาทบทวนตามที่กำหนดโดยกฎหมายที่ใช้บังคับเป็นโมฆะหรือบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ]

13.2.3.2 การอุทธรณ์ที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬาอื่นหรือบุคคลอื่น

สำหรับกรณีตามข้อ 13.2.2 บุคคลที่มีสิทธิที่จะอุทธรณ์ต่อหน่วยงานพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้าม แต่จะต้องประกอบไปด้วยบุคคลดังต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย (ก) นักกีฬาอื่นหรือบุคคลอื่น ซึ่งเป็นมูลเหตุของคำตัดสินที่ถูกอุทธรณ์ (ข) คู่ความอีกฝ่ายของกรณีที่มีคำตัดสินดังกล่าว (ค) สหพันธ์กีฬานานาชาติที่เกี่ยวข้อง (ง) องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติของประเทศที่เป็นถิ่นที่อยู่ของบุคคลดังกล่าว หรือประเทศที่บุคคลดังกล่าวเป็นผู้มีสัญชาติหรือถือใบอนุญาต (จ) คณะกรรมการโอลิมปิกสากล หรือคณะกรรมการพาราลิมปิกสากล แล้วแต่กรณี ในกรณีที่คำตัดสินอาจมีผลกระทบต่อการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก หรือการแข่งขันกีฬาพาราลิมปิก ซึ่งรวมถึงในกรณีที่คำตัดสินนั้นมีผลกระทบต่อสิทธิในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาดังกล่าวด้วย (ฉ) WADA สำหรับกรณีตามข้อ 13.2.2

WADA คณะกรรมการโอลิมปิกสากล หรือคณะกรรมการพาราลิมปิกสากล และสหพันธ์กีฬานานาชาติที่เกี่ยวข้องมีสิทธิที่จะอุทธรณ์ต่อ CAS เกี่ยวกับคำตัดสินของหน่วยงานพิจารณาอุทธรณ์ด้วย คู่ความใด ๆ ที่ยื่นอุทธรณ์มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือจาก CAS เพื่อให้ได้รับข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดจากองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่ถูกอุทธรณ์คำตัดสินและจะต้องดำเนินการจัดหาข้อมูลดังกล่าวตามที่ CAS จะมีคำสั่ง

13.2.3.3 หน้าที่ในการแจ้ง

ในการอุทธรณ์ต่อ CAS คู่ความทุกฝ่ายต้องดำเนินการให้แน่ใจว่า WADA และคู่ความอื่น ๆ ทั้งหมดที่มีสิทธิอุทธรณ์จะได้รับแจ้งถึงการอุทธรณ์ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม

13.2.3.4 กำหนดเวลาอุทธรณ์สำหรับคู่ความที่ไม่ใช่ WADA

กำหนดเวลาที่ต้องยื่นอุทธรณ์สำหรับคู่ความที่ไม่ใช่ WADA จะต้องเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่ดำเนินการจัดการผลการตรวจสอบ

13.2.3.5 กำหนดเวลาอุทธรณ์สำหรับ WADA

WADA มีกำหนดระยะเวลายื่นอุทธรณ์ตามเวลาใดเวลาหนึ่งดังต่อไปนี้ ขึ้นอยู่กับว่าเวลาใดจะเกิดขึ้นภายหลัง

(ก) ยี่สิบเอ็ด (21) วัน หลังจากวันสุดท้ายที่สามารถยื่นอุทธรณ์ได้โดยคู่กรณีฝ่ายอื่น
ใดที่มีสิทธิอุทธรณ์

(ข) ยี่สิบเอ็ด (21) วัน หลังจากที่ได้รับเพิ่มสำนวนที่ครบถ้วนที่เกี่ยวข้องกับ
คำตัดสิน⁸⁷

13.2.3.6 การอุทธรณ์การกำหนดโทษการพักการแข่งขันชั่วคราว

นักกีฬาหรือบุคคลอื่น ที่ได้รับการกำหนดโทษให้มีการพักการแข่งขันชั่วคราวเป็น
บุคคลเดียวที่สามารถอุทธรณ์การกำหนดโทษการพักการแข่งขันชั่วคราวได้ ไม่ว่า
บทบัญญัติอื่น ๆ จะกำหนดไว้เช่นไร

13.2.4 การอุทธรณ์คัดค้านหรือการอนุญาตให้อุทธรณ์ในภายหลัง⁸⁸

ผู้ถูกร้องที่มีชื่อในกรณีต่าง ๆ ที่ได้นำขึ้นสู่การพิจารณาของ CAS ตามประมวลกฎหมายสามารถอุทธรณ์
คัดค้านและอุทธรณ์ได้ภายหลังเป็นการเฉพาะเจาะจง คู่กรณีของผู้มีสิทธิยื่นอุทธรณ์ตามข้อ 13 นี้
ต้องยื่นอุทธรณ์คัดค้านหรืออุทธรณ์ภายหลังอย่างช้าที่สุดพร้อมกับคำให้การของคู่กรณี

13.3 กรณีที่องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามไม่ได้มีคำตัดสินภายในระยะเวลาที่เหมาะสม⁸⁹

ในกรณีที่องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามไม่ได้ตัดสินว่ามีการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้
สารต้องห้ามเกิดขึ้นภายในกำหนดเวลาตามสมควรตามที่ WADA กำหนดไว้ WADA สามารถอุทธรณ์
โดยตรงต่อ CAS ได้เสมือนหนึ่งว่า องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามได้มีคำตัดสินแล้วว่าไม่มี
การละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามเกิดขึ้น ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาของ CAS ตัดสินว่า

⁸⁷ [คำอธิบายข้อ 13.2.3: ไม่ได้เริ่มนับกำหนดเวลาของคู่กรณีที่ต้องยื่นอุทธรณ์จนกว่าจะได้รับคำตัดสินไม่ว่ากฎของ CAS หรือ
ข้อ 13.2.3 ได้บังคับไว้เป็นเช่นไร ด้วยเหตุนี้ จึงไม่มีวันครบกำหนดใช้สิทธิของคู่กรณีที่จะอุทธรณ์หากยังไม่ได้รับคำตัดสิน]

⁸⁸ [คำอธิบายข้อ 13.2.4: บทบัญญัติข้อนี้สำคัญ เนื่องจากนับตั้งแต่ พ.ศ. 2544 กฎของ CAS ไม่ได้ให้สิทธิแก่นักกีฬาในการ
ยื่นอุทธรณ์คัดค้านเมื่อองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามได้ยื่นอุทธรณ์คำตัดสินหลังจากที่พ้นกำหนดระยะเวลาในการยื่น
อุทธรณ์ของนักกีฬา บทบัญญัติข้อนี้จึงเป็นการอนุญาตให้มีการพิจารณาอย่างครบถ้วนสำหรับคู่กรณีทุกฝ่าย]

⁸⁹ [คำอธิบาย ข้อ 13.3: เนื่องจากกระบวนการสอบสวนการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามและการจัดการ
ผลการตรวจสอบในแต่ละกรณีมีพฤติการณ์ที่แตกต่างกันไป จึงไม่สมควรกำหนดระยะเวลาตายตัวให้กับองค์กรต่อต้านการใช้
สารต้องห้ามว่าต้องมีคำตัดสินก่อนที่ WADA จะเข้ามาแทรกแซงได้โดยการยื่นอุทธรณ์โดยตรงต่อ CAS อย่างไรก็ตาม ก่อนที่จะ
ดำเนินการดังกล่าว WADA ต้องหารือกับองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้าม และให้โอกาสองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามใน
การอธิบายเหตุผลที่ไม่มีคำตัดสินออกมา บทบัญญัติข้อนี้ไม่ห้ามให้สหพันธ์กีฬานานาชาติมีกฎของตนเองเพื่อให้สหพันธ์กีฬา
นานาชาติมีอำนาจหน้าที่ในเรื่องต่าง ๆ ในการจัดการผลการตรวจสอบที่ดำเนินการโดยหนึ่งในสหพันธ์กีฬาแห่งชาติของ
สหพันธ์กีฬานานาชาติเพื่อไม่ให้เกิดความล่าช้าโดยไม่เหตุอันควร]

มีการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม และ WADA ได้กระทำการตามสมควรเมื่อมีการเลือกที่จะอุทธรณ์โดยตรงต่อ CAS แล้ว องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามชำระคืนค่าใช้จ่ายและค่าทนายความในการดำเนินการอุทธรณ์ดังกล่าวให้แก่ WADA

13.4 การอุทธรณ์เกี่ยวกับ TUEs

คำตัดสินเกี่ยวกับ TUE สามารถอุทธรณ์ได้ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 4.4 เท่านั้น

13.5 การแจ้งคำตัดสินอุทธรณ์

องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามใด ๆ ที่เป็นคู่กรณีในการอุทธรณ์จะต้องส่งคำตัดสินอุทธรณ์ให้นักกีฬาหรือบุคคลอื่น และแก่องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามอื่นที่ควรจะมีสิทธิอุทธรณ์ตามข้อ 13.2.3 โดยทันทีตามที่กำหนดไว้ตามข้อ 14

13.6 การอุทธรณ์คำตัดสินตามข้อ 24.1

การแจ้งที่ไม่ได้โต้แย้งจนเป็นคำตัดสินเป็นที่สุดท้ายตามข้อ 24.1 โดยตัดสินว่าภาคีไม่ได้ปฏิบัติตามประมวลกฎและกำหนดโทษสำหรับการไม่ปฏิบัติตามประมวลกฎดังกล่าว รวมถึงเงื่อนไขในการคืนสถานะของภาคีสามารถถูกอุทธรณ์ได้ต่อ CAS ตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานสากลสำหรับการปฏิบัติตามประมวลกฎโดยภาคี

13.7 การอุทธรณ์คำตัดสินที่ระงับหรือเพิกถอนการรับรองห้องปฏิบัติการ

ห้องปฏิบัติการสามารถอุทธรณ์คำตัดสินของ WADA เพื่อระงับหรือเพิกถอนการรับรองของ WADA ของห้องปฏิบัติการได้เพียงผู้เดียว โดยยื่นอุทธรณ์ต่อ CAS แต่เพียงผู้เดียวเท่านั้น

ข้อ 14 การเก็บรักษาความลับและการรายงาน

หลักการของการประสานงานเกี่ยวกับผลการตรวจหาสารต้องห้าม ความโปร่งใสและความรับผิดชอบต่อสาธารณะ และความเคารพต่อความเป็นส่วนตัวของนักกีฬาและบุคคลอื่น มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

14.1 ข้อมูลเกี่ยวกับผลการตรวจวิเคราะห์ที่พบสิ่งต้องห้าม ผลการตรวจที่พบความผิดปกติ และการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามอื่น ๆ ตามที่มีการกล่าวอ้าง

14.1.1 การแจ้งว่ามีการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามให้นักกีฬาหรือบุคคลอื่นทราบ

การแจ้งข้อกล่าวอ้างว่ามีการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามจะต้องเป็นไปตาม รูปแบบและวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบการจัดการผลการตรวจสอบ

14.1.2 การแจ้งว่ามีการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามให้องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติ สหพันธ์กีฬานานาชาติ และ WADA ทราบ

องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่รับผิดชอบการจัดการผลการตรวจสอบนั้น มีหน้าที่แจ้งให้องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติของนักกีฬา สหพันธ์กีฬานานาชาติ และ WADA ทราบถึงการกล่าวอ้างว่ามีการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามพร้อมกับแจ้งให้นักกีฬาหรือบุคคลอื่นทราบด้วยในเวลาเดียวกัน

14.1.3 รายละเอียดของการแจ้งการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม

การแจ้งต้องระบุ ชื่อ ประเทศ กีฬาและระเบียบวินัยภายในของกีฬาดังกล่าวของนักกีฬาหรือบุคคลอื่น ระดับการแข่งขันของนักกีฬา ข้อมูลว่าการตรวจสอบเป็นการตรวจสอบในการแข่งขันกีฬาหรือนอกการแข่งขันกีฬา วันที่เก็บตัวอย่าง ผลการวิเคราะห์ที่ห้องปฏิบัติการรายงาน และข้อมูลอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานสากลสำหรับการจัดการผลการตรวจสอบ หรือกฎที่ได้ละเมิดและมูลเหตุของการละเมิดที่ได้กล่าวอ้าง ในกรณีของการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามนอกเหนือจากกรณีในข้อ 2.1

14.1.4 การรายงานสถานะ

องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่อ้างถึงในข้อ 14.1.2 จะต้องได้รับรายงานสถานะและผลของการพิจารณาทบทวนหรือกระบวนการพิจารณาใด ๆ ที่ดำเนินการตามข้อ 7 ข้อ 8 หรือข้อ 13 อย่างสม่ำเสมอ และจะต้องได้รับคำอธิบายที่มีเหตุผลสนับสนุนหรือคำตัดสินที่อธิบายถึงผลสรุปของเรื่องดังกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษรโดยทันที ยกเว้นในกรณีที่เกี่ยวกับการสอบสวนที่ยังไม่มีการแจ้งถึงการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามตามความในข้อ 14.1.1

14.1.5 การเก็บรักษาความลับ

องค์กรที่ได้รับข้อมูลจะต้องไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวนี้ให้แก่บุคคลอื่นนอกเหนือจากบุคคลที่มีความจำเป็นต้องทราบข้อมูลนั้น (ซึ่งจะรวมถึงบุคลากรตามความเหมาะสมในคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งชาติ สหพันธ์กีฬาแห่งชาติและทีมในกีฬาประเภททีมที่เกี่ยวข้อง) จนกว่าองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบการจัดการผลการตรวจสอบจะได้เปิดเผยต่อสาธารณะตามที่ข้อ 14.3 อนุญาตไว้⁹⁰

⁹⁰ [คำอธิบาย ข้อ 14.1.5: องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามต้องจัดให้มีกระบวนการคุ้มครองข้อมูลที่เป็นความลับไว้ในกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามขององค์กร และต้องจัดให้มีการสอบสวนและการลงโทษทางวินัยเมื่อลูกจ้างหรือตัวแทนขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามเปิดเผยข้อมูลที่เป็นความลับโดยมิชอบ]

14.2 การแจ้งว่ามีการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม หรือการละเมิดการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขัน หรือการพักการแข่งขันชั่วคราว และการขอเพิ่มสำนวน

- 14.2.1 คำตัดสินเกี่ยวกับการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม หรือคำตัดสินที่เกี่ยวกับการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขัน หรือการพักการแข่งขันชั่วคราวที่มีขึ้นตามความในข้อ 7.6 ข้อ 8.4 ข้อ 10.5 ข้อ 10.6 ข้อ 10.7 ข้อ 10.14.3 หรือข้อ 13.5 จะต้องประกอบไปด้วยเหตุผลที่ครบถ้วนในคำตัดสิน ซึ่งรวมถึงเหตุผลว่าเหตุใดจึงไม่มีการกำหนดโทษขั้นสูงสุดที่เป็นไปได้ (ถ้ามี) ในกรณีที่คำตัดสินไม่ได้จัดทำเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาฝรั่งเศส ให้องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามจัดทำสรุปคำตัดสินดังกล่าวพร้อมทั้งเหตุผลประกอบเป็นภาษาอังกฤษหรือฝรั่งเศส
- 14.2.2 องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่มีสิทธิอุทธรณ์คำตัดสินที่ได้รับตามข้อ 14.2.1 อาจขอสำเนาของเพิ่มสำนวนทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับคำตัดสินดังกล่าวได้ภายในสิบห้า (15) วัน นับแต่วันได้รับคำตัดสินนั้น

14.3 การเปิดเผยต่อสาธารณะ

- 14.3.1 หลังจากที่ได้มีการแจ้งคำบอกกล่าวแก่นักกีฬาหรือบุคคลอื่นตามมาตรฐานสากลสำหรับการจัดการผลการตรวจสอบ และแก่องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่เกี่ยวข้อง ตามข้อ 14.1.2 แล้ว องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการผลการตรวจสอบสามารถเปิดเผยต่อสาธารณะถึงตัวตนของนักกีฬาหรือบุคคลอื่นซึ่งได้รับแจ้งถึงการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่อาจเกิดขึ้น สารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้ามและลักษณะของการละเมิดที่เกี่ยวข้อง และคำตัดสินหากนักกีฬาหรือบุคคลอื่นนั้นต้องได้รับโทษพักการแข่งขันชั่วคราว
- 14.3.2 องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่มีหน้าที่รับผิดชอบการจัดการผลการตรวจสอบต้องเปิดเผยต่อสาธารณะถึงการดำเนินการในเรื่องการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม ซึ่งรวมถึงกีฬา กฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่ถูกละเมิด ชื่อของนักกีฬาหรือบุคคลอื่นที่กระทำการละเมิด สารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้ามที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) และโทษที่มีการกำหนด ภายในระยะเวลาไม่เกินยี่สิบ (20) วัน หลังจากที่ได้มีการยืนยันในคำตัดสินอุทธรณ์ตามข้อ 13.2.1 หรือข้อ 13.2.2 หรือมีการสละสิทธิการอุทธรณ์ดังกล่าว หรือมีการสละสิทธิในการได้รับการพิจารณาตามข้อ 8 หรือไม่มีการคัดค้านการกล่าวอ้างว่ามีการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามภายในระยะเวลาที่เหมาะสมโดยประการอื่นใดหรือกรณีดังกล่าวได้ยุติลงตามข้อ 10.8 หรือมีการกำหนดระยะเวลาใหม่สำหรับการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันหรือการว่ากล่าวตักเตือนตามข้อ 10.14.3 องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามเดียวกันนั้นต้องเปิดเผยต่อสาธารณะถึงผลของคำตัดสินอุทธรณ์

เกี่ยวกับการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม ซึ่งรวมถึงข้อมูลที่ระบุข้างต้นภายในระยะเวลาสี่สิบ (20) วันด้วย⁹¹

- 14.3.3 องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่มีหน้าที่รับผิดชอบการจัดการผลการตรวจสอบสามารถเปิดเผยคำวินิจฉัยหรือคำตัดสินดังกล่าวต่อสาธารณะได้ และสามารถให้ความเห็นอย่างเปิดเผยต่อสาธารณะเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวได้หลังจากที่ได้ระบุในคำตัดสินการอุทธรณ์ใดว่ามีการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามไว้ตามข้อ 13.2.1 หรือข้อ 13.2.2 หรือได้สละสิทธิการอุทธรณ์ดังกล่าว หรือในการพิจารณาตามข้อ 8 หรือในกรณีที่มีการสละสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาดังกล่าวหรือโดยประการอื่นใดไม่มีการคัดค้านการกล่าวอ้างว่ามีการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามภายในระยะเวลาที่เหมาะสม หรือกรณีดังกล่าวได้ยุติลงตามข้อ 10.8
- 14.3.4 ในกรณีที่หลังจากการพิจารณาหรือการอุทธรณ์ แล้วมีคำตัดสินว่า นักกีฬาหรือบุคคลอื่นไม่ได้กระทำการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม อาจเปิดเผยข้อเท็จจริงที่ว่าได้มีการอุทธรณ์คำตัดสินดังกล่าวไปแล้วต่อสาธารณะได้ อย่างไรก็ตาม คำตัดสินและข้อเท็จจริงที่อ้างถึงนั้นจะไม่สามารถเปิดเผยต่อสาธารณะได้ เว้นแต่ได้รับความยินยอมจากนักกีฬาหรือบุคคลอื่นซึ่งเป็นมูลเหตุของคำตัดสินดังกล่าว องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่มีหน้าที่รับผิดชอบการจัดการผลการตรวจสอบจะต้องดำเนินการตามสมควรเพื่อให้ได้รับความยินยอมดังกล่าว และจะต้องเปิดเผยต่อสาธารณะถึงคำตัดสินทั้งหมดหรือในรูปแบบที่ตัดทอนแล้วตามที่นักกีฬาหรือบุคคลอื่นให้ความเห็นชอบ
- 14.3.5 การเผยแพร่อย่างน้อยต้องนำข้อมูลที่กำหนดลงเผยแพร่ในเว็บไซต์ขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้าม และแสดงข้อมูลดังกล่าวเป็นระยะเวลาหนึ่ง (1) เดือนหรือเท่ากับระยะเวลาของการตัดสินใจเข้าร่วมการแข่งขัน ขึ้นอยู่กับว่าระยะเวลาใดจะนานกว่า
- 14.3.6 ห้ามมิให้องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามหรือห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองจาก WADA หรือเจ้าหน้าที่ของทั้งสองหน่วยงานข้างต้นทั้งหมดให้ความเห็นต่อสาธารณะเกี่ยวกับข้อเท็จจริงอันเฉพาะเจาะจงของกรณีที่อยู่ระหว่างการพิจารณา (ซึ่งมากกว่าคำอธิบายโดยทั่วไปของกระบวนการหรือวิทยาศาสตร์) ยกเว้นเพื่อตอบโต้ความเห็นสาธารณะที่มาจาก นักกีฬา บุคคลอื่น หรือคณะผู้ติดตามของบุคคลดังกล่าว หรือผู้แทนรายอื่น ๆ หรือตามข้อมูลที่ได้รับมาจากบุคคลดังกล่าว ยกเว้นตามที่กำหนดไว้ข้อ 14.3.1 และข้อ 14.3.3

⁹¹ [คำอธิบาย ข้อ 14.3.2: ในกรณีที่การเปิดเผยต่อสาธารณะตามที่กำหนดไว้ในข้อ 14.3.2 เป็นผลให้เกิดการละเมิดกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง การที่องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามไม่ได้เปิดเผยต่อสาธารณะจะไม่พิจารณาว่าเป็นการไม่ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายที่กำหนดไว้ในข้อ 4.2 ตามมาตรฐานสากลสำหรับการคุ้มครองความเป็นส่วนตัวและข้อมูลส่วนบุคคล]

14.3.7 หากนักกีฬาหรือบุคคลอื่นซึ่งถูกตัดสินว่าได้กระทำการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม เป็นผู้เยาว์ บุคคลที่ได้รับความคุ้มครอง หรือนักกีฬาระดับสันตนาการ ไม่จำเป็นต้องมีการเปิดเผยต่อสาธารณะที่ต้องกระทำตามที่กำหนดไว้ในข้อ 14.3.2 ข้อมูลที่เลือกที่จะเปิดเผยต่อสาธารณะใด ๆ ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับผู้เยาว์ บุคคลที่ได้รับความคุ้มครอง หรือนักกีฬาระดับสันตนาการจะต้องได้สัดส่วนกับข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของกรณีดังกล่าว

14.4 การรายงานด้านสถิติ

องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามจะต้องเผยแพร่รายงานด้านสถิติทั่วไปของกิจกรรมการควบคุมการใช้สารต้องห้ามของตนอย่างน้อยปีละครั้ง โดยส่งสำเนาหนึ่งฉบับของรายงานดังกล่าวให้แก่ WADA องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามอาจเผยแพร่รายงานที่แสดงชื่อนักกีฬาแต่ละรายที่ได้รับการตรวจสอบและวันที่ของการตรวจสอบแต่ละครั้งด้วย WADA จะต้องเผยแพร่รายงานด้านสถิติซึ่งสรุปข้อมูลที่ได้รับมาจากองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามและห้องปฏิบัติการต่าง ๆ อย่างน้อยปีละครั้ง

14.5 ฐานข้อมูลการควบคุมการใช้สารต้องห้าม และการติดตามการปฏิบัติตามกฎ

WADA จะต้องพัฒนาและจัดการฐานข้อมูลการควบคุมการใช้สารต้องห้าม เช่น ฐานข้อมูล ADAMS เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนในการติดตามการปฏิบัติตามกฎ และเพื่อรับรองว่าจะมีการใช้ทรัพยากรและการแบ่งปันข้อมูลการควบคุมการใช้สารต้องห้ามที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพระหว่างองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้าม และองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามจะต้องรายงานต่อ WADA ผ่านฐานข้อมูลดังกล่าวถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการใช้สารต้องห้าม ซึ่งโดยเฉพาะอย่างยิ่งรวมถึงข้อมูลดังต่อไปนี้

- ก) ข้อมูลพาสปอร์ตชีวภาพของนักกีฬาสำหรับนักกีฬาระดับนานาชาติและนักกีฬาระดับชาติ
- ข) ข้อมูลที่อยู่สำหรับนักกีฬาซึ่งรวมถึงนักกีฬาซึ่งอยู่ในกลุ่มนักกีฬาที่ขึ้นทะเบียนเพื่อรับการตรวจสอบ
- ค) คำตัดสินเกี่ยวกับ TUE และ
- ง) คำตัดสินเกี่ยวกับการจัดการผลการตรวจสอบ

ตามที่กำหนดไว้ตามมาตรฐานสากลที่เกี่ยวข้อง

14.5.1 องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแต่ละแห่งจะต้องรายงานการตรวจสอบในการแข่งขันกีฬาและนอกการแข่งขันกีฬาทั้งหมดต่อ WADA ด้วยการบันทึกข้อมูลแบบฟอร์มการควบคุมการใช้สารต้องห้ามไว้ใน ADAMS ตามข้อกำหนดและกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในมาตรฐานสากลสำหรับการตรวจสอบและการสอบสวนเพื่อให้การวางแผนการกระจายการตรวจสอบที่ต้องมีการประสานงานกันดำเนินไปได้โดยสะดวก และเพื่อหลีกเลี่ยงการตรวจสอบซ้ำซ้อนโดยไม่จำเป็นโดย

องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามต่าง ๆ และดำเนินการให้แน่ใจว่า ข้อมูลพาสปอร์ตชีวภาพของ นักกีฬาเป็นข้อมูลปัจจุบัน

14.5.2 องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแต่ละแห่งจะต้องรายงานคำขอ คำตัดสินและเอกสารประกอบ เกี่ยวกับ TUE ทั้งหมดโดยใช้ ADAMS ตามข้อกำหนดและกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในมาตรฐานสากล สำหรับข้อยกเว้นการใช้สารต้องห้ามเพื่อการรักษา เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่การกำกับดูแล และสิทธิในการอุทธรณ์สำหรับกรณี TUEs ของ WADA

14.5.3 องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามจะต้องรายงานข้อมูลดังต่อไปนี้เข้าไว้ใน ADAMS ตาม มาตรฐานสากลสำหรับการจัดการผลการตรวจสอบ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่การกำกับดูแล และสิทธิในการอุทธรณ์สำหรับกรณีการจัดการผลการตรวจสอบของ WADA (ก) การแจ้งถึงการ ละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามและคำตัดสินที่เกี่ยวข้องสำหรับผลการตรวจวิเคราะห์ที่ พบสิ่งต้องห้าม (ข) การแจ้งและคำตัดสินที่เกี่ยวข้องสำหรับกรณีการละเมิดกฎ การต่อต้านการใช้สารต้องห้ามกรณีอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ผลการตรวจวิเคราะห์ที่พบสิ่งต้องห้าม (ค) การไม่แจ้งข้อมูลถิ่นที่อยู่ และ (ง) คำตัดสินใด ๆ ที่กำหนด ยกเลิก หรือกลับไปใช้โทษการพัก การแข่งขันชั่วคราวตามเดิม

14.5.4 นักกีฬา องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติ และสหพันธ์กีฬานานาชาติของนักกีฬา และองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามอื่นใดที่มีอำนาจในการตรวจสอบนักกีฬาดังกล่าวจะสามารถ เข้าถึงข้อมูลที่ระบุไว้ในข้อนี้ได้โดยเฉพาะกรณีที่เหมาะสมและเป็นไปตามกฎที่เกี่ยวข้อง⁹²

14.6 การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล⁹³

องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามอาจเก็บรวบรวม รักษา ประมวลผล และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ที่เกี่ยวกับนักกีฬาหรือบุคคลอื่นได้ตามที่เห็นจำเป็นและเหมาะสม เพื่อดำเนินกิจกรรมต่อต้านการใช้

⁹² [คำอธิบาย ข้อ 14.5: ADAMS เป็นระบบที่ WADA ใช้งาน บริหาร และจัดการ และออกแบบมาเพื่อให้สอดคล้องกับ กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและบรรทัดฐานที่ใช้บังคับกับ WADA และองค์กรอื่น ๆ ที่ใช้ระบบดังกล่าว ข้อมูลส่วน บุคคลของนักกีฬาหรือบุคคลอื่นที่เก็บไว้ในระบบ ADAMS เป็นและจะเป็นข้อมูลที่เป็นความลับสุดยอดตามมาตรฐานสากลว่า ด้วยการคุ้มครองความเป็นส่วนตัวและข้อมูลส่วนบุคคล]

⁹³ [คำอธิบาย ข้อ 14.6: แต่ละรัฐบาลต้องให้มีกฎหมาย กฎข้อบังคับ นโยบาย หรือแนวปฏิบัติทางปกครองเพื่อร่วมมือและ แบ่งปันข้อมูลกับองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้าม และแบ่งปันข้อมูลระหว่างองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามด้วยกัน ตามที่ ประมวลกฎหมายกำหนด (...)]

สารต้องห้ามตามประมวลกฎหมายและมาตรฐานสากล (โดยเฉพาะอย่างยิ่งรวมถึงมาตรฐานสากลในการคุ้มครองความเป็นส่วนตัวและข้อมูลส่วนบุคคล) และเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 15 การบังคับตามคำตัดสิน

15.1 ผลบังคับโดยอัตโนมัติของคำตัดสินโดยองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่เป็นภาคี

15.1.1 ภายหลังจากที่คู่กรณีในกระบวนการพิจารณาได้รับแจ้งคำตัดสินแล้ว คำตัดสินกรณีการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม ซึ่งตัดสินโดยองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่เป็นภาคี หน่วยงานพิจารณาอุทธรณ์ (ข้อ 13.2.2.) หรือ CAS จะมีผลบังคับโดยอัตโนมัติต่อภาคีทุกราย ในกีฬาทุกประเภทด้วยนอกเหนือจากคู่กรณีในกระบวนการพิจารณา โดยมีผลบังคับตามที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้

15.1.1.1 คำตัดสินของหน่วยงานใด ๆ ที่ระบุไว้ข้างต้นที่กำหนดโทษพักการแข่งขันชั่วคราว (หลังจากที่มีการพิจารณาเบื้องต้นหรือนักกีฬาหรือบุคคลอื่นได้ยอมรับการพักการแข่งขันชั่วคราว หรือสละสิทธิการพิจารณาเบื้องต้น การพิจารณาโดยเร่งรัด หรือการอุทธรณ์โดยเร่งรัดที่มีการเสนอให้ตามข้อ 7.4.3) จะห้ามมิให้นักกีฬาหรือบุคคลอื่นเข้ามีส่วนร่วม (ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 10.14.1) ในกีฬาทุกประเภทภายใต้อำนาจของภาคีใด ๆ ในระหว่างการพักการแข่งขันชั่วคราวโดยอัตโนมัติ

15.1.1.2 คำตัดสินของหน่วยงานใด ๆ ที่ระบุไว้ข้างต้นที่กำหนดโทษให้ตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขัน (หลังจากที่มีการพิจารณาหรือสละสิทธิการพิจารณา) จะมีผลห้ามมิให้นักกีฬาหรือบุคคลอื่นเข้ามีส่วนร่วม (ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 10.14.1) ในกีฬาทุกประเภทภายในอำนาจของภาคีใด ๆ ตลอดระยะเวลาของการตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันโดยอัตโนมัติ

15.1.1.3 คำตัดสินของหน่วยงานใด ๆ ที่ระบุไว้ข้างต้นที่ยอมรับว่ามีการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามจะมีผลผูกพันภาคีทุกรายโดยอัตโนมัติ

15.1.1.4 คำตัดสินของหน่วยงานใด ๆ ที่ระบุไว้ข้างต้นที่เป็นการให้ผลการแข่งขันตามข้อ 10.10 เป็นโมฆะเป็นระยะเวลาที่เฉพาะเจาะจงจะทำให้ผลการแข่งขันทั้งหมดที่ได้รับมาภายในอำนาจของภาคีรายใด ๆ ในระหว่างระยะเวลาที่เฉพาะเจาะจงเป็นโมฆะโดยอัตโนมัติ

- 15.1.2 ภาศึแต่ละรายมีหน้าที่รับรองและดำเนินการตามคำตัดสินและคำตัดสินมีผลบังคับตามที่กำหนดไว้ในข้อ 15.1.1 ในวันที่ภาศึได้รับแจ้งถึงคำตัดสินตามจริง หรือวันที่ได้นำคำตัดสินลงระบบ ADAMS แล้วแต่ว่าวันใดจะเกิดขึ้นก่อน โดยไม่จำเป็นต้องดำเนินการใด ๆ เพิ่มเติม
- 15.1.3 คำตัดสินโดยองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้าม หน่วยงานพิจารณาอุทธรณ์ หรือ CAS ที่จะระงับหรือยกเลิกโทษ จะมีผลผูกพันภาศึแต่ละรายในวันที่ภาศึได้รับแจ้งถึงคำตัดสินตามจริง หรือวันที่ได้นำคำตัดสินลงระบบ ADAMS แล้วแต่ว่าวันใดจะเกิดขึ้นก่อน โดยไม่จำเป็นต้องดำเนินการใด ๆ เพิ่มเติม
- 15.1.4 คำตัดสินกรณีการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่องค์กรผู้จัดมหกรรมกีฬาสำคัญที่จัดทำขึ้นในกระบวนการเร่งรัดในระหว่างมหกรรมกีฬาจะไม่มีผลผูกพันภาศึอื่น ๆ ไม่ว่าข้อ 15.1.1 จะกำหนดไว้เช่นไร เว้นเสียแต่ว่า กฎขององค์กรผู้จัดมหกรรมกีฬาสำคัญให้โอกาสแก่นักกีฬาหรือบุคคลอื่นในการอุทธรณ์ได้ตามกระบวนการที่ไม่เร่งรัด⁹⁴

15.2 การบังคับตามคำตัดสินอื่น ๆ โดยองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้าม

ภาศึอาจตัดสินใจบังคับคำตัดสินเกี่ยวกับการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามอื่น ๆ ขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่ไม่ได้กำหนดไว้ในข้อ 15.1.1 ข้างต้น เช่น การพักการแข่งขันชั่วคราวก่อนการพิจารณาเบื้องต้น หรือการยอมรับโดยนักกีฬาหรือบุคคลอื่น⁹⁵

⁹⁴ [คำอธิบาย ข้อ 15.1.4: ตัวอย่างกรณีที่กฎขององค์กรผู้จัดมหกรรมกีฬาสำคัญให้ทางเลือกแก่นักกีฬาหรือบุคคลอื่นในการเลือกการอุทธรณ์แบบเร่งรัดต่อ CAS หรือการอุทธรณ์ต่อ CAS ตามกระบวนการปกติของ CAS คำตัดสินหรือการวินิจฉัยชี้ขาดขององค์กรผู้จัดมหกรรมกีฬาสำคัญมีผลผูกพันภาศึอื่น ๆ ไม่ว่านักกีฬาหรือบุคคลอื่นเลือกที่จะอุทธรณ์แบบเร่งรัดหรือไม่ก็ตาม]

⁹⁵ [คำอธิบาย ข้อ 15.1 และข้อ 15.2: ภาศึอื่นปฏิบัติตามคำตัดสินขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามตามข้อ 15.1 โดยอัตโนมัติ โดยไม่จำเป็นต้องมีคำตัดสินใด ๆ หรือการดำเนินการเพิ่มเติมในส่วนของภาศึดังกล่าว ตัวอย่างเช่น เมื่อองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติตัดสินให้นักกีฬาพักการแข่งขันชั่วคราว คำตัดสินดังกล่าวจะมีผลบังคับโดยอัตโนมัติในระดับสหพันธ์กีฬานานาชาติ เพื่อขยายความให้ชัดเจนขึ้น “คำตัดสิน” หมายความถึง คำตัดสินขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติ และไม่มีคำตัดสินของสหพันธ์กีฬานานาชาติที่จัดทำขึ้นแยกต่างหาก ดังนั้น คำร้องของนักกีฬาใดที่กล่าวว่า การกำหนดการพักการแข่งขันโดยมิชอบจะยกขึ้นกล่าวอ้างได้เฉพาะต่อองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติเท่านั้น การบังคับตามคำตัดสินขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามตามข้อ 15.2 ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของภาศึแต่ละรายการบังคับตามคำตัดสินตามข้อ 15.1 หรือข้อ 15.2 โดยภาศึจะไม่สามารถอุทธรณ์แยกต่างหากได้จากการอุทธรณ์คำตัดสินที่อ้างอิงใด ๆ การที่จะรับรองคำตัดสินกรณี TUE ขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามอื่นได้เพียงเท่าใดนั้นจะต้องกำหนดยืนยันโดยข้อ 4.4 และมาตรฐานสากลสำหรับข้อยกเว้นการใช้สารต้องห้ามเพื่อการรักษา]

15.3 การบังคับตามคำตัดสินโดยหน่วยงานที่ไม่ได้เป็นภาคี

ภาคีแต่ละรายสามารถบังคับคำตัดสินเกี่ยวกับการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามของหน่วยงานที่ไม่ได้เป็นภาคีตามประมวลกฎหมายได้ หากภาคีดังกล่าวเห็นว่า คำตัดสินนั้นอ้างว่าอยู่ภายในอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานดังกล่าว และกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามของหน่วยงานนั้นโดยประการอื่นใดมีความสอดคล้องกับประมวลกฎหมาย⁹⁶

ข้อ 16 การควบคุมการใช้สารต้องห้ามในสัตว์ที่ใช้ในการแข่งขันกีฬา

- 16.1 สหพันธ์กีฬานานาชาติสำหรับกีฬาดังกล่าวจะต้องกำหนดและดำเนินการตามกฎหมายการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามสำหรับสัตว์ที่เป็นส่วนหนึ่งของกีฬานั้นสำหรับกีฬาใด ๆ ที่ใช้สัตว์ในการแข่งขันกีฬา กฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามนั้นต้องรวมถึงรายการของสารต้องห้าม กระบวนการตรวจสอบที่เหมาะสม และรายชื่อห้องปฏิบัติการที่ได้รับอนุญาตให้ทำการวิเคราะห์ตัวอย่าง
- 16.2 ในส่วนที่เกี่ยวกับการวินิจฉัยการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม การจัดการผลการตรวจสอบ การพิจารณาที่เป็นธรรม โทษ และการอุทธรณ์เกี่ยวกับสัตว์ที่เกี่ยวข้องในการกีฬา สหพันธ์กีฬานานาชาติสำหรับกีฬาดังกล่าวจะต้องกำหนดและดำเนินการตามกฎหมายที่โดยทั่วไปแล้วมีความสอดคล้องกับข้อ 1 ข้อ 2 ข้อ 3 ข้อ 9 ข้อ 10 ข้อ 11 ข้อ 13 และข้อ 17 ของประมวลกฎหมาย

⁹⁶ [คำอธิบาย ข้อ 15.3: ในกรณีที่คำตัดสินของหน่วยงานที่ยังไม่ได้ประกาศใช้สอดคล้องกับประมวลกฎหมายเพียงบางส่วน ภาคีจะต้องพยายามบังคับตามคำตัดสินให้สอดคล้องกับหลักการของประมวลกฎหมาย ตัวอย่างเช่น หากในกระบวนการที่สอดคล้องกับประมวลกฎหมาย หน่วยงานที่ไม่ได้เป็นภาคีพบว่า นักกีฬาได้ละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามเนื่องจากพบสารต้องห้ามในร่างกายของนักกีฬา แต่ระยะเวลาการตัดสินคดีเข้าร่วมการแข่งขันที่ได้ลงทะเบียนไปนั้นสั้นกว่าระยะเวลาที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายที่ทุกรายควรรับรองผลคำตัดสินว่าได้ละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม และองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติของนักกีฬาควรจะดำเนินการพิจารณาให้สอดคล้องกับข้อ 8 เพื่อพิจารณาว่าลงโทษโดยกำหนดระยะเวลาการตัดสินคดีเข้าร่วมการแข่งขันยาวนานกว่าที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายหรือไม่ ทั้งนี้ สามารถอุทธรณ์การที่ภาคีบังคับตามคำตัดสินหรือไม่บังคับตามคำตัดสินตามข้อ 15.3 ได้ตามข้อ 13]

ข้อ 17 อายุความ

ห้ามมิให้เริ่มต้นกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามกับนักกีฬาหรือบุคคลอื่นภายในระยะเวลาสิบ (10) ปี นับจากวันที่มีการกล่าวอ้างว่าได้มีการละเมิดเกิดขึ้น เว้นเสียแต่ว่านักกีฬาหรือบุคคลอื่นจะได้รับแจ้งถึงการละเมิดกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในข้อ 7 หรือได้มีการพยายามตามสมควรในการแจ้งแล้ว